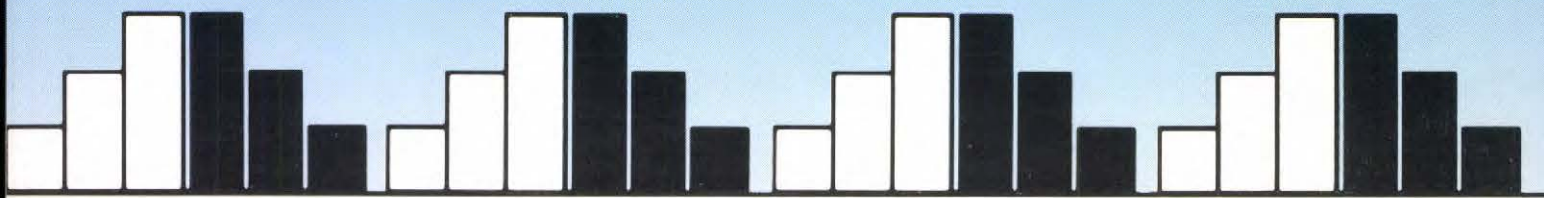

LÄÄNIKATSAUS

Oulun lääni 1990

Tilastokeskus
Oulun aluetoimisto

FM [Oulu]

22.01.91

LÄÄNIKATSAUS

Oulun lääni 1990

ALKUSANAT

Oulun läänin läänikatsaus 1990 on järjestyksessään toinen läänikohtaista tilastotietoa visuaalisessa muodossa tarjoava tilastojulkaisu. Ensimmäinen Oulun läänin läänikatsaus ilmestyi syksyllä 1989.

Läänikatsaus sisältää tuoretta alueellista tietoa yhteiskuntaelämän eri alueilta, kuten väestöstä, elinkeinoelämästä, asumisesta, työllisyydestä, ympäristön tilasta, kunnallistaloudesta ja aluepolitiikasta. Katsaukseen on koottu alueellista tietoa muistakin lähteistä kuin Tilastokeskuksesta. Vastaavanlainen läänikatsaus julkaistaan Oulun läänin osalta vuosittain. Läänikatsauksen sisältöä on pyritty edellisvuodesta kehittämään. Tiedon tuoreuteen ja selkeään esitystapaan on kiinnitetty entistä enemmän huomiota, samalla läänikatsauksen sisältämien kuvioiden lukumäärä on lisääntynyt noin kymmenellä. Etenkin ympäristön tilaa ja aluepolitiikkaa käsittelevät osat ovat aiempaa korostuneemmin esillä.

Läänikatsauksen tavoitteena on antaa päättäjille ja muille tiedontarvitsijoille tuoretta ja valmiiksi muokattua tietoa havainnollisesti. Perinteisten tilastomatriisien sijasta tiedot esitetään visuaalisessa muodossa diagrammeina ja kuntapohjaisina teemakarttoina. Katsauksessa tarkastellaan läänin sisäisiä alueellisia eroja sekä läänin asemaa valtakunnallisesti käyttämällä vertailualueina Uudenmaan lääniä ja koko Suomea.

Tämän julkaisun kuvat on tuotettu myös värillisinä kalvoina. Jatkuvasti päivitettävän kalvokokoelman värikalvoja voi tilata oheisella tilauslomakkeella tai ottamalla yhteyttä Tilastokeskuksen Oulun aluetoimistoon. Myös kuvien pohjana olevat tilastoaineistot ovat erikseen tilattavissa.

Oulun läänin läänikatsauksen 1990 on tehty Tilastokeskuksen Oulun aluetoimistossa. Läänikatsauksen toteutukseen ovat osallistuneet korkeakouluharjoittelijat Pekka Kaupila ja Juha Käenmäki sekä Tilastokeskuksen Oulun aluetoimistosta yliaktuaari Sinikka Rauhio.

Oulussa, lokakuussa 1990

Esko Syrjäkari
erikoissuunnittelija

SISÄLLYSLUETTELO

	Sivu
OULUN LÄÄNI	6
VÄESTÖ	9
ELINKEINOELÄMÄ	27
ASUMINEN	46
TYÖLLISYYS	49
TERVEYS- JA SOSIAALIPALVELUT	56
LIIKENNE	61
ENERGIAHUOLTO	65
YMPÄRISTÖN TILA	70
KUNNALLISTALOUS	78
ALUEPOLITIikka	90
YHTEENVETO	108
KÄYTETYT LYHENTEET JA KÄSITTEET	110
LÄHTEET	112
KUVALUETTELO	114

OULUN LÄÄNI

Oulun lääni muodostuu Pohjois-Pohjanmaan ja Kainuun maakunnista. Läänissä on 52 kuntaa, joista 7 on kaupunkeja. Oulun läänin pinta-ala on 61 580 km² eli noin 19 % koko maan pinta-alasta. Kainuun pinta-ala on 21 571.2 km². Viimeisin kuntamuodon vaihdos oli Kuhmon muuttuminen kaupungiksi vuoden 1986 alusta lähtien.

Kainuu käsittää 10 kuntaa, joista Kajaani ja Kuhmo ovat kaupunkeja. Pohjois-Pohjanmaan 42 kunnasta Oulu, Haapajärvi, Oulainen, Raabe ja Ylivieska ovat kaupunkeja. Oulu on läänin ja samalla koko Pohjois-Suomen valtakunnanosan keskus.

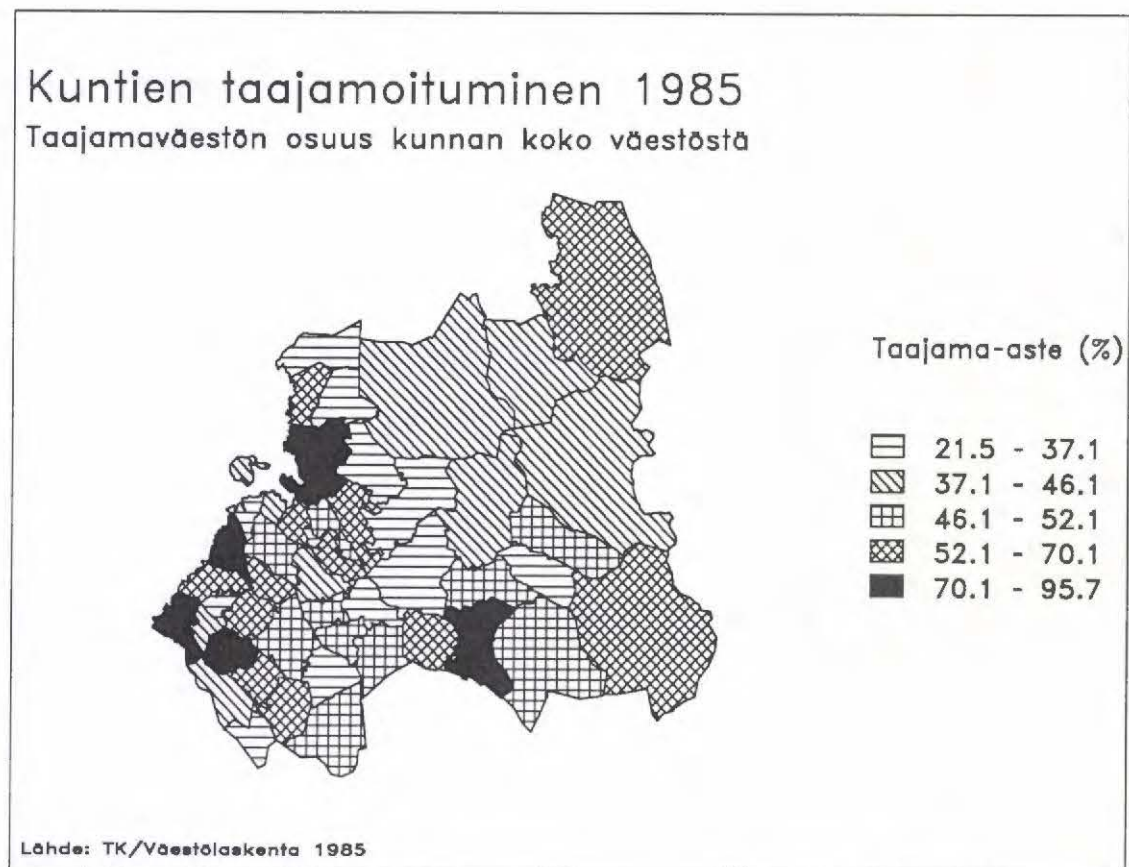

Kuva 1. Oulun läänin kunnat.

Läänin kunnissa taajamoituminen eli taajamissa asuvan väestön osuus on kasvanut. Koko maan taajamoitumisasteeseen (1985 76.2 %) verrattuna on Oulun läänin taajamoitumisaste alhainen (68.7 %). Taajamoituminen on kuitenkin hyvin voimakasta useissa rannikon läheisissä kunnissa. Korkein taajama-aste on Oulussa (95.7 %). Läänissä on myös hyvin alhaisen taajama-asteen maaseutumaisia kuntia. Alhaisin taajama-aste on Yli-Iin kunnassa (21.5 %).

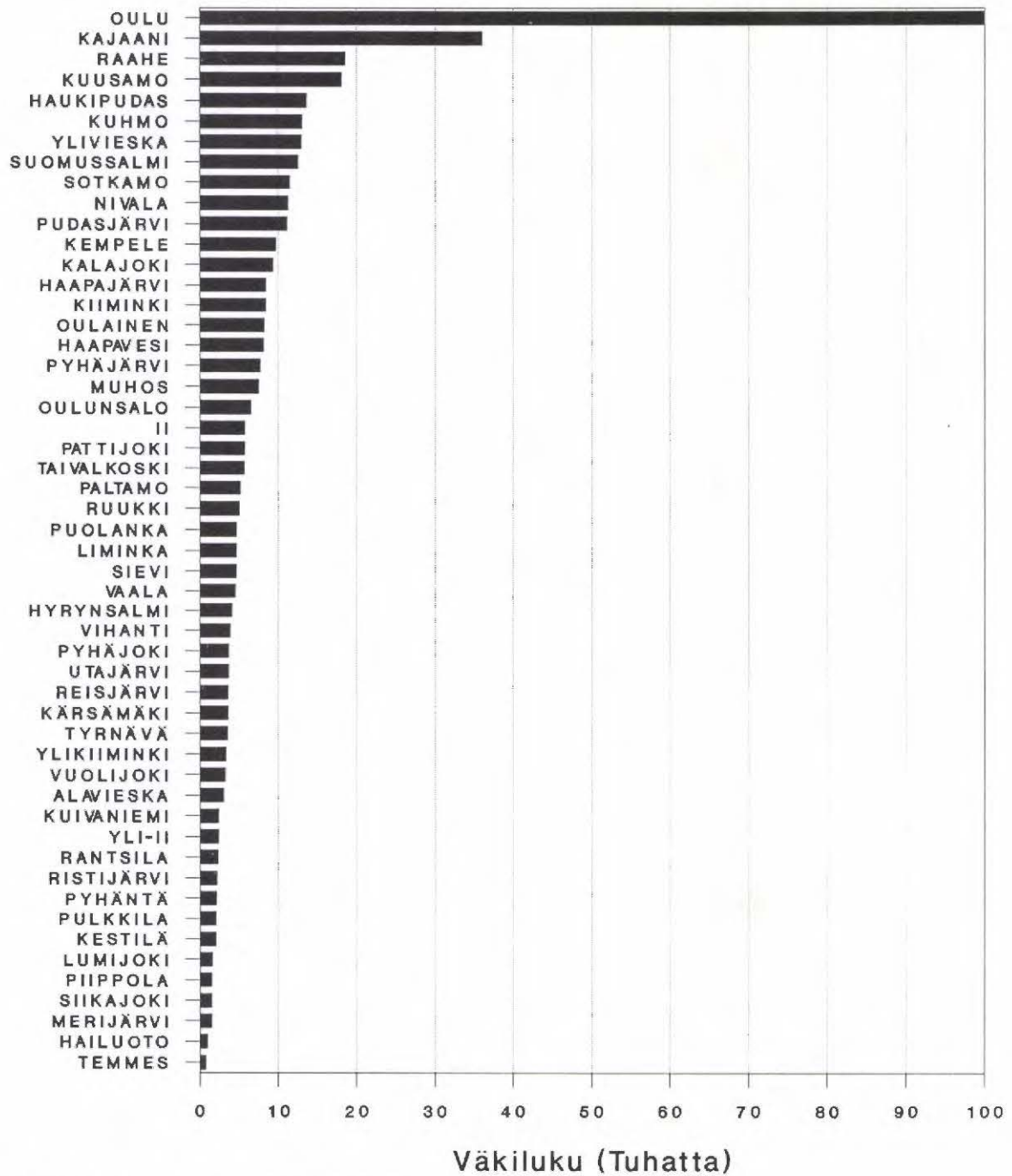
Oulun läänin väkiluku oli vuoden 1989 lopussa 434 071 (ennakkotieto). Asukasluvultaan suurimmassa kunnassa, Oulun kaupungissa, väkiluku oli 99 899, mutta tällä hetkellä Oulun asukasmäärä on jo ylittänyt 100 000. Vastaavasti Kainuun suurimman keskuksen, Kajaanin, asukasluku oli 36 008. Läänin pienimmät kunnat väestömäärältään ovat alle 1 000 asukkaan Temmes ja Hailuoto.

Kuntien väentiheddet ovat korkeimmat Pohjois-Pohjanmaalla ja erityisesti Oulun seudulla sekä läänin lounaisosissa.

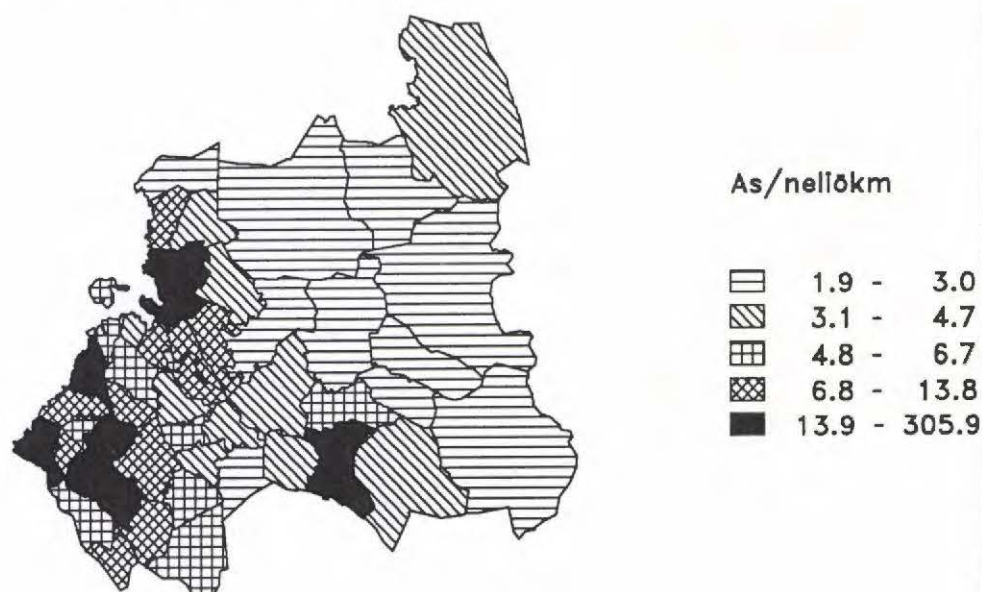
Kuva 2. Kuntien taajamoituminen 1985.

Väkiluku kunnittain 1989

Kuva 3. Väkiluku kunnittain 1989.

Väentiheys kunnittain 1989

Lähde: TK/SVT, TK/Väestö 1990:5 (ennakkotieto)

Kuva 4. Väentiheys kunnittain 1989.

Selvityksessä on käytetty, mikäli olemassa oleva tilastotieto on siihen antanut mahdollisuuden, alueellisesti vertailevaa tarkastelutapaa. Käytetyt aluetasot ovat kunta, seutukaava-alue, erilaiset piiri- ja alueet, lääni ja koko maa.

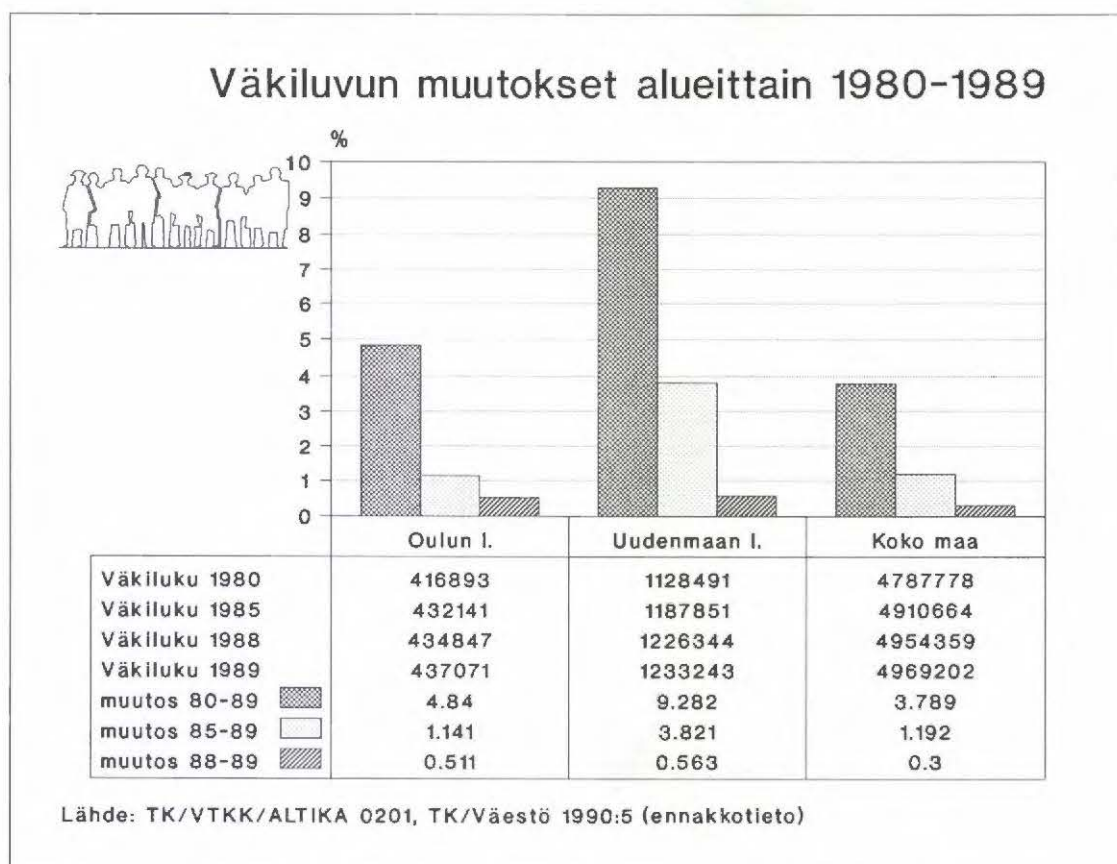
VÄESTÖ

Oulun läänissä oli asukkaita vuoden 1989 lopussa 437 071 (ennakkotieto). Asukasmäärä kasvoi vuosikymmenen alkutilanteesta melkein 5 %. Väestöpohjan kasvu on ollut Oulun läänin alueella nopeampaa kuin koko maassa keskimäärin, mutta Uudenmaan lääniin verrattuna Oulun läänin väestönkasvu oli koko 1980 -luvun melkein puolta hitaampaa. Viimeisellä tarkasteluvälillä, vuosina 1988-89, Uudenmaan väkiluvun kasvu on tosin pienentynyt ollen vain hieman nopeampaa kuin Oulun läänissä ja koko maassa. Oulun läänin sisällä väestönkasvussa on ollut eroja maakunnittain, sillä vuosina 1980-89 Kainuun väkiluku on pienentynyt yli 2 % ja vastaavasti Pohjois-Pohjanmaan kasvanut noin 7 %.

1980 -luvulla väestöpohjaltaan kasvaneet kunnat sijaitsevat lähinnä Pohjois-Pohjanmaalla Oulun ympäristössä. Myös Kainuussa Kajaani ja Sotkamo ovat kasvattaneet väestöpohjaansa, mutta kaikki muut Kainuun kunnat ovat kärsineet väestökadosta.

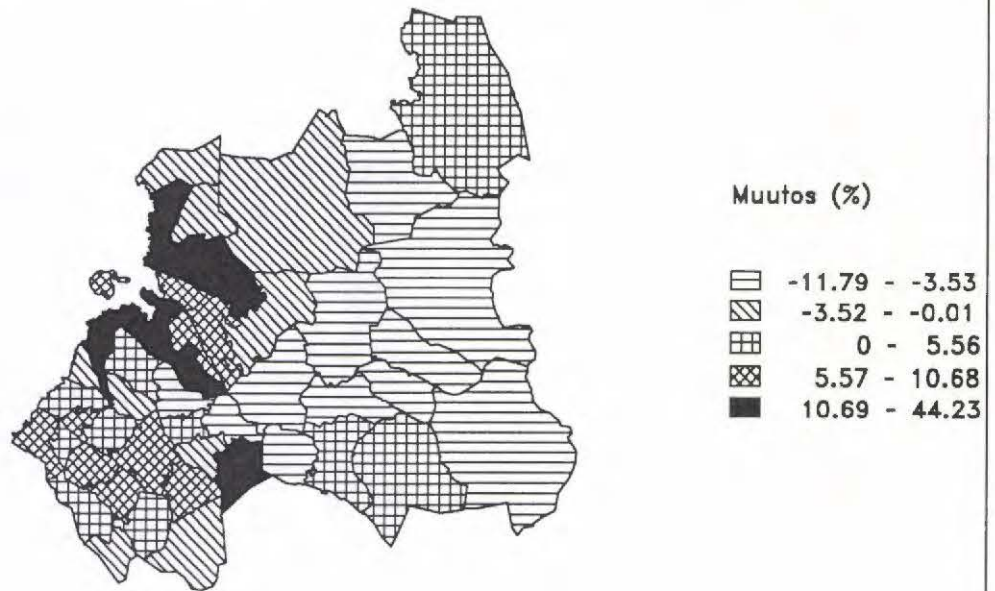
Aivan viimeaikaisin väestönkehitys (vuoden 1990 alkupuolisko) osoittaa, että väestömääriltään kasvavat kunnat ovat pääsääntöisesti Pohjois-Pohjanmaalla Oulu-Raahe välillä sekä Oulainen-Kalajokki seuduilla.

Väestöennusteesta (mukana luonnollinen väestönkasvu ja muuttoliike) ilmenee, että Oulun läänissä väestömäärä kasvaa aina vuoteen 2000 saakka. Tämän jälkeen väestömäärän kehitys on laskeva kuten koko maassa. Kainuu on ennusteen mukaisesti tulevaisuudessa jatkuvasti väestöä menettävä alue. Voimakkainta ennusteen mukaan väestönkasvu on Oulun seudulla.

Kuva 5. Väkiluvun muutokset alueittain 1980-89.

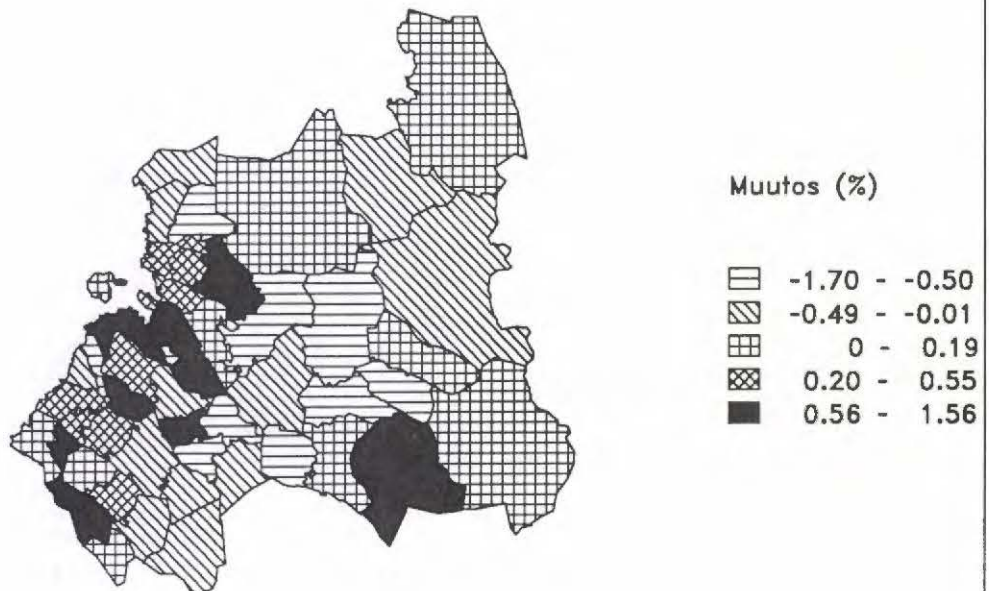
Väkiluvun muutos kunnittain 1980-89 (%)

Lähde: TK/VTKK/ALTIKA 0201, TK/Väestö 1990:5 (ennakkoteito)

Kuva 6. Väkiluvun muutos kunnittain 1980-89 (%).

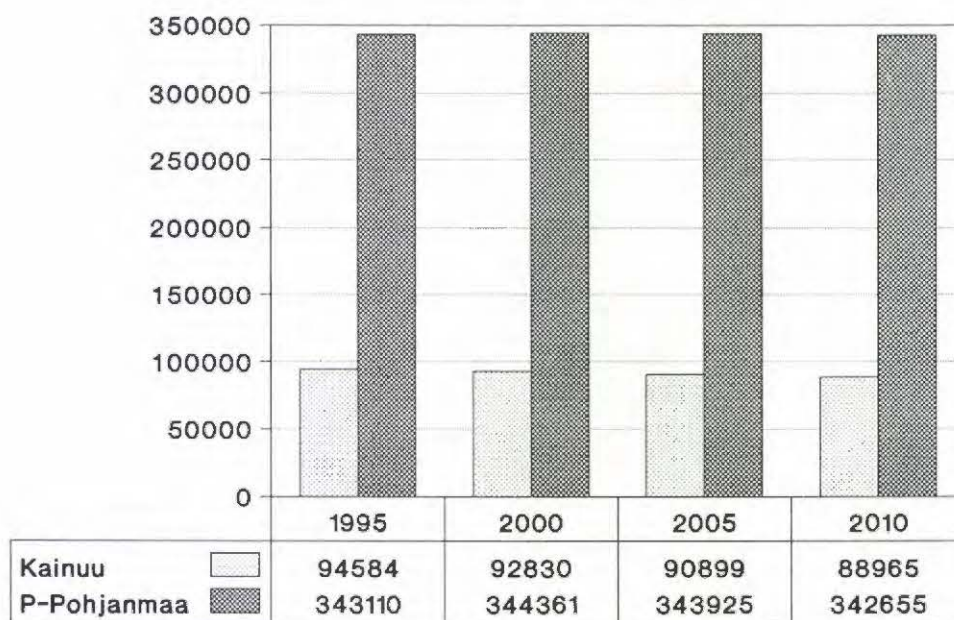
Väkiluvun muutos kunnittain 1.1.1990-30.6.90 (%)

Lähde: TK/Väestö 1990:5 (ennakkoteito), Väestönm. ennakkot.:1990, kesäkuu

Kuva 7. Väkiluvun muutos kunnittain 1.1.1990-30.6.1990 (%).

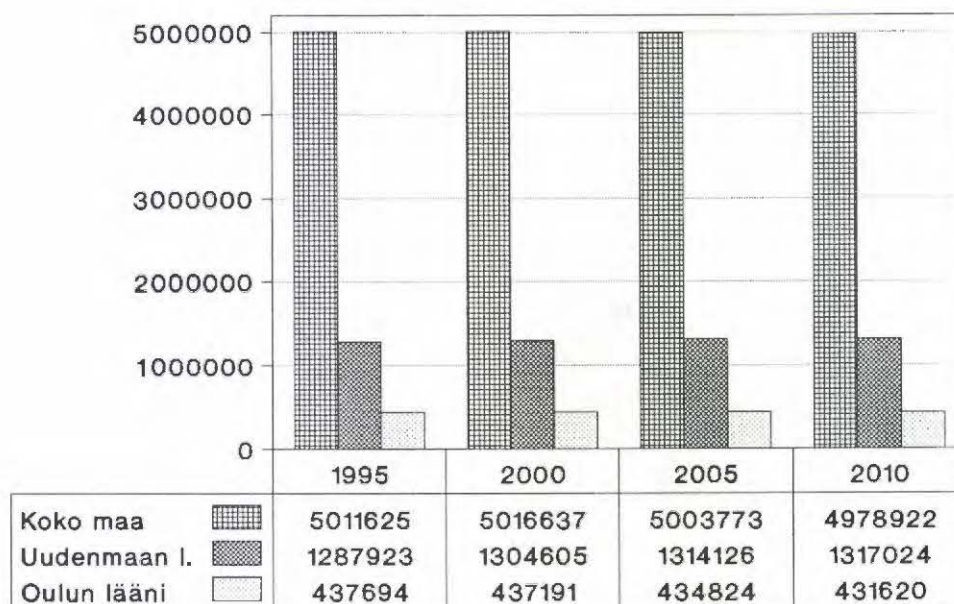
Väestöennuste Kainuussa ja Pohjois-Pohjanmaalla 1995-2010

Lähde: TK/VTKK/ALTIKA 0215

Kuva 8. Väestöennuste Kainuussa ja Pohjois-Pohjanmaalla 1995-2010.

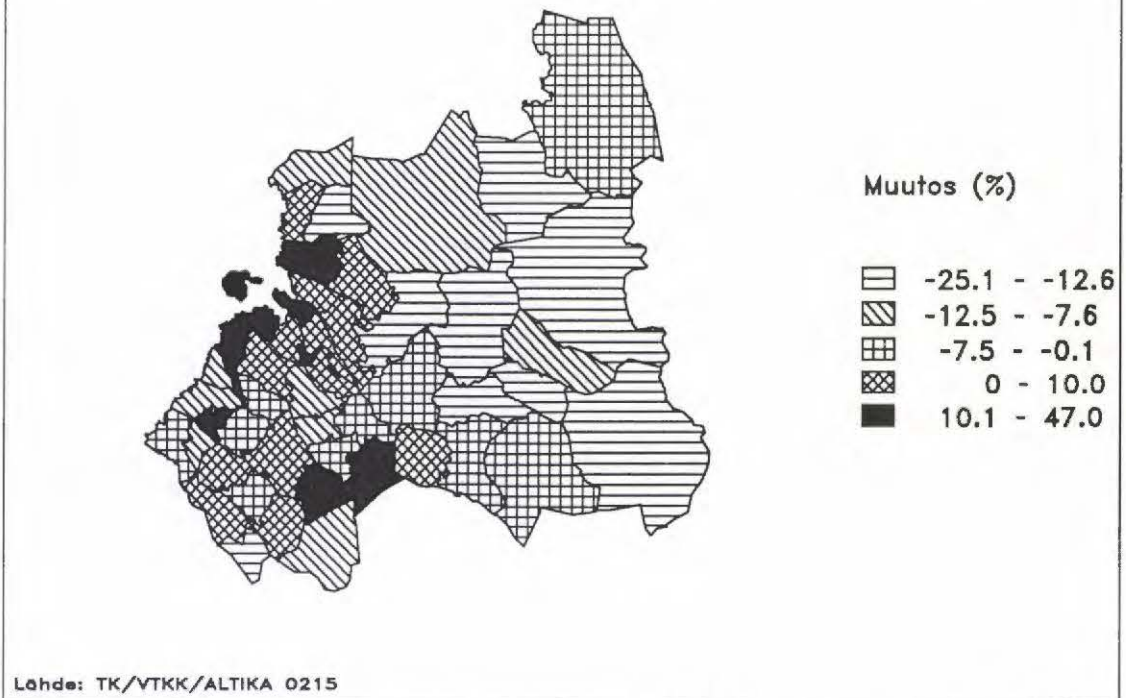
Väestöennuste koko maassa, Oulun ja Uudenmaan läänissä 1995-2010

Lähde: TK/VTKK/ALTIKA 0215

Kuva 9. Väestöennuste koko maassa, Oulun ja Uudenmaan läänissä 1995-2010.

Väestöennuste kunnittain 1990-2010 (%)

Kuva 10. Väestöennuste kunnittain 1990-2010 (%).

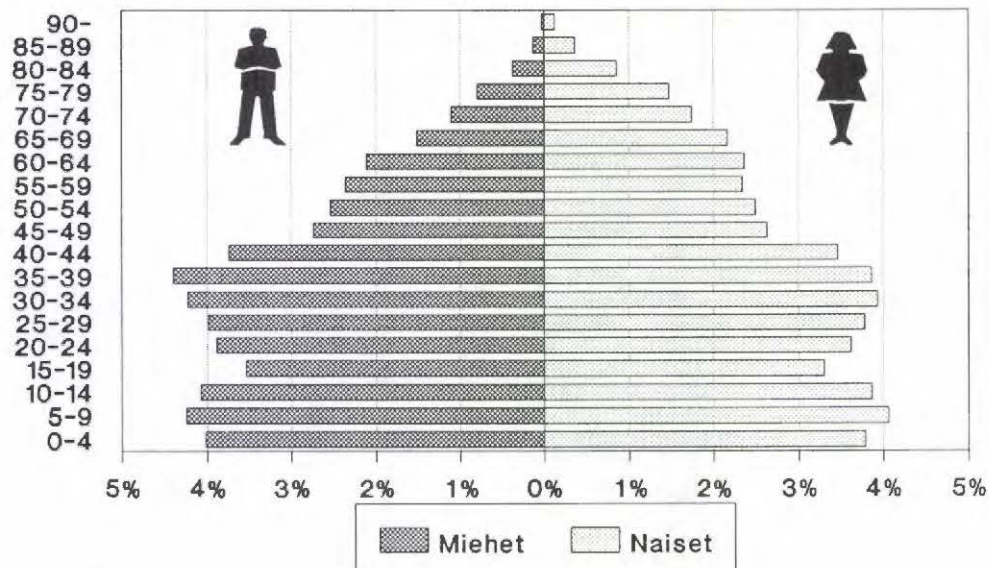
Oulun läänin väestön ikärakenne poikkeaa huomattavasti koko maan ikärakenteesta, sillä alle työikäisen väestön osuus on suuri. Erityisesti alle 10 -vuotiaiden osuus on läänissä huomattava. Väestö Oulun läänissä ei ole myöskään niin ikääntynyttä kuin maassa keskimäärin. Oulun läänin kokonaisikärakennetta nuorentaa Pohjois-Pohjanmaan suuri alle työikäisten osuus. Kainuussa alle työikäisen väestön osuus on lähellä maan keskitasoa. Läänin väestörakennetta voidaan Suomen oloissa pitää nuorena ja kasvupotentiaalisena.

Vanhusväestön osuus on ennusteiden mukaan maassamme jatkuvasti kasvamassa ja lasten osuus väestöstä pienenee. Kehitys on koko maassa hyvin samansuuntainen. Väestöennusteen mukaan lasten osuus pysyy Oulun läänissä suurempana ja vanhusten osuus pienempänä kuin maassa keskimäärin. Kainuussa väestön ikärakenne vanhenee Pohjois-Pohjanmaata voimakkaammin.

Pohjois-Pohjanmaan ikä- ja sukupuoli- rakenne 31.12.1988

Väestön kokonaismäärä: 337531

Ikäluokka

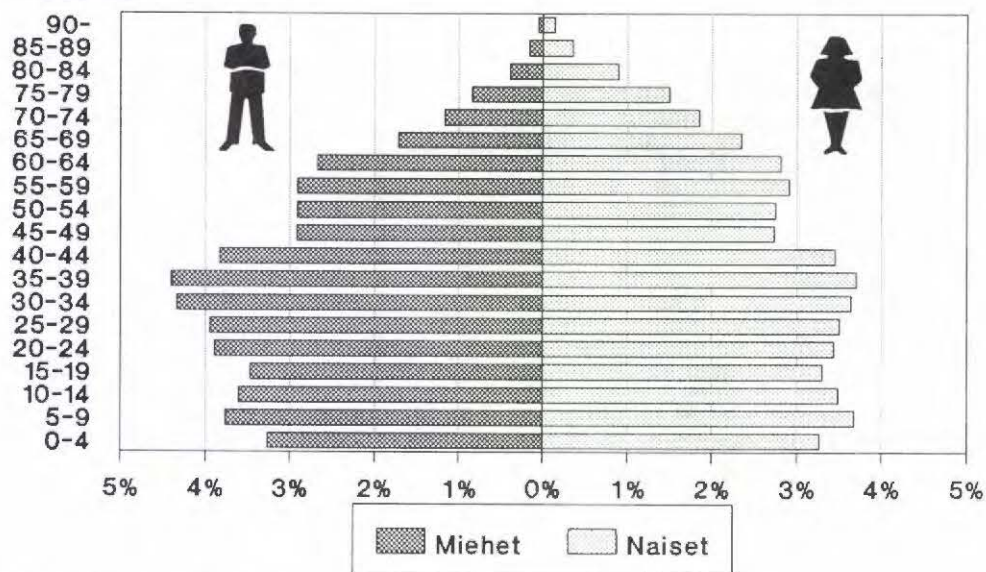
Lähde: TK/VTKK/ALTIKA 0201

Kuva 11. Väestön ikä- ja sukupuolirakenne Pohjois-Pohjanmaalla 1988.

Kainuun ikä- ja sukupuolirakenne 31.12.1988

Väestön kokonaismäärä: 97316

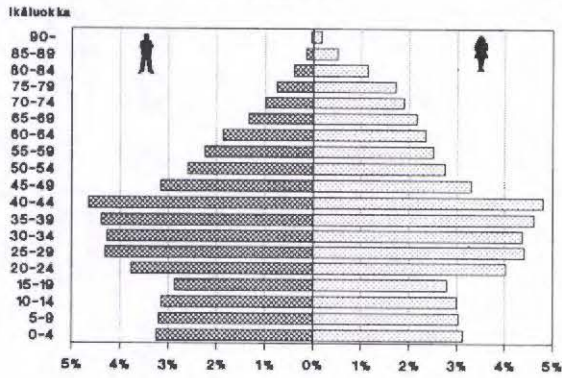
Ikäluokka

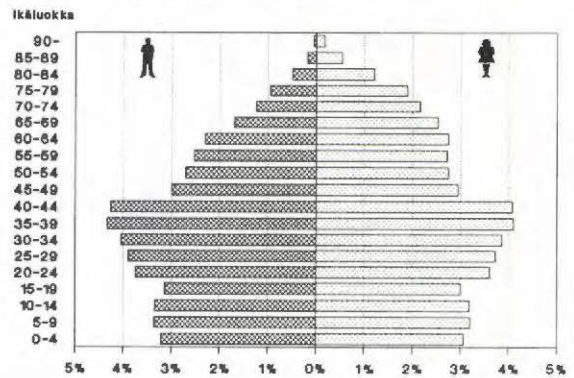
Lähde: TK/VTKK/ALTIKA 0201

Kuva 12. Väestön ikä- ja sukupuolirakenne Kainuussa 1988.

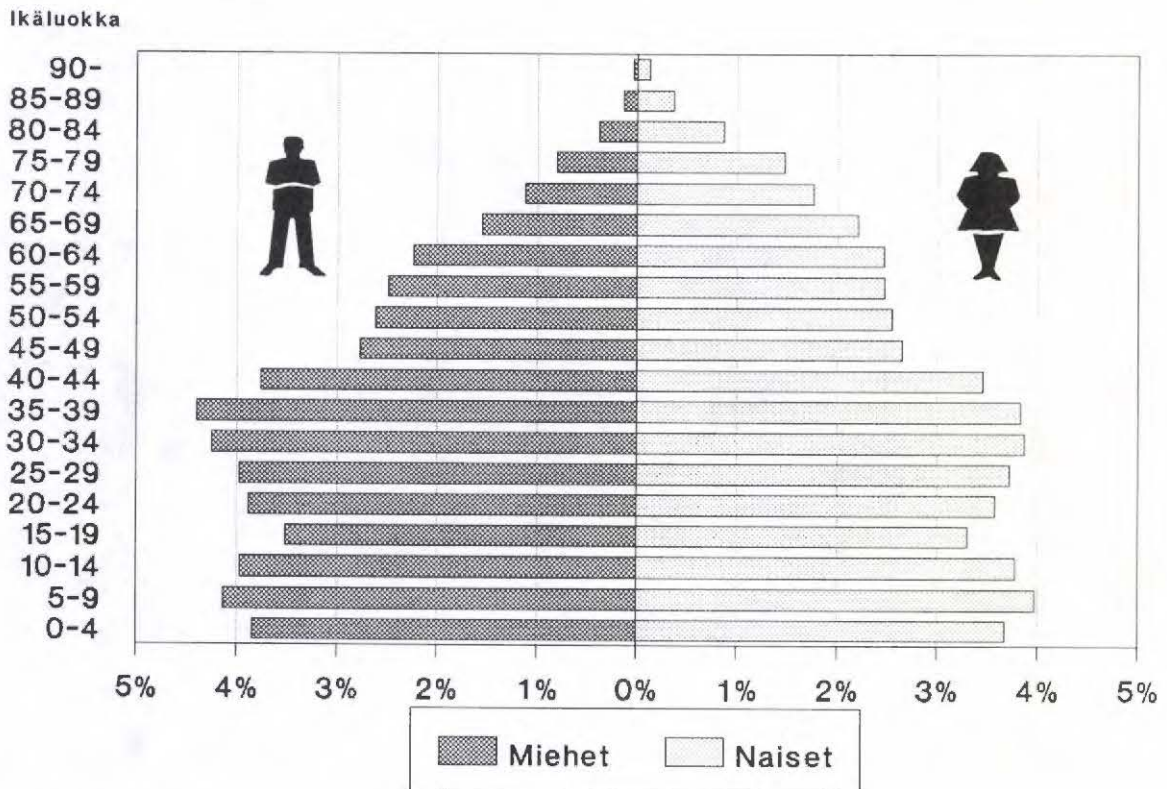
Uudenmaan läänin ikä- ja sukupuolirakenne 31.12.1988
 Väestön kokonaismäärä: 1226344

Koko maan ikä- ja sukupuolirakenne 31.12.1988
 Väestön kokonaismäärä: 4954359

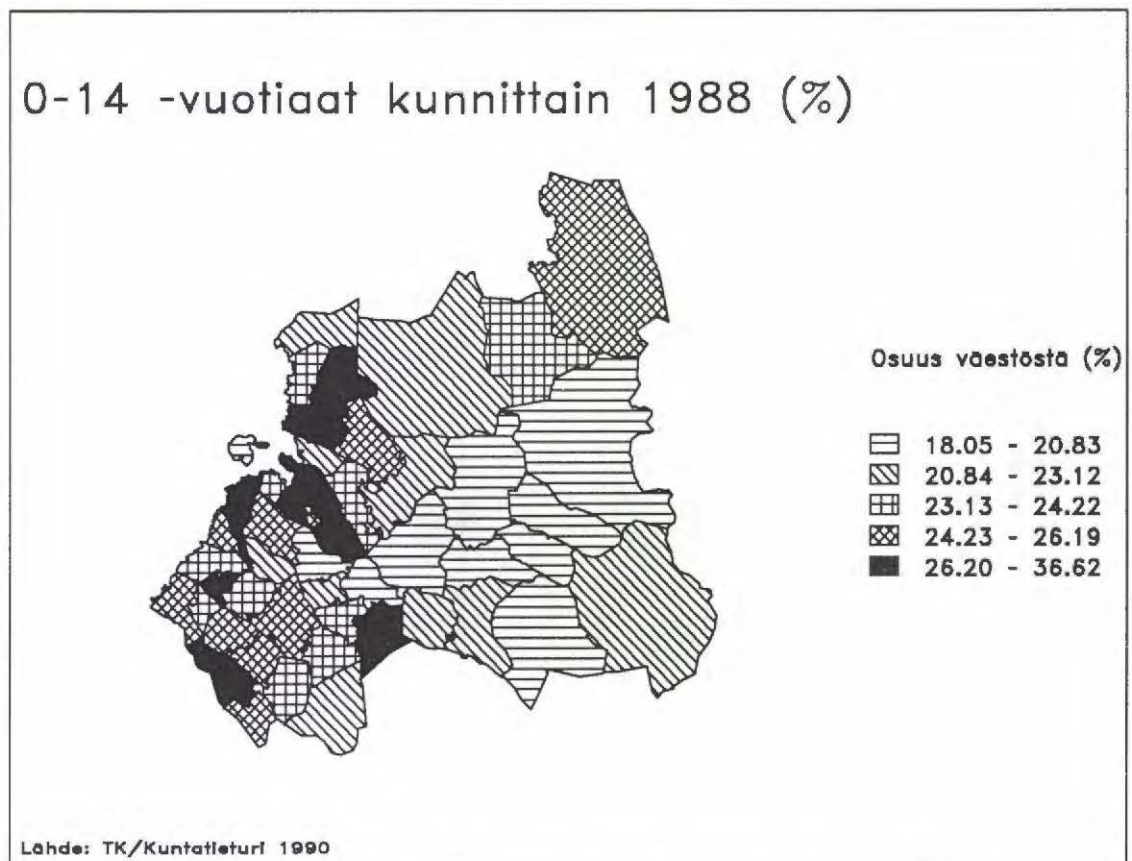
Oulun läänin ikä- ja sukupuolirakenne 31.12.1988
 Väestön kokonaismäärä: 434847

Lähde: TK/VTKK/ALTIKA 0201

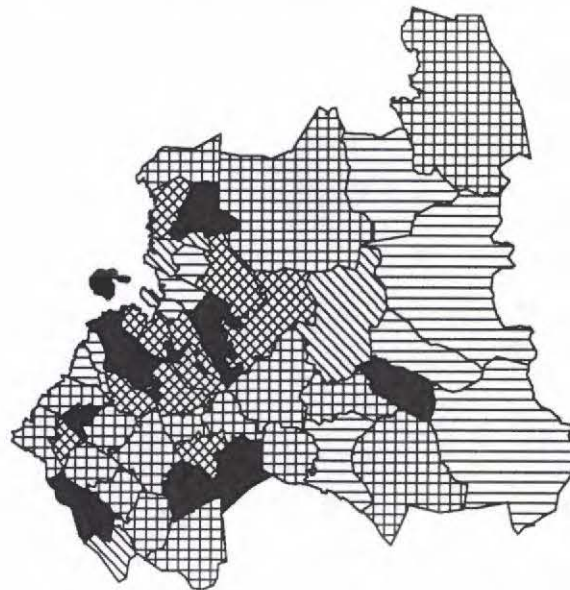
Kuva 13. Väestön ikä- ja sukupuolirakenne alueittain 1988.

Kouluikäisten (0-14 -vuotiaat) suhteellinen osuus on suuri Pohjois-Pohjanmaalla ja erityisesti Oulun ympäristössä sekä Kalajokilaaksossa. Työikäisen väestön osuus on vastaavasti suurinta läänin itäosan kunnissa, kun taas eläkeläisiä on suhteellisesti eniten läänin keskiosassa. Kainuussa 1980 -luvulla 0-14 -vuotiaiden ikäluokka on pienentynyt ja vastaavasti eläkeikäisten määrä on lisääntynyt. Työikäisten (15-64 -vuotiaat) osuus on lisääntynyt lähinnä Oulun ympäristössä ja läänin itäosassa.

Kuva 14. 0-14 -vuotiaat kunnittain 1988 (%).

0-14 -vuotiaiden osuuden muutos kunnittain 1980-88 (%)

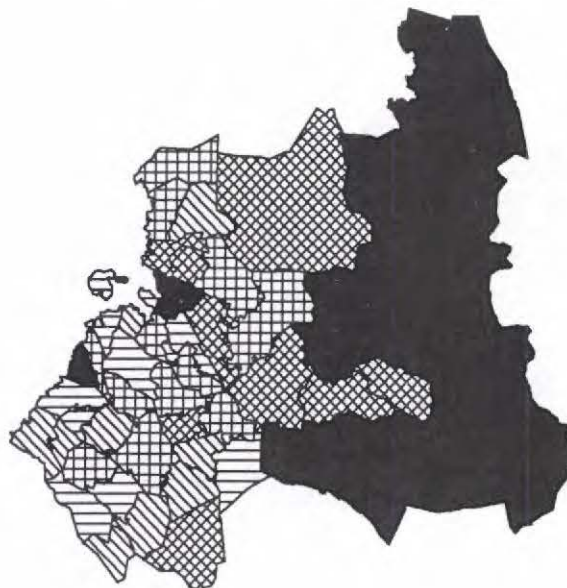
Muutos (%)

	-12.45 - -4.54
	-4.53 - -0.01
	0 - 8.03
	8.04 - 13.19
	13.20 - 47.06

Lähde: TK/VTKK/ALTIKA 0201

Kuva 15. 0-14 -vuotiaiden osuuden muutos kunnittain 1980-88 (%).

15-64 -vuotiaat kunnittain 1988 (%)

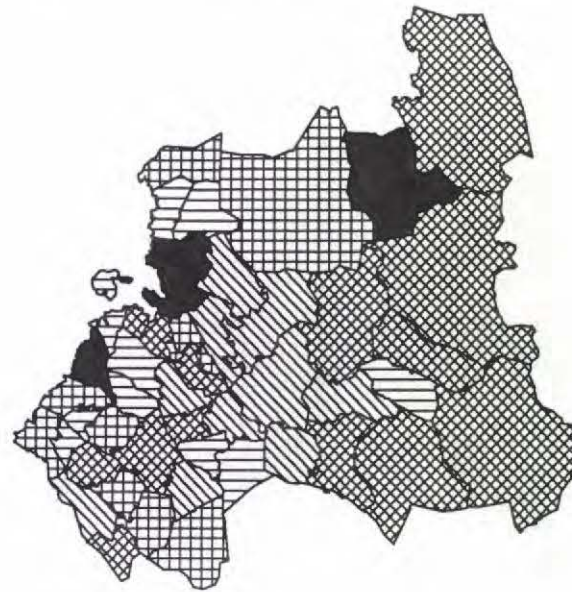
Osuus väestöstä (%)

	56.73 - 61.33
	61.34 - 62.83
	62.84 - 64.05
	64.06 - 65.85
	65.86 - 70.36

Lähde: TK/Kuntatieturi 1990

Kuva 16. 15-64 -vuotiaat kunnittain 1988 (%).

15-64 -vuotiaiden osuuden muutos kunnittain 1980-88 (%)

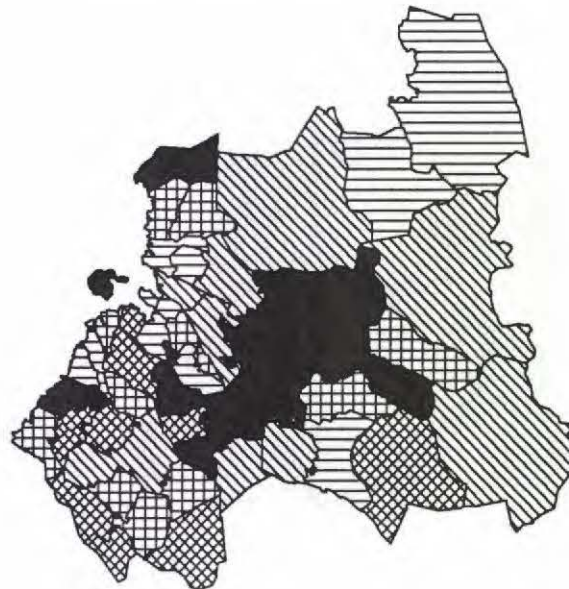
Muutos (%)

	-16.00 - -6.00
	-5.99 - -4.85
	-4.84 - -3.54
	-3.53 - -0.01
	0 - 5.59

Lähde: TK/VTKK/ALTIKA 0201

Kuva 17. 15-64 -vuotiaiden osuuden muutos kunnittain 1980-88 (%).

Yli 64 -vuotiaat kunnittain 1988 (%)

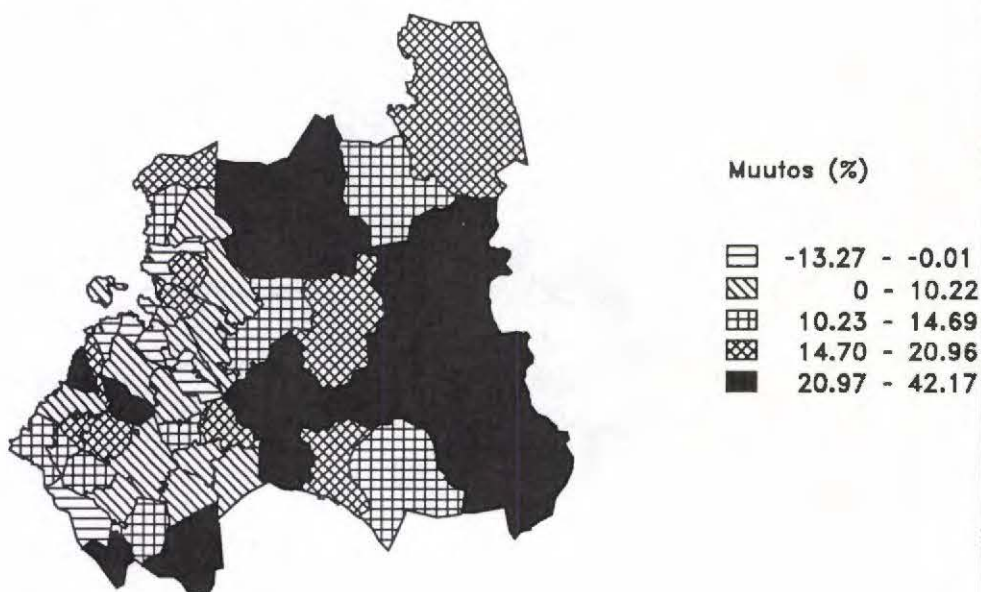
Osuus väestöstä (%)

	4.09 - 9.80
	9.81 - 12.11
	12.12 - 13.79
	13.80 - 14.40
	14.41 - 21.24

Lähde: TK/Kuntatieturi 1990

Kuva 18. Yli 64 -vuotiaat kunnittain 1988 (%).

Yli 64 -vuotiaiden osuuden muutos kunnittain 1980-88 (%)

Lähde: TK/VTKK/ALTIKA 0201

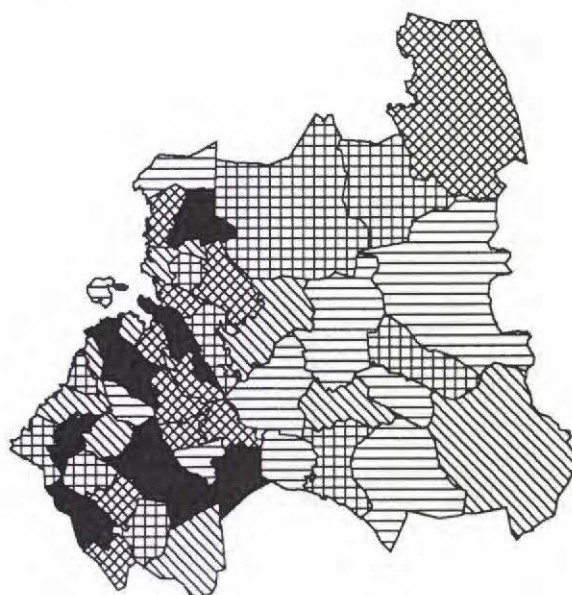
Kuva 19. Yli 64 -vuotiaiden osuuden muutos kunnittain 1980-88 (%)

Oulun läänin väestölle on ollut ominaista korkea syntyvyys muuhun maahan verrattuna. Erityisesti Pohjois-Pohjanmaalla syntyvyys erottuu koko maan keskiarvosta. Kainuussa syntyvyys on vain hiukan keskimääräistä korkeampi. Kuolevuusluvut ovat Oulun läänin maakunnissa keskimääräistä pienemmät. Syntyvyyden ja kuolevuuden erotus eli luonnollinen väestönkasvu on Oulun läänissä merkittävää, mihin osaltaan vaikuttaa suhteellisen nuori ikärakenne. Syntyvyys on kuitenkin ollut pienessä laskussa 1980 -luvulla ja vastaavasti kuolevuus nousussa, joten luonnollinen väestönkasvu on hieman pienentynyt.

Syntyvyys on korkea Pohjois-Pohjanmaalla ja erityisesti Oulun ympäristössä sekä Siikajokilaakson kunnissa. Kuolevuus on pieni Oulussa ja sen ympäristökunnissa.

Hedelmällisyysluku eli elävänä syntyneiden määrä tuhatta 14-44 -vuotiasta naista kohden on Oulun läänissä koko maata korkeampi. Läänin hedelmällisyyttä nostaa nimenomaan Pohjois-Pohjanmaan korkea hedelmällisyysluku.

Syntyvyys kunnittain 1987

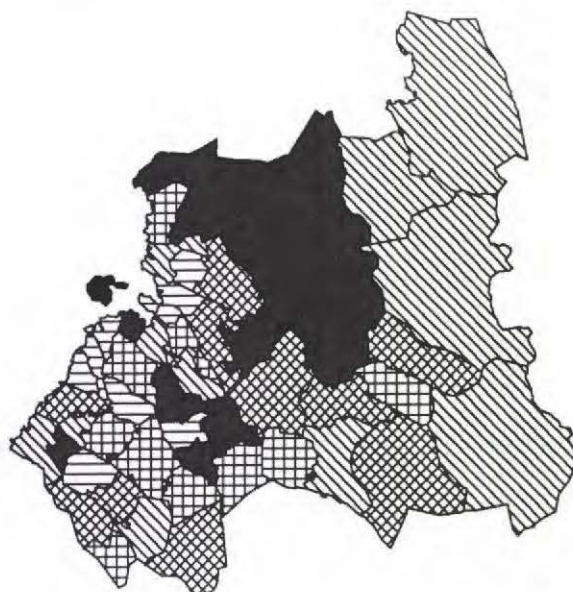
Syntyneiden
lkm/1000 as.

	8.62 - 12.07
	12.08 - 14.03
	14.04 - 15.12
	15.13 - 16.49
	16.50 - 23.90

Lähde: TK/VTKK/ALTIKA 0214

Kuva 20. Syntyvyys kunnittain 1987.

Kuolevuus kunnittain 1987

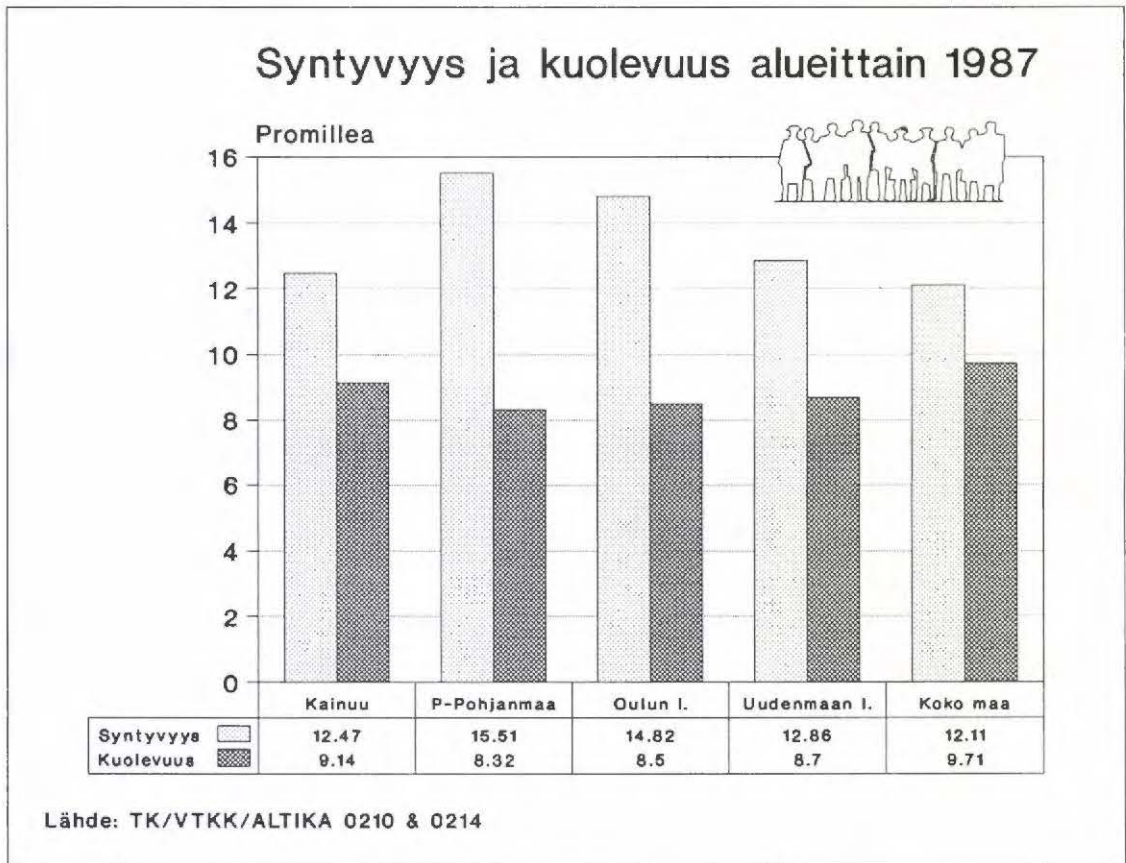

Kuolleiden
lkm/1000 as.

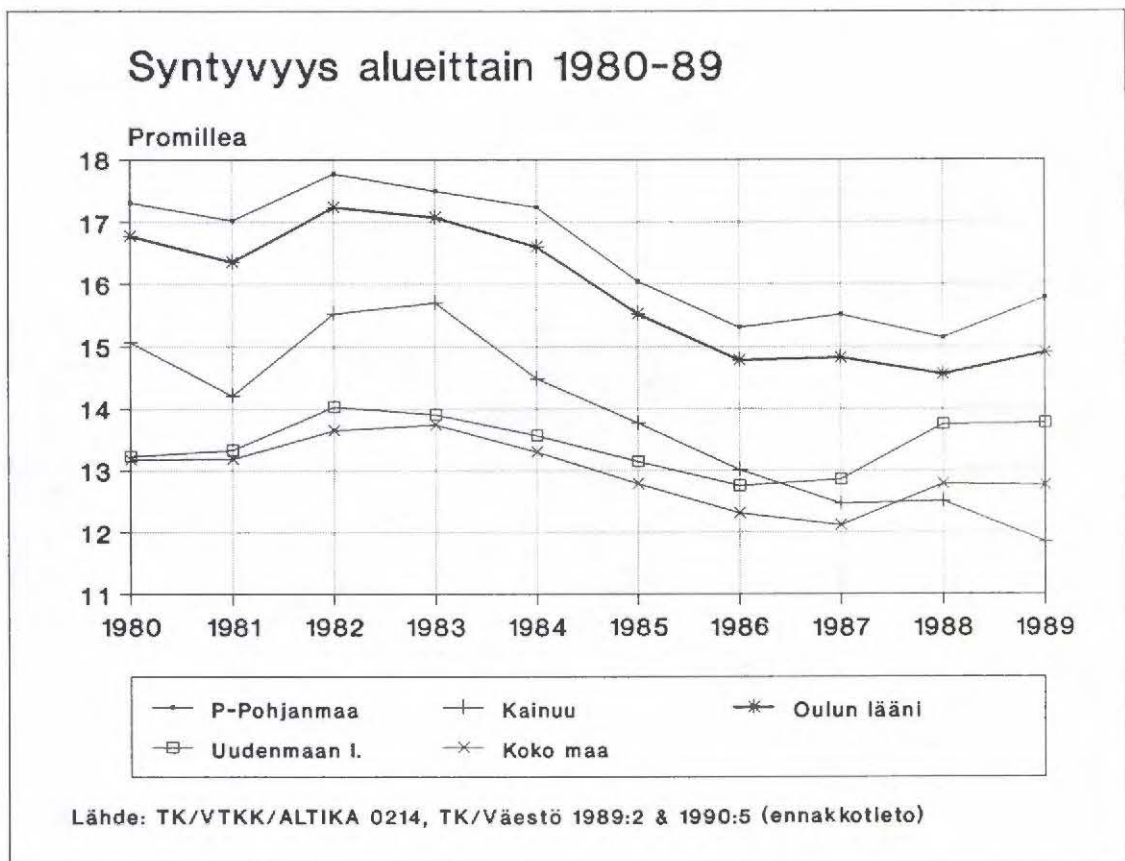
	3.47 - 7.65
	7.66 - 9.14
	9.15 - 10.31
	10.32 - 11.28
	11.29 - 16.10

Lähde: TK/VTKK/ALTIKA 0210

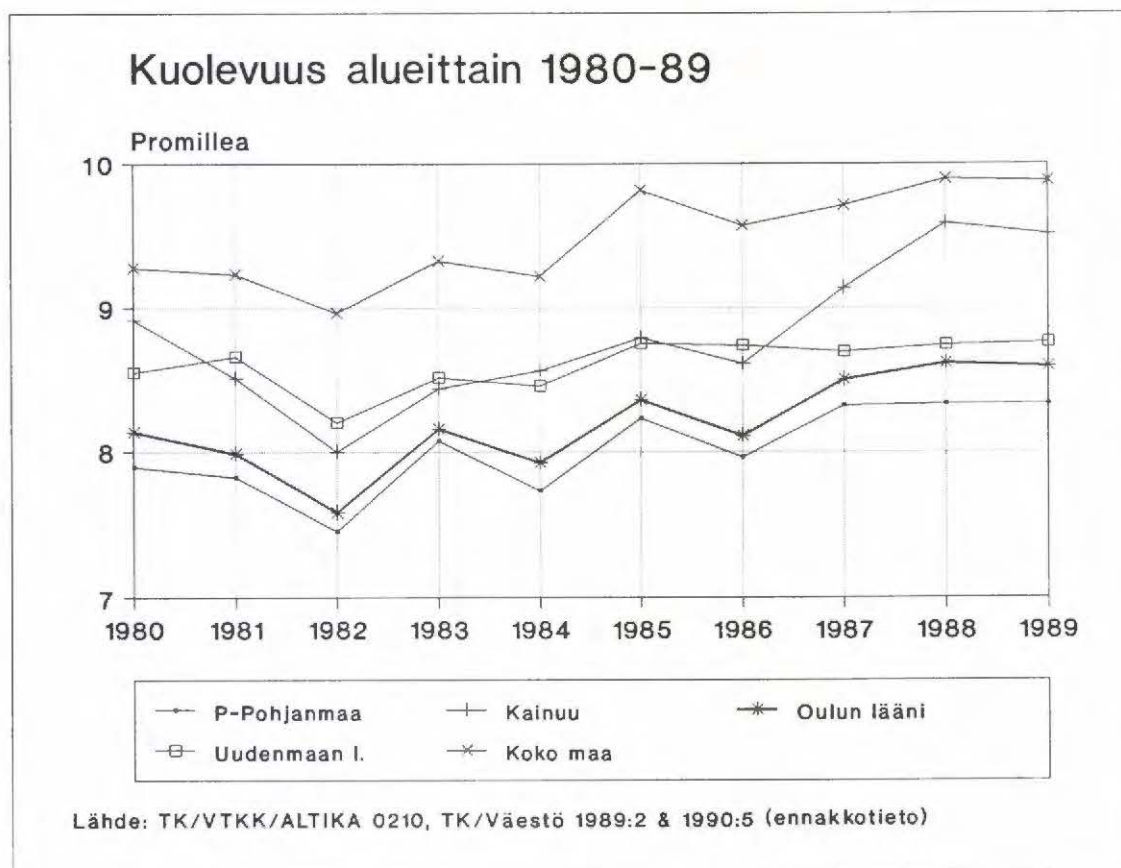
Kuva 21. Kuolevuus kunnittain 1987.

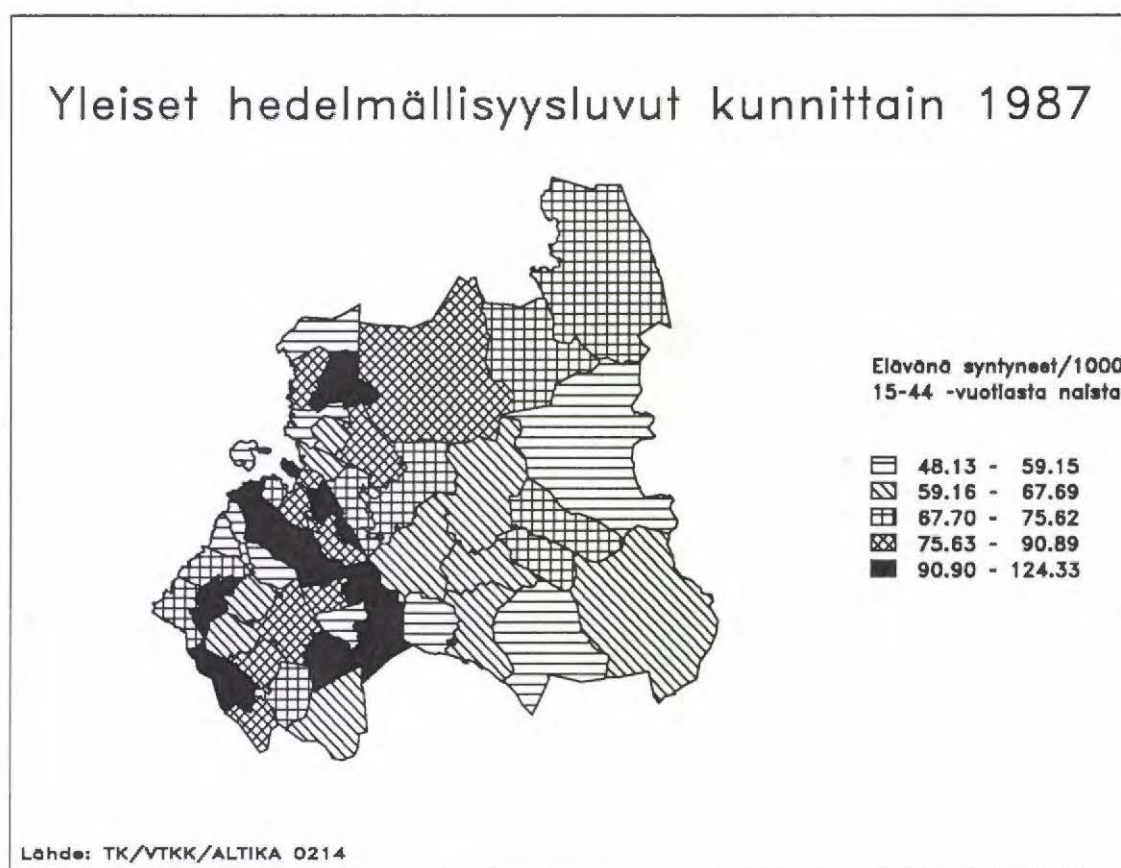
Kuva 22. Syntyvyys ja kuolevuus alueittain 1987.

Kuva 23. Syntyvyys alueittain 1980-89.

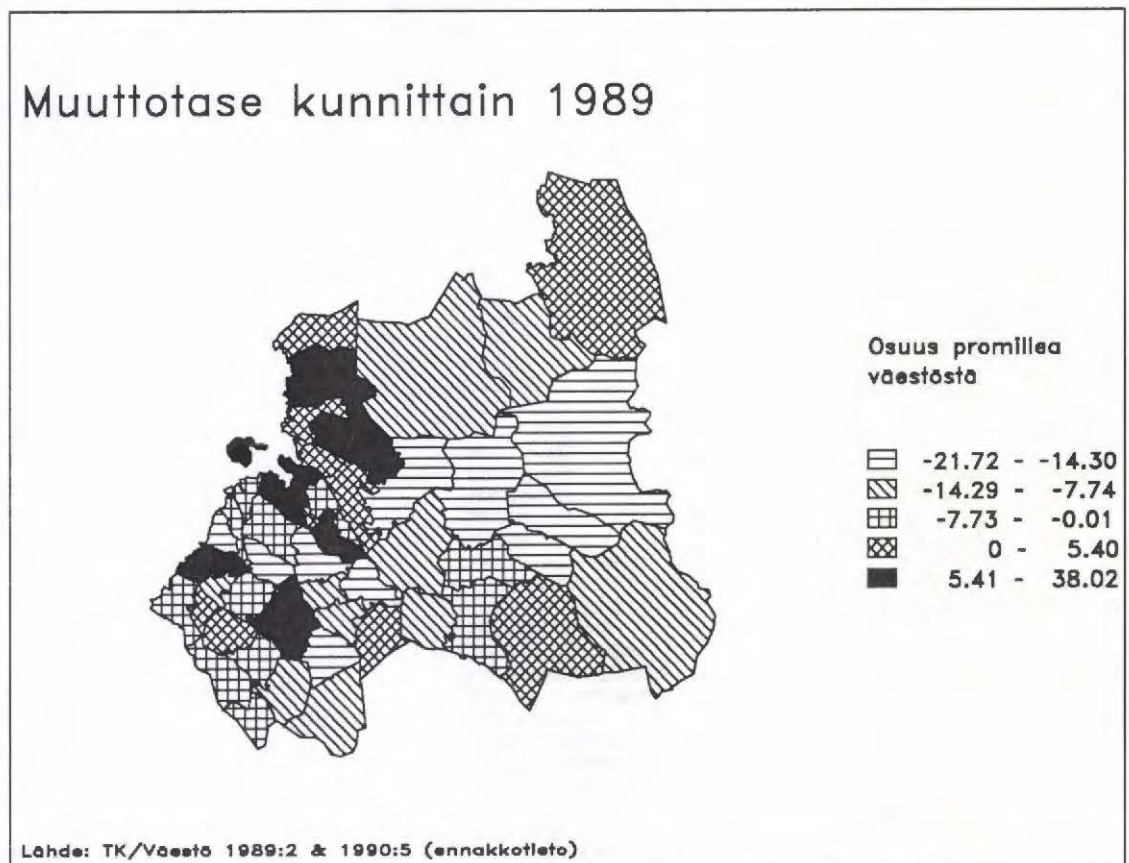

Kuva 24. Kuolevuus alueittain 1980-89.

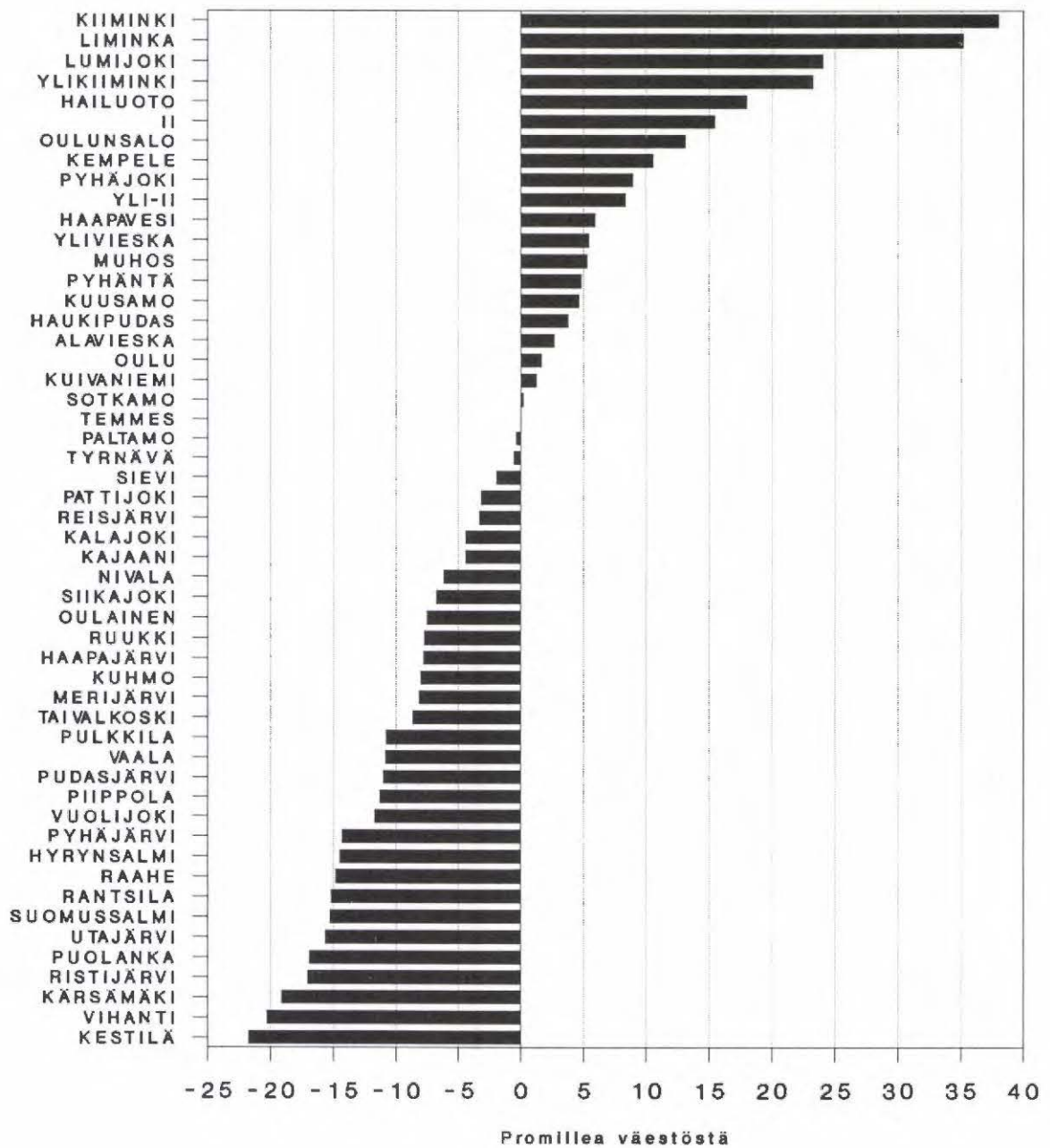
Kuva 25. Yleiset hedelmällisyyssluvut kunnittain 1987.

Muuttoliike on merkittävä kuntien väestöpohjaa muokkaava tekijä. Erityisesti Kainuun väestöä muuttoliike on viime vuosina vähentänyt. Kaikki muuttovoittokunnat ovat Sotkamoita lukunnottamatta Pohjois-Pohjanmaalla ja ne sijoittuvat enimmäkseen Oulun ympäristöön. Muuttotappiollisuus on voimakasta läänin itäosassa. 1980-luvun loppupuolella Uudenmaan muuttovoitto on pienentynyt ja samalla Oulun läänin muuttotappio on kääntymässä muuttovoittoon, sillä vuonna 1989 Pohjois-Pohjanmaan muuttotase oli jo positiivinen.

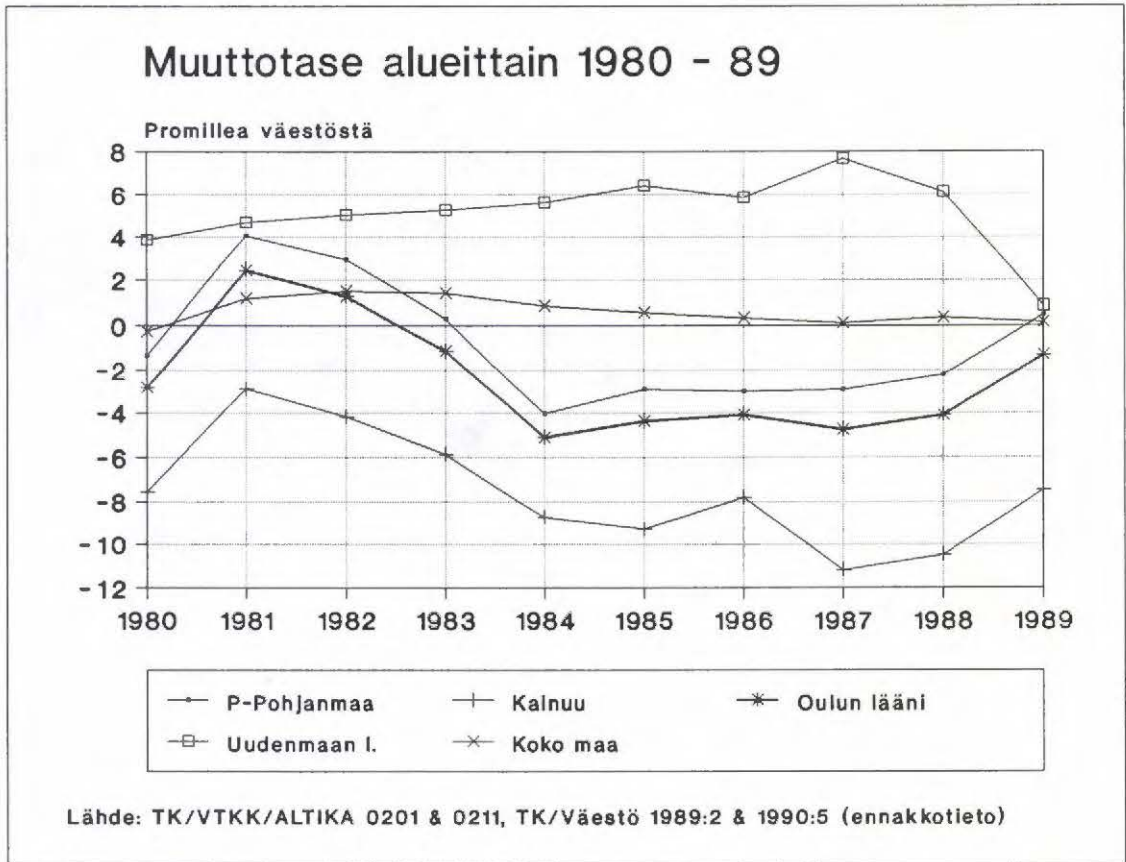
Kuva 26. Muuttotase kunnittain 1989.

Oulun läänin kuntien suhteellinen muuttovoitto/-tappio 1989

Lähde: TK/Väestö 1989:2 & 1990:5 (ennakkotieto)

Kuva 27. Kuntien suhteellinen muuttovoitto/-tappio 1989.

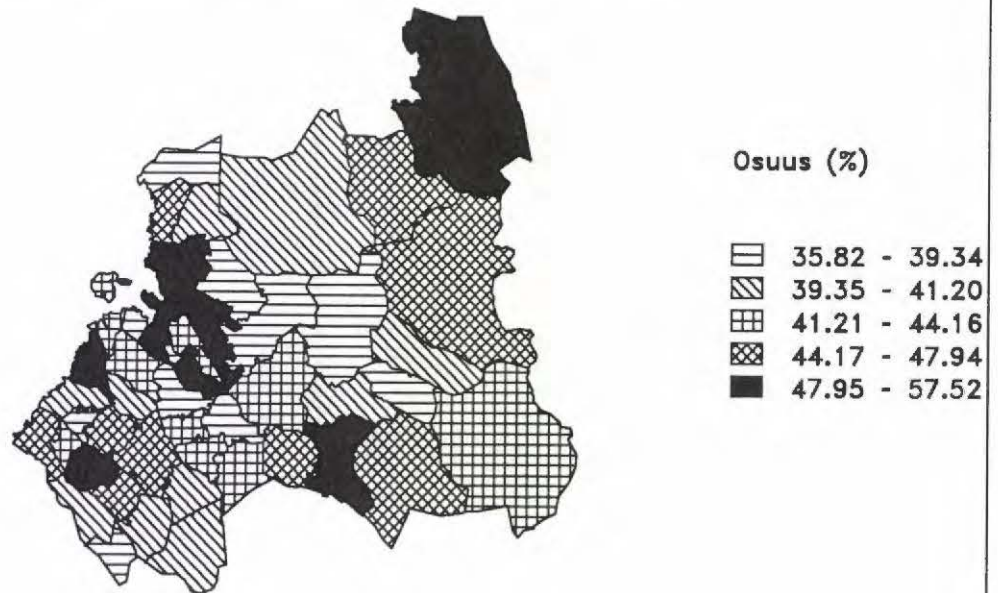

Kuva 28. Muuttotase alueittain 1980-89.

Tutkinon suorittaneiden osuus väestöstä on Oulun läänissä selvästi alhaisempi kuin Uudenmaan läänissä, mutta se on kuitenkin lähellä maan keskitasoa. Tutkinon suorittaneiden suhteellinen osuus on suurin Oulun ympäristössä, Raahessa, Kajaanissa ja Kuusamossa.

Valtionveron alaiset tulot/tulonsaaja ovat suurimmat Oulun, Raahen, Ylivieskan ja Kajaanin ympäristöissä.

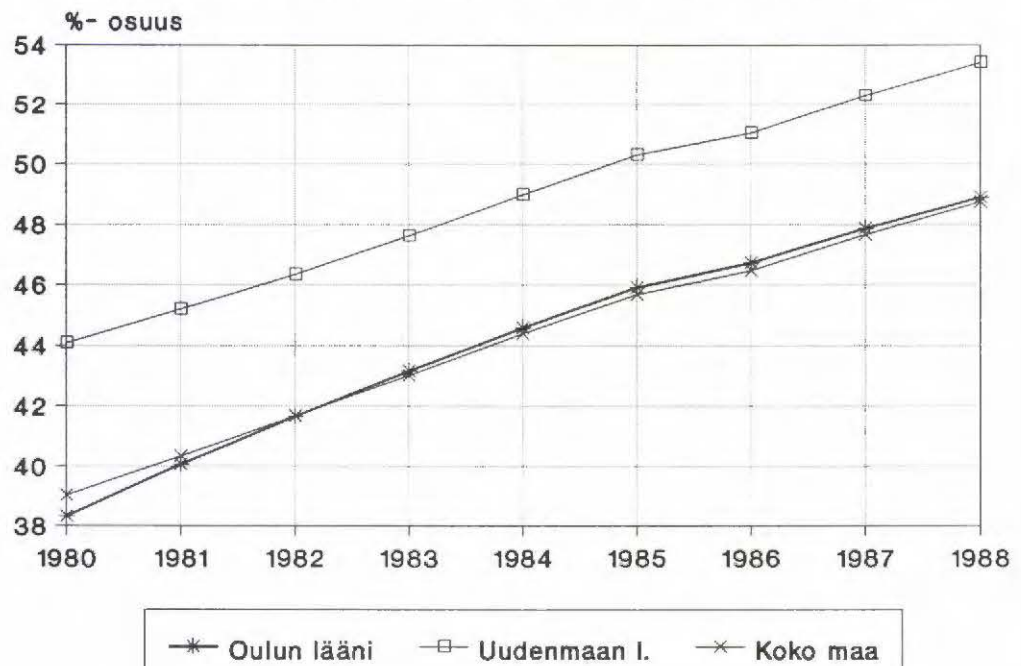
Tutkinnon suorittaneiden osuus 15 vuotta täyttäneistä kunnittain 1988 (%)

Lähde: TK/VTKK/ALTIKA 0504

Kuva 29. Tutkinnon suorittaneiden osuus 15 vuotta täyttäneistä kunnittain 1988 (%).

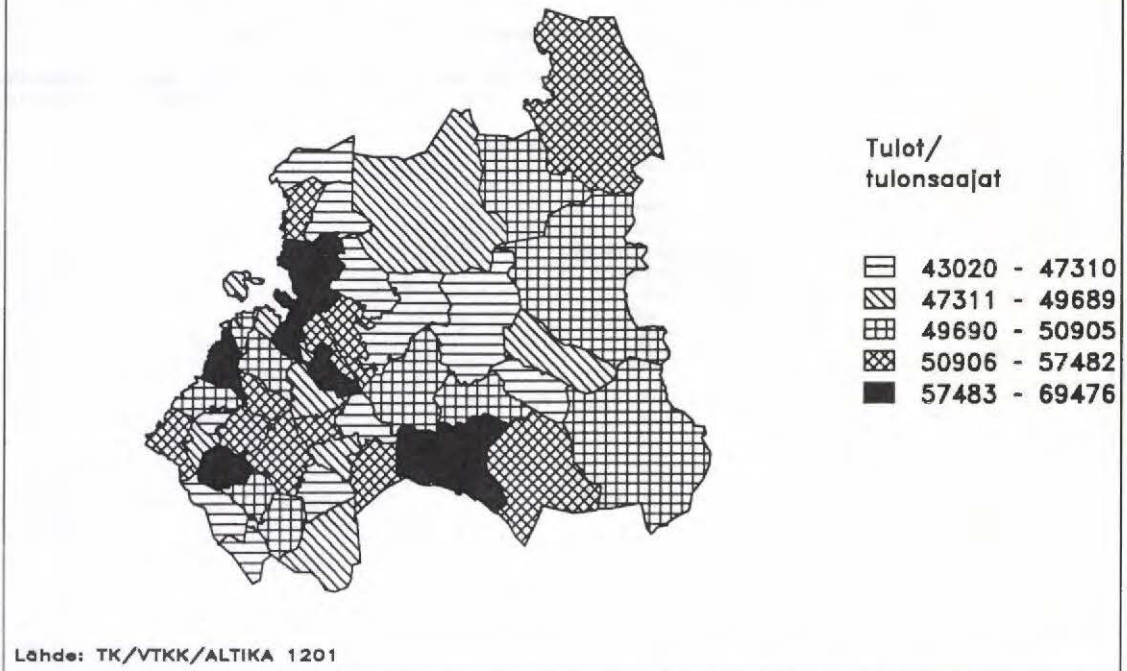
Tutkinnon suorittaneet alueittain 1980-88

Lähde: TK/Koulutus ja tutkimus 1982-89, TK/ALTIKA/VTKK 0504

Kuva 30. Tutkinnon suorittaneet alueittain 1980-88.

Valtionveron alaiset tulot laskettuna tulonsaajaa kohti kunnittain 1988

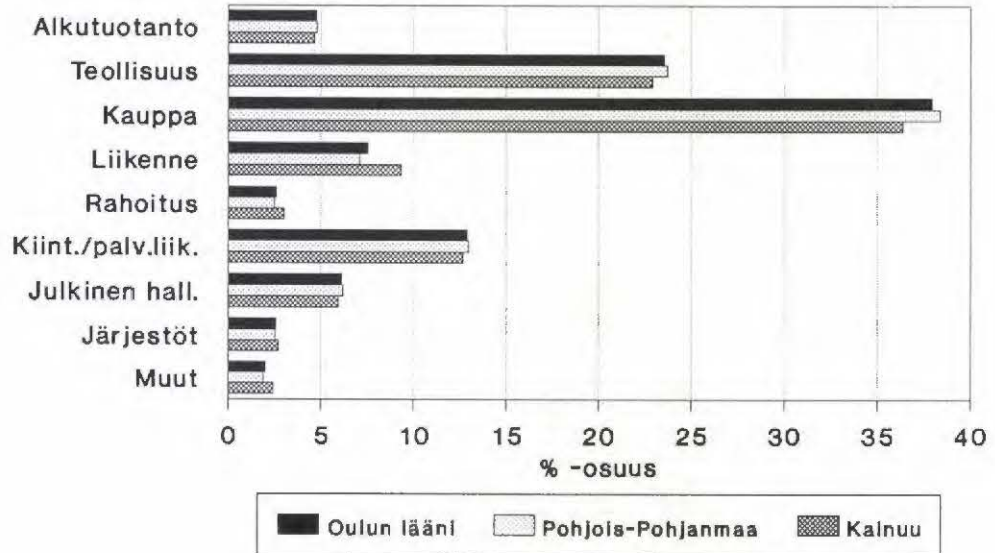

Kuva 31. Valtionveron alaiset tulot/tulonsaaja kunnittain 1988.

ELINKEINOELÄMÄ

Oulun läänissä oli yritysten toimipaikkoja helmikuussa vuonna 1990 kaikkiaan 14 122, jotka jakautuivat maakunnittain seuraavasti: Pohjois-Pohjanmaa 11 198 ja Kainuu 2 924. Toimialoittain tarkasteltuna kauppa kattaa yli 35 % toimipaikoista ja teollisuus melkein neljänneksen. Yritysten toimipaikkojen lukumäärä on kasvanut viimeisen kahden vuoden aikana voimakkaimmin Oulujokilaaksossa, läänin keskiosassa ja Pohjois-Pohjanmaan eteläosassa. Läänin pohjoisosassa yritystoiminnan kehittymisen ei ole ollut aivan yhtä vireätä.

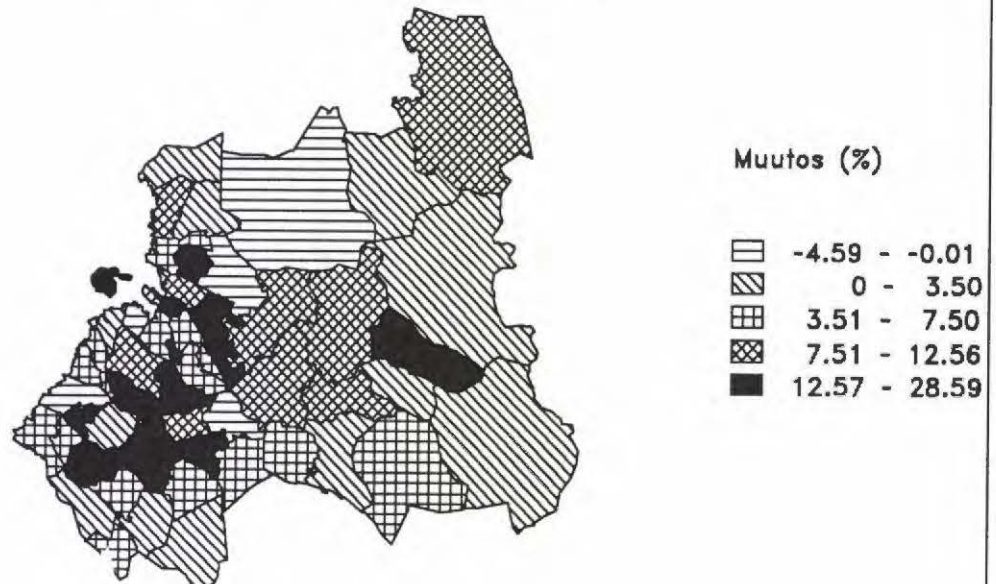
Toimipaikat Kainuussa, Pohjois-Pohjanmaalla ja Oulun läänissä Helmikuu 1990

Lähde: TK/Yritys- ja toimipaikkarekisteri/palvelurekisteri 1990

Kuva 32. Yritysten toimipaikat Kainuussa, Pohjois-Pohjanmaalla ja Oulun läänissä 1990.

Toimipaikkojen lukumäärän kehitys kunnittain 1988-90 (%)

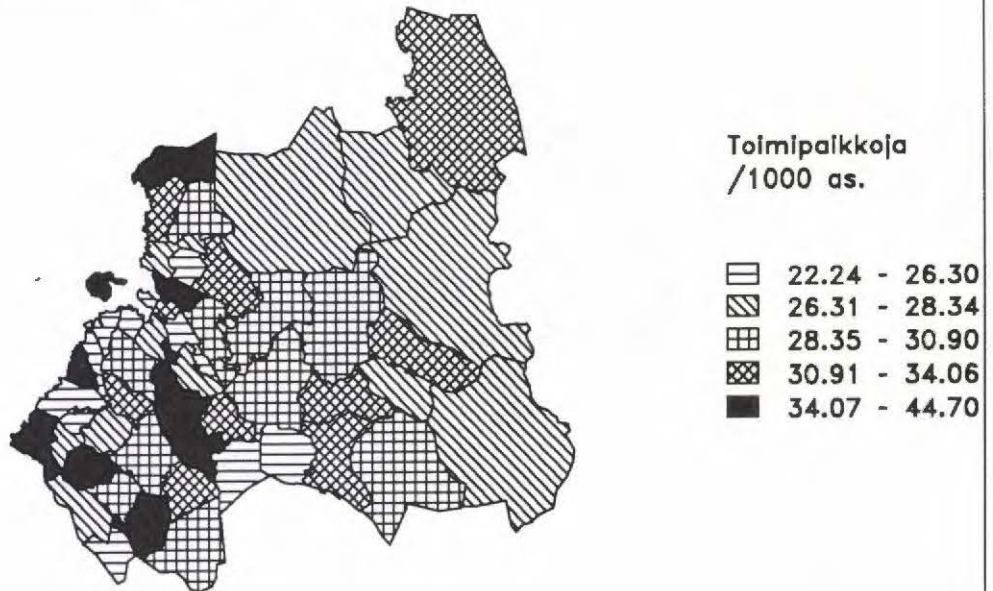

Lähde: TK/Yritys- ja toimipaikkarekisteri/palvelurekisteri 1990

Kuva 33. Yritysten toimipaikkojen lukumäärän kehitys kunnittain 1988-90 (%).

Toimipaikkojen lukumäärä kunnittain 1990

Toimipaikkojen lkm/1000 asukasta

Lähde: TK/Yritys- ja toimipaikkarekisteri/palvelurekisteri 1990

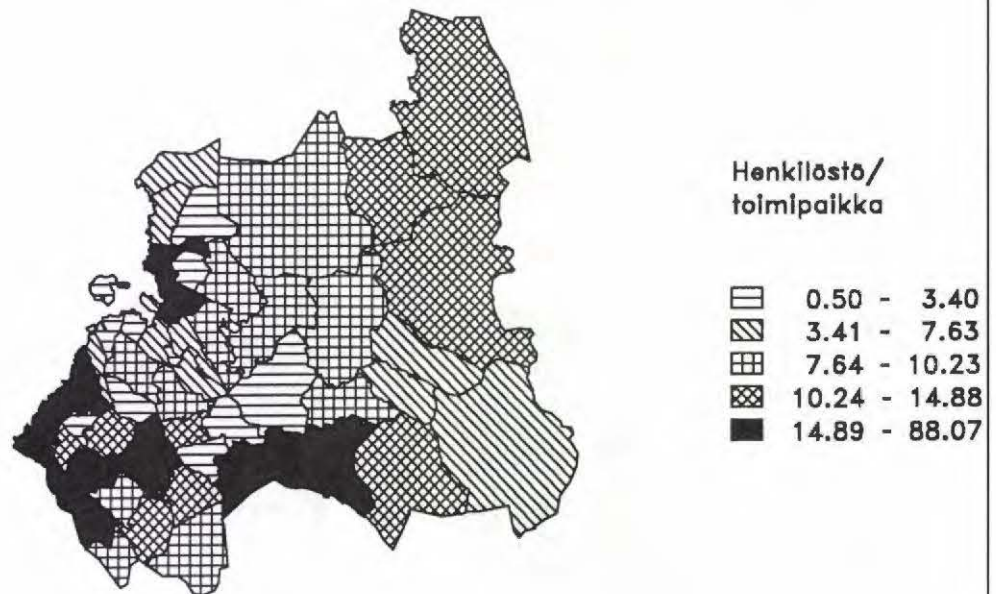
Kuva 34. Yritysten toimipaikkojen lukumäärä kunnittain 1990.

Teollisuuden henkilöstön määrä toimipaikkaa kohti ilmoittaa yrityksen kokoluokan. Eniten henkilöstöä teollisuustoimipaikoissa on Oulun ympäristössä, läänin lounaisrannikolla sekä läänin eteläosassa. Raahessa Rautaruukki Oy:n ansiosta henkilöstöä toimipaikkaa kohti oli noin 88 työntekijää.

Teollisuuden jalostusarvo on noussut Suomessa vuodesta 1986 tasaisesti vuoteen 1989. Oulun läänissä teollisuuden jalostusarvo on noussut suhteellisesti hieman nopeammin kuin koko maassa ja se on noin 6.6 % koko maan teollisuuden jalostusarvosta.

Uuden toimialaluokituksen (TOL 1988) mukaan tarkasteltuna teollisuuden jalostusarvo oli vuonna 1989 Oulun läänissä suurin metallien valmistuksessa sekä sähköteknisten tuotteiden ja instrumenttien valmistuksessa. Oulun läänin teollisuuden jalostusarvo oli yhteensä melkein 7 mrd. markkaa vuonna 1989.

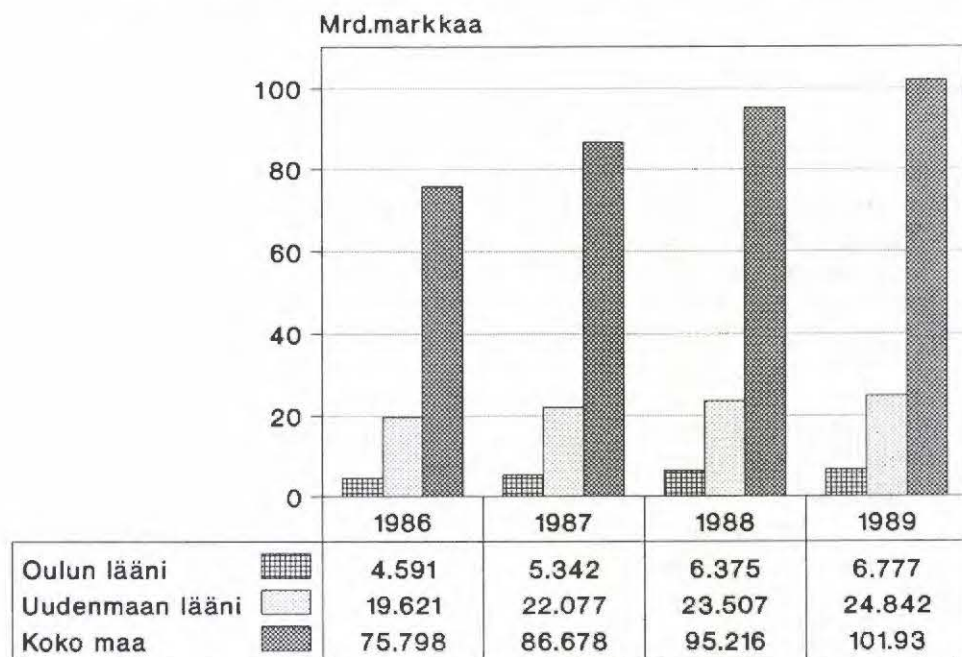
Teollisuuden henkilöstö/toimipaikka kunnittain 1988

Lähde: TK/Yritys- ja toimipaikkarekisteri/palvelurekisteri 1990

Kuva 35. Teollisuuden henkilöstö/toimipaikka kunnittain 1988.

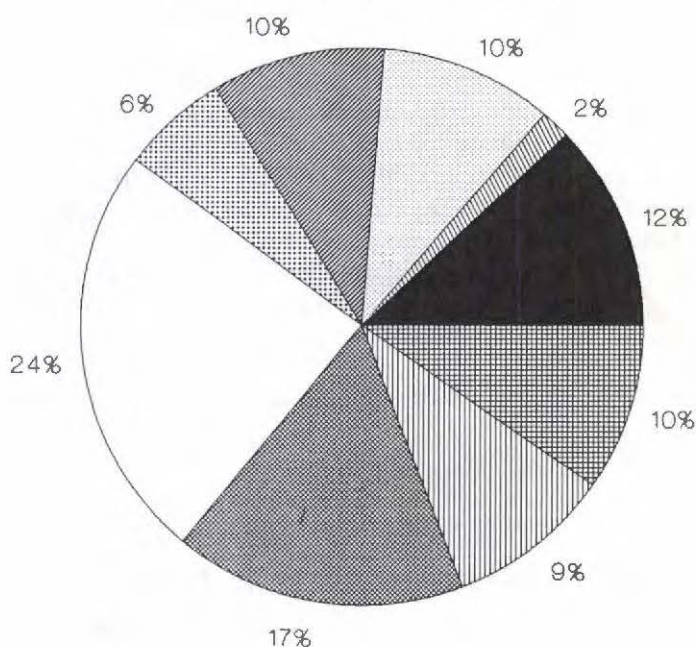
Teollisuuden jalostusarvo alueittain 1986-89

Lähde: TK/Teoll. vuosikirja 1988-90, TK/Teollisuus 1990:14 (ennakkotieto)

Kuva 36. Teollisuuden jalostusarvo alueittain 1986-89.

Teollisuuden jalostusarvo toimialoittain Oulun läänissä 1989

Jalostusarvo 1989 yht. 6 776 666 000 mk

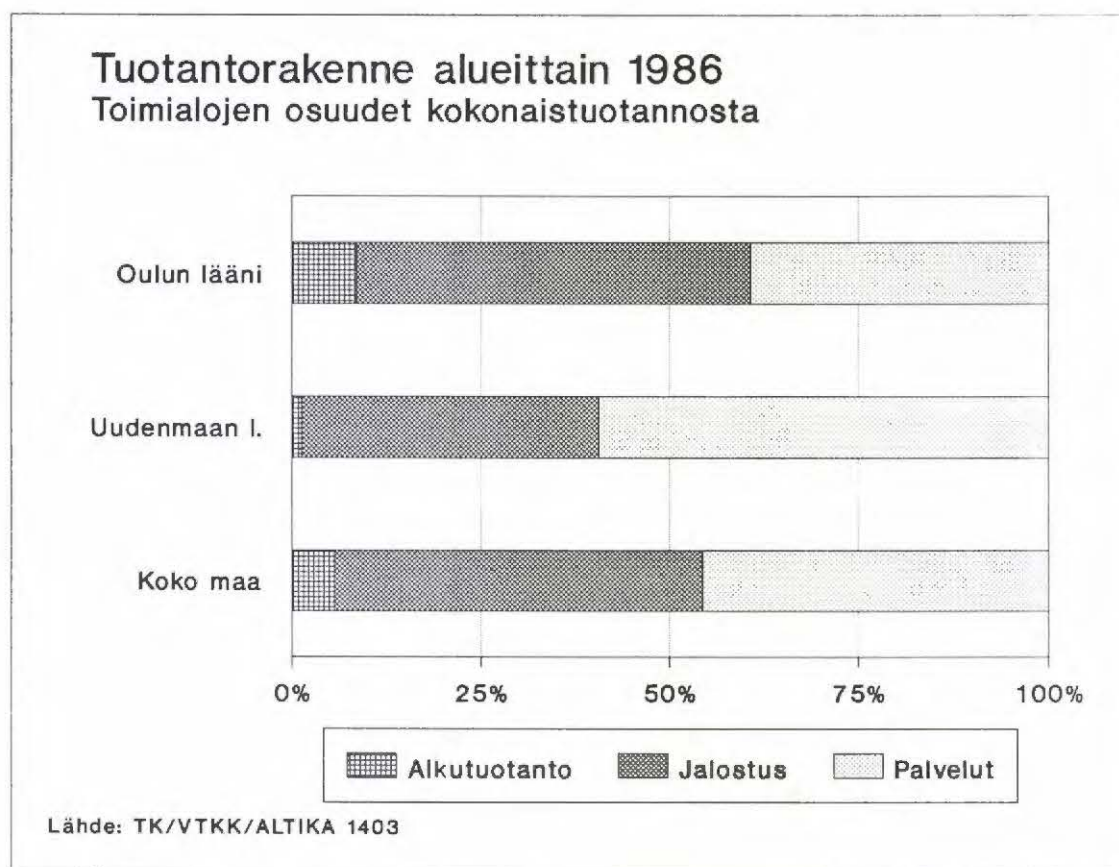
- Elintarvike- ja juomateollisuus
- TEVANAKE
- Puutavaran, puutuott. ja huonekalujen valmistus
- Massan, paperin ja paperituotteiden valmistus
- Kemiallisten tuotteiden sekä kumi- ja muovituott. valm.
- Metallien valmistus
- Sähköteknisten tuotteiden ja instrumenttien valmistus
- Metallituott., koneiden ja laitteiden sekä kulkun. valmistus
- Muu valmistus

Lähde: TK/Teollisuus 1990:14 (ennakkotieto)

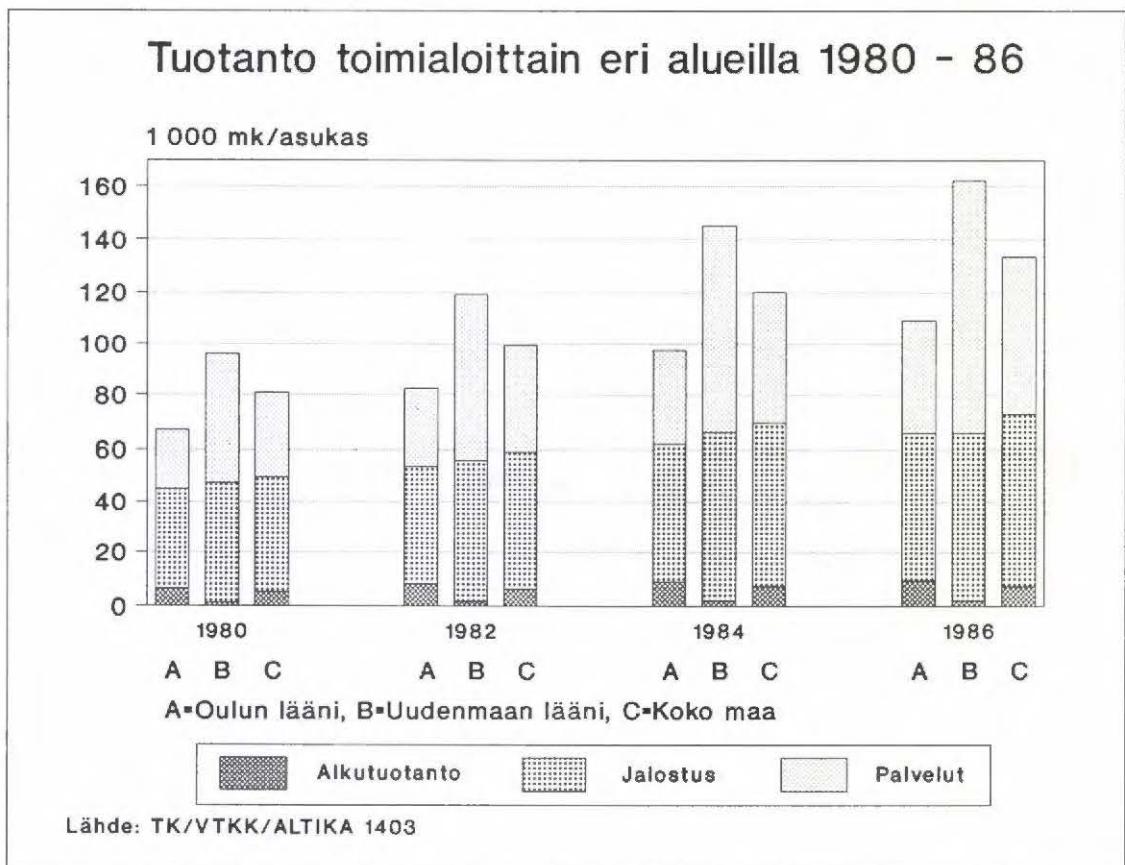
Kuva 37. Teollisuuden jalostusarvo toimialoittain Oulun läänissä 1989.

Eri elinkeinosektoreiden osuus kokonaistuotannosta vaihtelee alueittain. Oulun läänissä alkutuotanto on säilynyt keskimääräistä tärkeämpänä tuotannon alana. Palveluelinkeinojen osuus tuotannosta on kasvava ja teollisuuden osuus laskeva.

Koko 1980 -luvun ajan on maassamme eletty tuotannon nousukautta. Vuosina 1980-86 kokonaistuotanto (=toimipaikkojen tuottamien tavaroiden ja palvelusten tuottajahintainen summa) on kasvanut noin 66 % koko maassa asukasta kohden laskettuna. Oulun läänissä vastaava arvo on 65 %. Huolimatta siitä, ettei Oulun lääni juuri jää jälkeen kokonaistuotannon kasvunopeudessa, on ero kokonaistuotannon määrässä absoluuttisesti kuitenkin vain lisääntynyt.

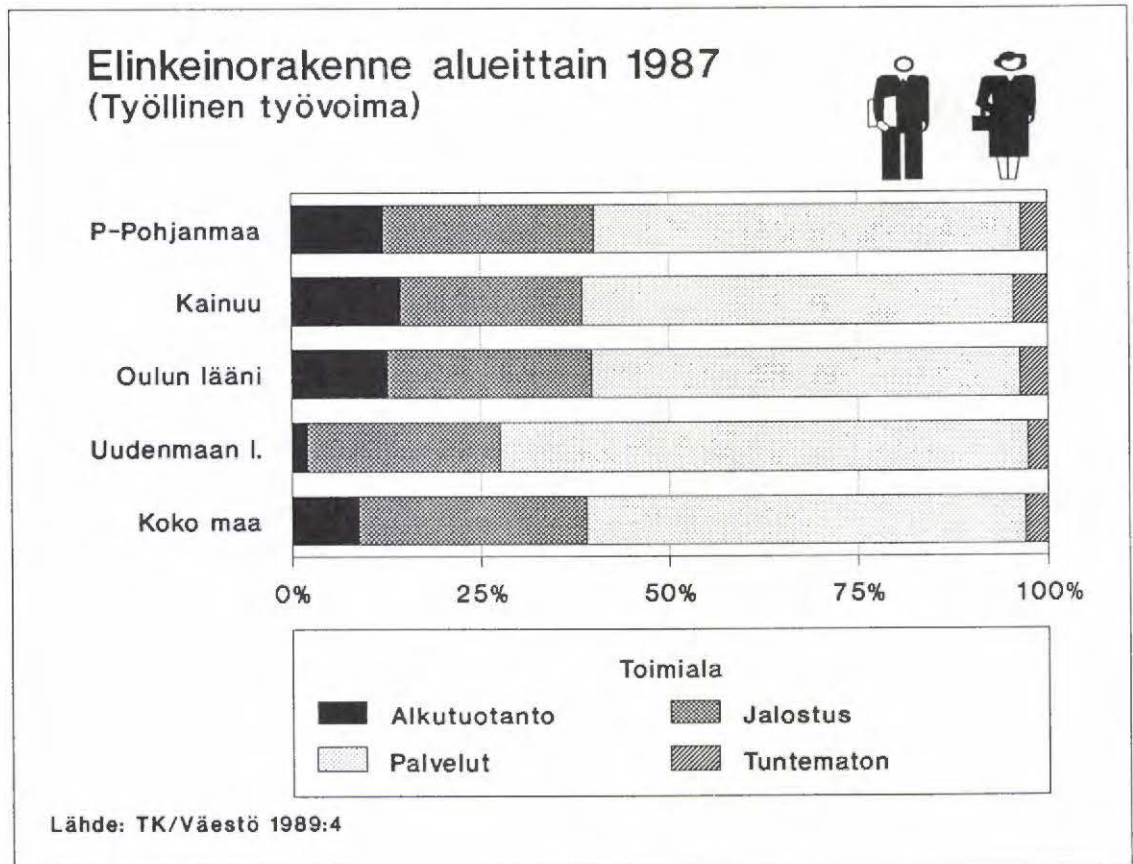

Kuva 38. Tuotantorakenne alueittain 1986.

Kuva 39. Tuotanto toimialoittain eri alueilla 1980-86.

Alkutuotanto on edelleen merkittävä työllistäjä Oulun läänissä. Vuonna 1987 se työllisti Kainuun työllisestä työvoimasta melkein viidesosan. Palveluelinkeinojen työllistävyys on koko maahan nähden keskimääräistä, mutta teollisuuden hieman vähäisempää. Palveluelinkeinoista vahvimmin ovat edustettuina julkisten ja henkilökohtaisten palvelujen alat. Pohjois-Pohjanmaalla teollisuus on merkittävämpi työllistäjä kuin Kainuussa.

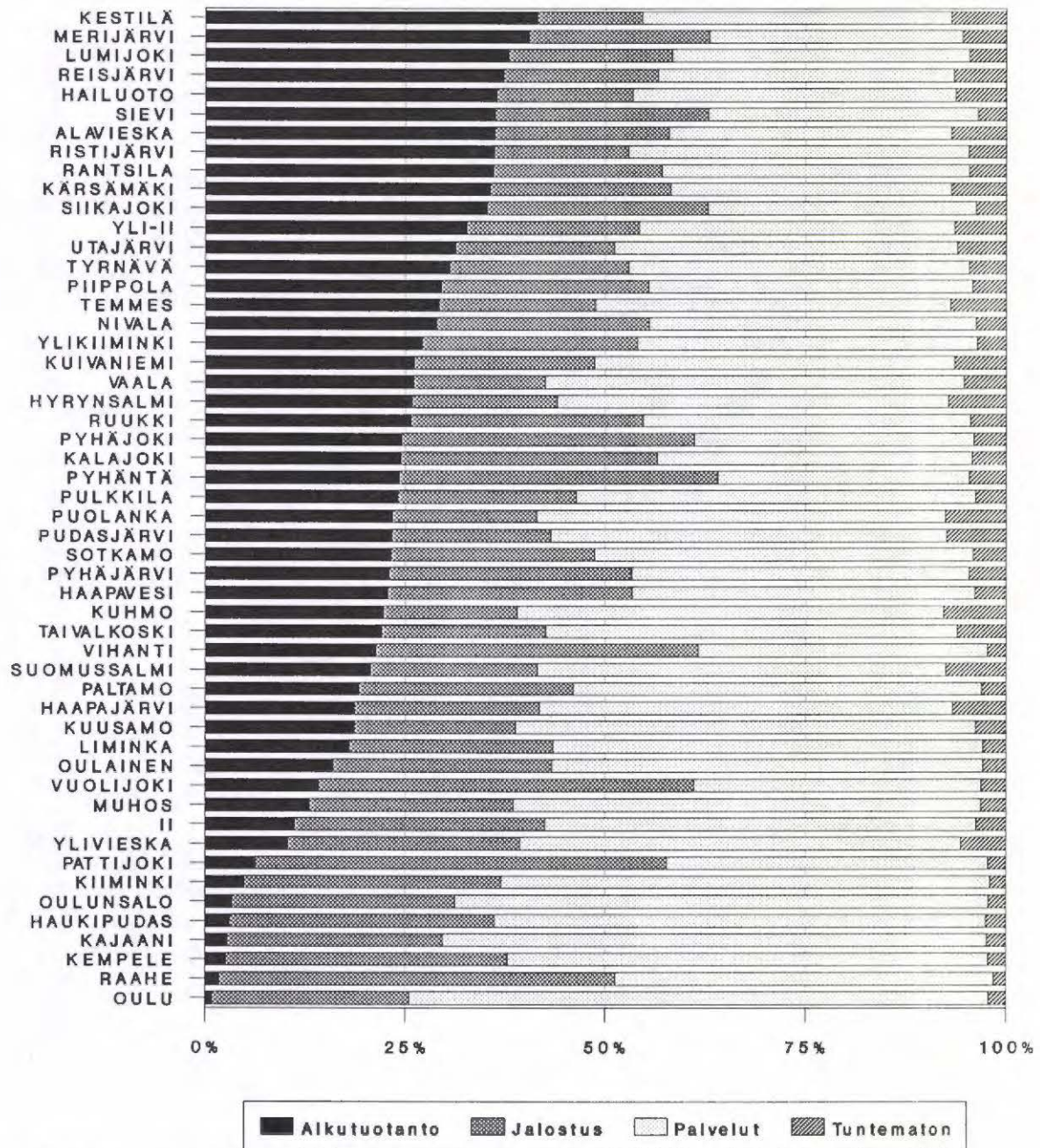
Kuva 40. Elinkeinorakenne alueittain 1987.

Alkutuotanto

Alkutuotannolla on huomattava työllistävyys erityisesti Pohjois-Pohjanmaan eteläosassa. Kaupungeissa sekä Oulun ympäristökunnissa alkutuotannosta toimeentulonsa saavien määrä on pieni. Eniten primaarisektori työllistää kestiläläisiä (42 % työllisestä työvoimasta) ja vähiten oululaisia (1 % työllisestä työvoimasta).

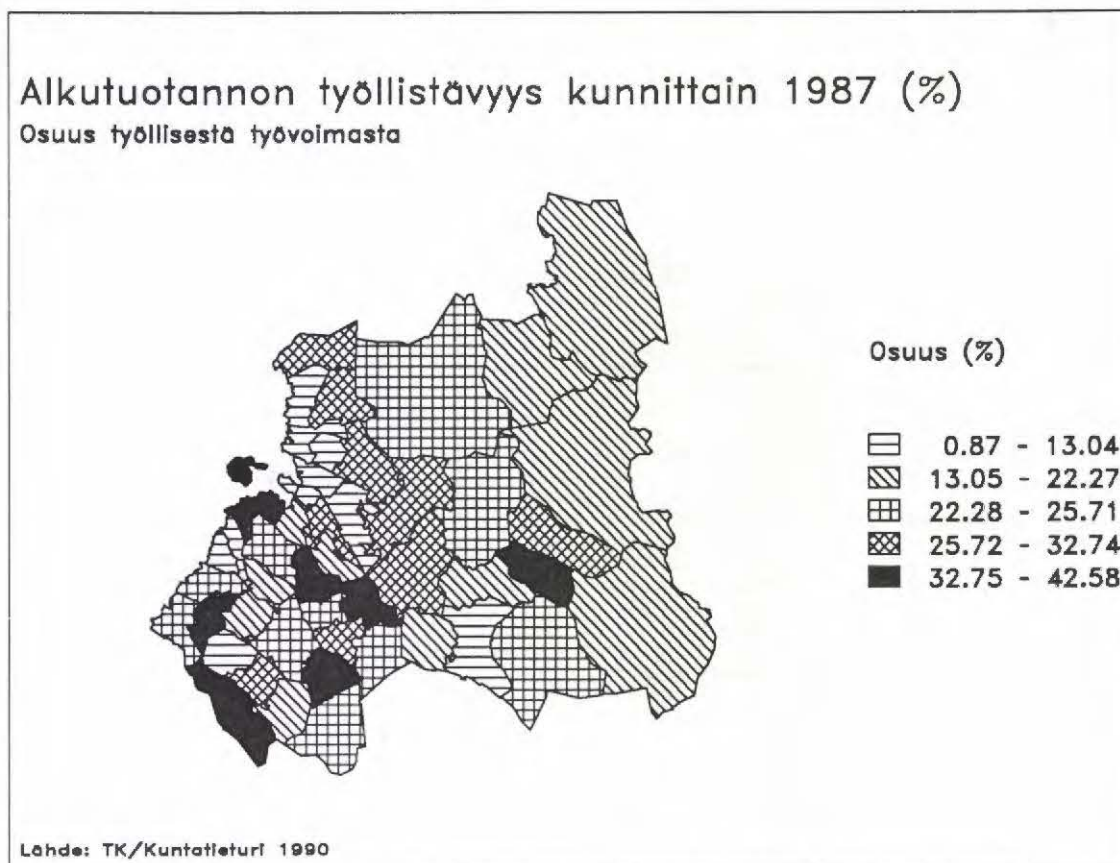
Elinkeinorakenne kunnittain 1987 (Työllinen työvoima)

Kunnat järjestetty alkutuotannon mukaan

Lähde: TK/Kuntatieturi 1990

Kuva 41. Elinkeinorakenne kunnittain 1987 (alkutuotannon mukaan järjestetty).

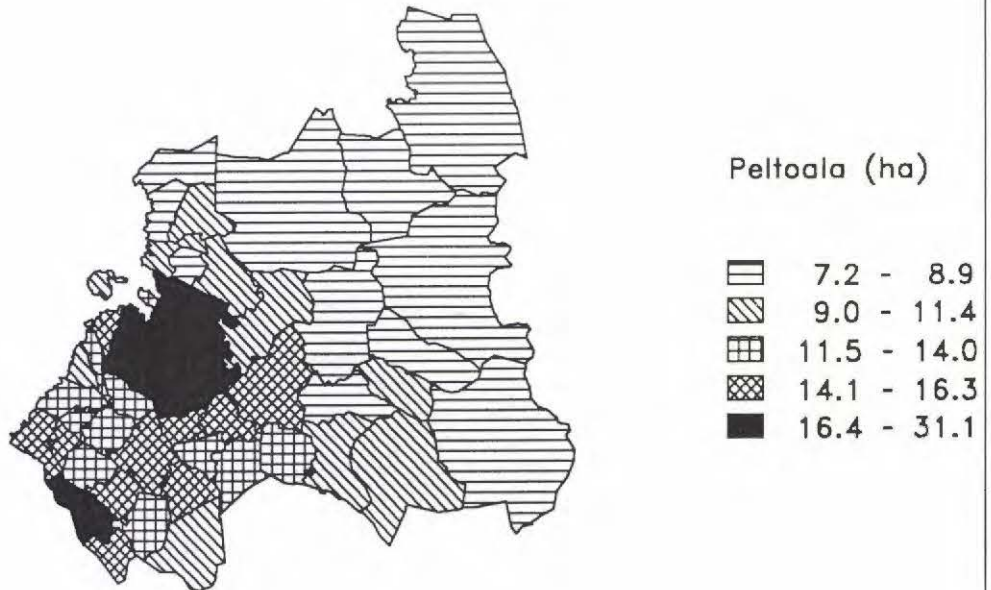
Kuva 42. Alkutuotannon työllistävyys kunnittain 1987 (%).

Tilojen keskimääräinen peltoala on laskettu yli kahden peltohehtaarin tiloille. Pohjois-Pohjanmaalla tilojen peltoala on suurempi kuin Kainuussa. Suurimmat peltoalat ovat Pohjois-Pohjanmaan eteläosissa ja Oulun eteläpuolisissa kunnissa (Tyrnävä 31.1 ha sekä Liminka, Lumijoki ja Ruukki yli 20 ha).

Tilojen metsäalat ovat suurimmat läänin itä- ja pohjoisosissa. Suurimmat metsäalat ovat Kuusamossa (96.4 ha), Kuhmossa, Ristijärvellä ja Taivalkoskella.

Verotettavat tulot tilaa kohti vaihtelevat noin 35 000 - 67 000 markan välillä. Suurimmat tulot tilaa kohti ovat läänin etelä- ja länsiosien kunnissa ja alhaisimmat itä- ja pohjoisosien kunnissa.

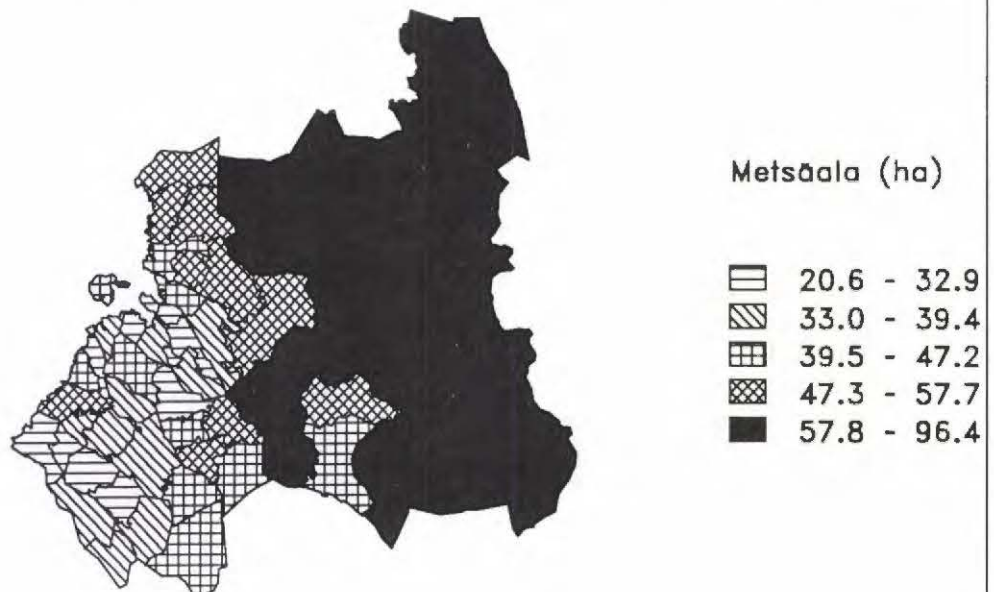
Tilojen keskimääräinen peltoala 1988 (ha)

Lähde: TK/Maa- ja metsätalous 1990:3

Kuva 43. Tilojen keskimääräinen peltoala 1988 (ha).

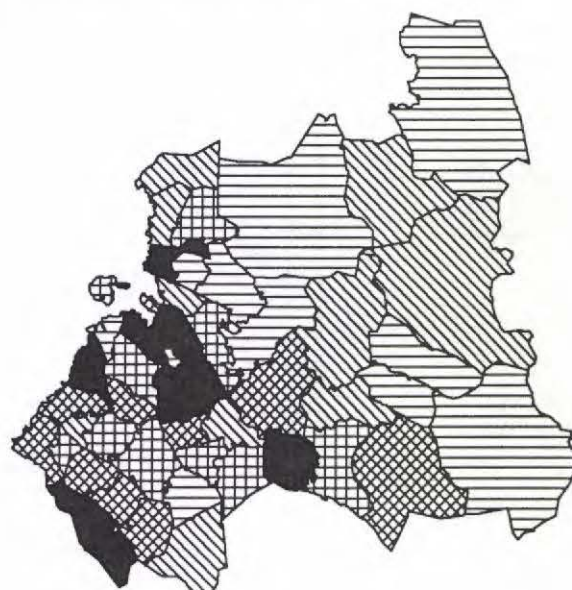
Tilojen keskimääräinen metsäala 1988 (ha)

Lähde: TK/Maa- ja metsätalous 1990:3

Kuva 44. Tilojen keskimääräinen metsäala 1988 (ha).

Verotettavat tulot tilaa kohti valtionverotuksessa 1988

Markkaa

□	36237 - 46873
▨	46874 - 49627
▩	49628 - 52222
▧	52223 - 57296
■	57297 - 67175

Lähde: TK/Maa- ja metsätalous 1990:3

Kuva 45. Verotettavat tulot/tila valtionverotuksessa 1988.

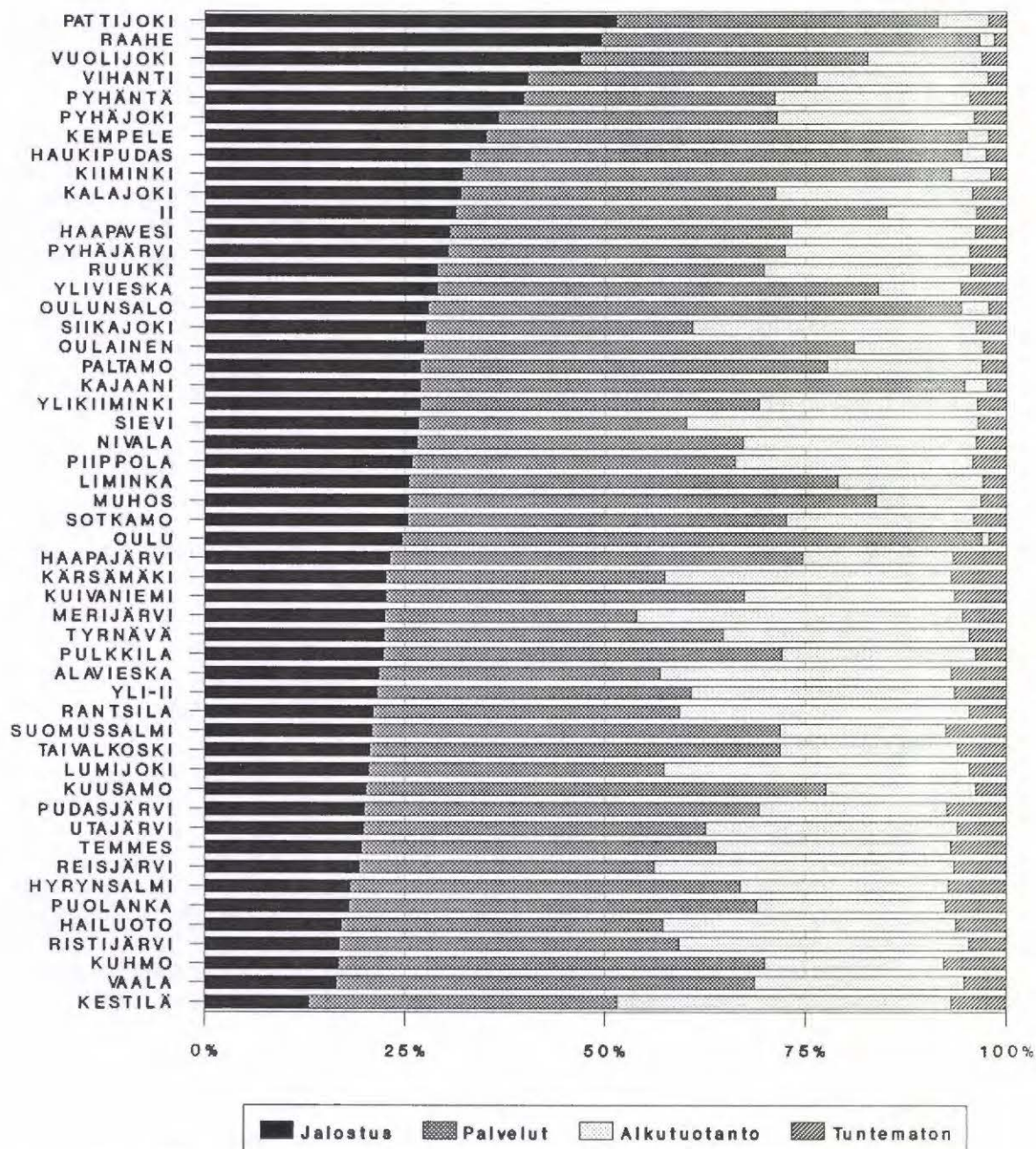
Jalostuselinkeinot

Jalostuselinkeinot työllistävät Oulun läänissä hieman yli neljänneksen työllisestä työvoimasta, joka on melkein sama kuin jalostuksen osuus koko maan työllistävyydestä. Pohjois-Pohjanmaalla teollisuuden osuus työllistävyydestä on hieman suurempi kuin Kainuussa. Pohjois-Pohjanmaan lounais- ja eteläosissa sekä Oulun ympäristössä olevissa kunnissa sekundaarisektori on työllistäjänä merkittävä. Raahessa ja Pattijoella jalostuselinkeinot työllistävät noin 50 % työllisestä työvoimasta.

Elinkeinorakenne kunnittain 1987

(Työllinen työvoima)

Kunnat järjestetty jalostuksen mukaan

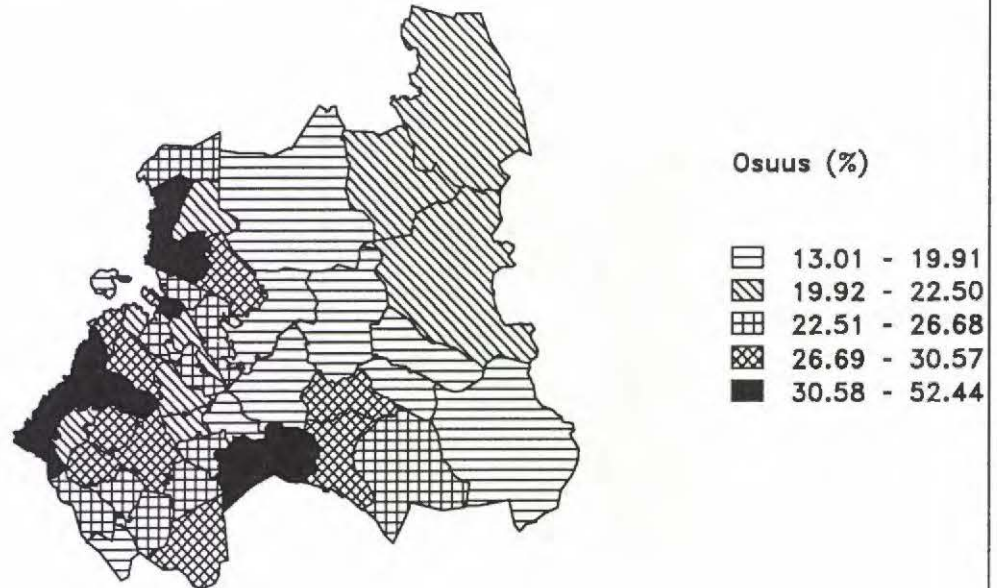

Lähde: TK/Kuntatieturi 1990

Kuva 46. Elinkeinorakenne kunnittain 1987 (jalostuksen mukaan järjestetty).

Jalostuksen työllistävyys kunnittain 1987 (%)

Osuus työllisestä työvoimasta

Lähde: TK/Kuntatieturi 1990

Kuva 47. Jalostuksen työllistävyys kunnittain 1987 (%).

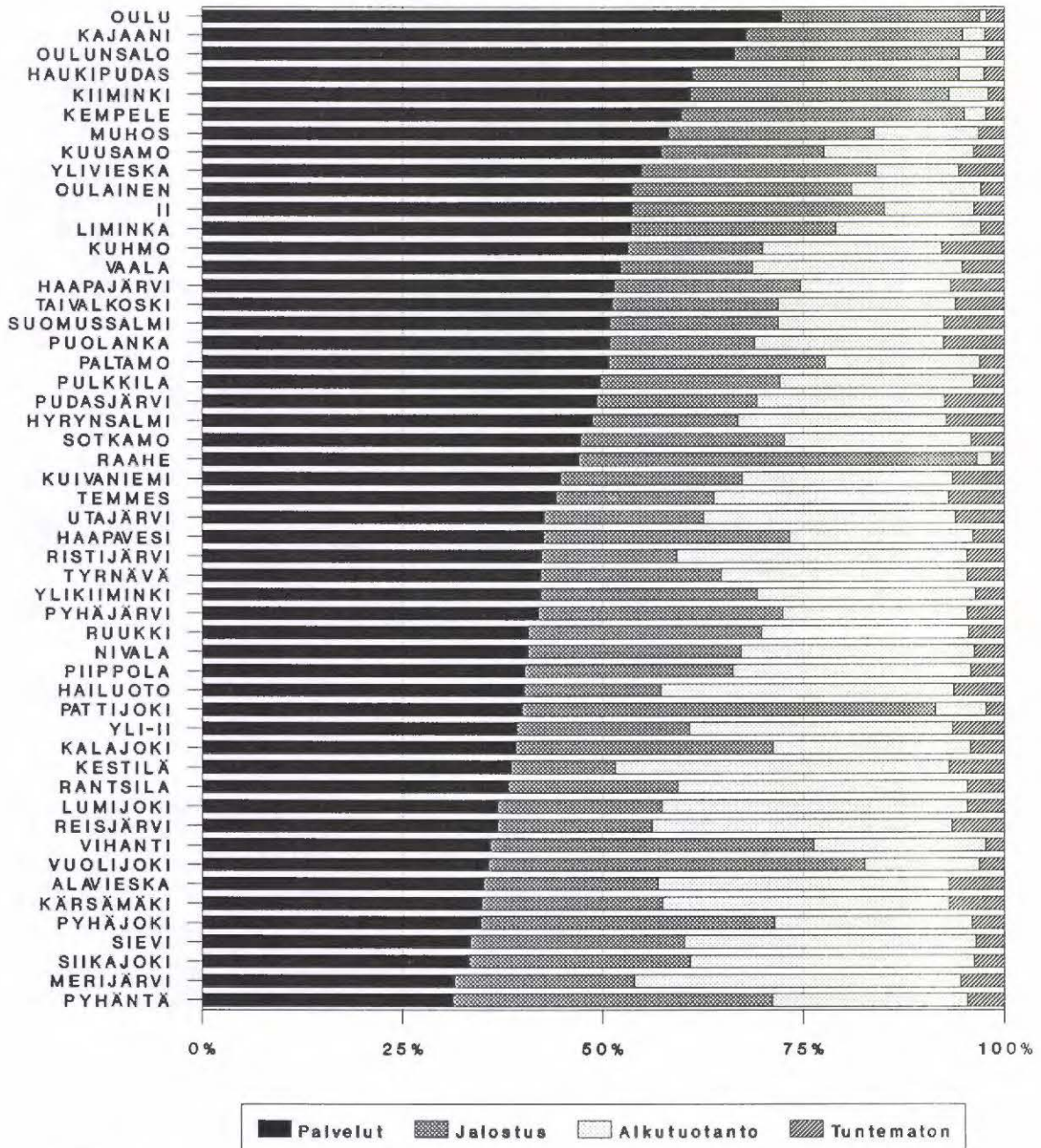
Palveluelinkeinot

Palveluelinkeinojen merkitys työllistäjänä ja alueen tuotannon osatekijänä on jatkuvasti kasvamassa. Palveluelinkeinojen tuotannon kasvu on ollut voimakasta myös Oulun läänissä. Muihin alueisiin verrattuna on Oulun läänissä ollut suhteellisesti tärkeämpää julkisen sektorin ja henkilökohtaisten palvelujen osuus palveluelinkeinojen tuotannosta. Sen sijaan rahoitus- ja vakuutustoiminnan tuotto on ollut koko maahan ja erityisesti Uudenmaan läänin verrattuna alhaisempaa.

Oulun läänissä palveluelinkeinojen työllistävyys vaihtelee huomattavasti kunnittain. Oulun ympäristössä, Ylivieska-Oulainen alueella, Kajaanissa sekä Kuusamossa palveluelinkeinojen työllistävä vaikutus on selvästi suurempi kuin muissa kunnissa. Oulussa palvelusektori työllistää yli 70 % työllisestä työvoimasta.

Elinkeinorakenne kunnittain 1987 (Työllinen työvoima)

Kunnat järjestetty palvelujen mukaan

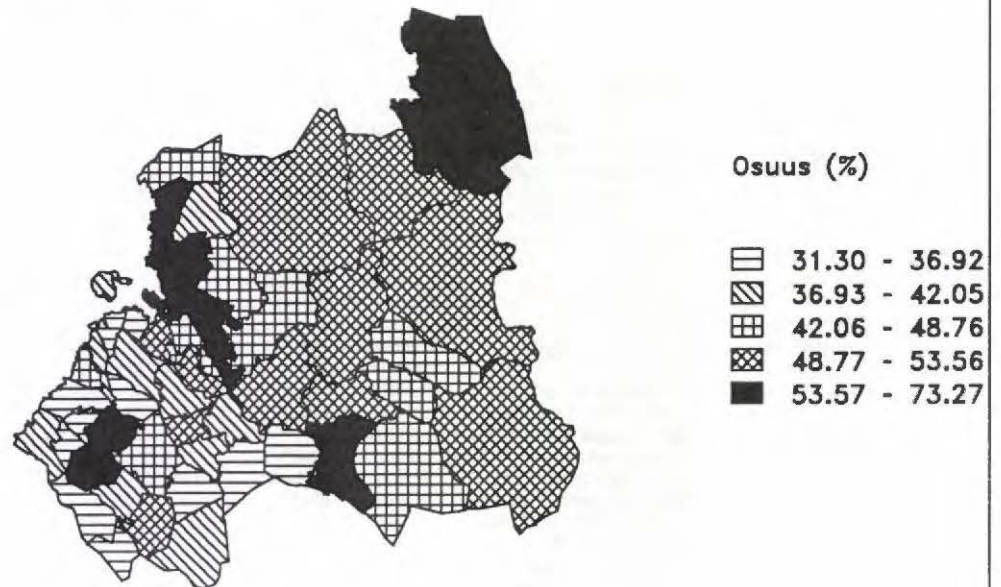

Lähde: TK/Kuntatieturi 1990

Kuva 48. Elinkeinorakenne kunnittain 1987 (palvelujen mukaan järjestetty).

Palvelujen työllistävyys kunnittain 1987 (%)

Osuus työllisestä työvoimasta

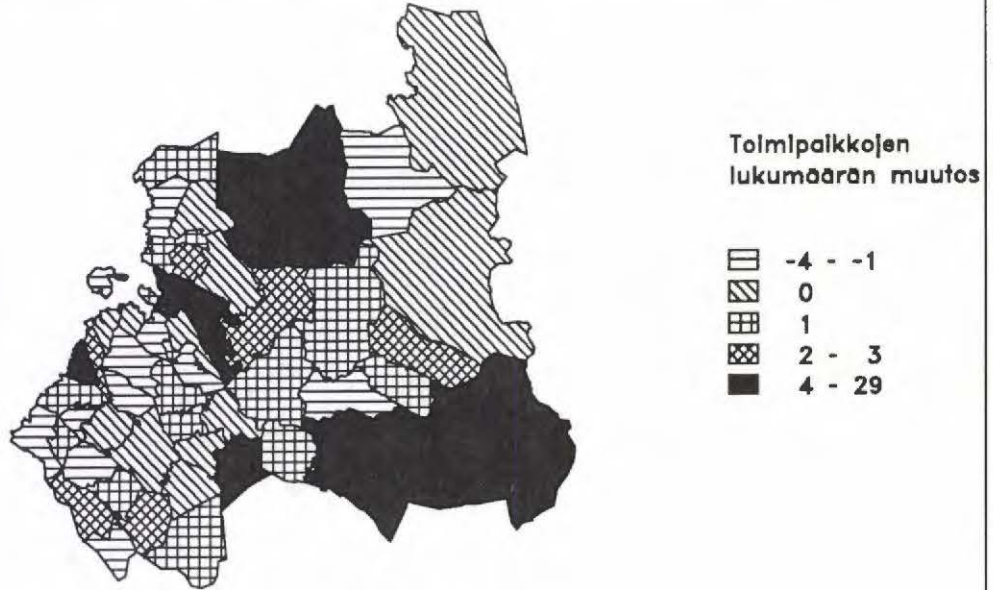
Lähde: TK/Kuntatieturi 1990

Kuva 49. Palvelujen työllistävyys kunnittain 1987 (%).

Palvelusektorissa majoitus- ja ravitsemistoiminta on keskeinen toimiala Oulun läänissä. Matkailu on keskittynyt Koillismaalle, Kainuuseen, Oulun ympäristöön ja Kalajoelle. Erityisesti Kainuussa ja Pudasjärvellä sekä Oulun seudulla on matkailuyritysten toimipaikkojen lukumäärä lisääntynyt vuosien 1986-88 välisenä aikana.

Oulun läänin yöpymisvuorokausien määrä on kasvanut tasaisesti vuosina 1987-89. Läänin yöpymisvuorokaudet jakautuvat maakunnittain siten, että Pohjois-Pohjanmaan osuus on 60 % ja Kainuun 40 %. Ulkomaalaisten osuudet yöpymisistä ovat Oulun läänissä ja erityisesti Kainuussa selvästi pienemmät kuin maan keskiarvo. Ulkomaalaisten yöpymisvuorokausista saksalaisten osuus on läänissä selvästi suurempi kuin koko maassa keskimäärin.

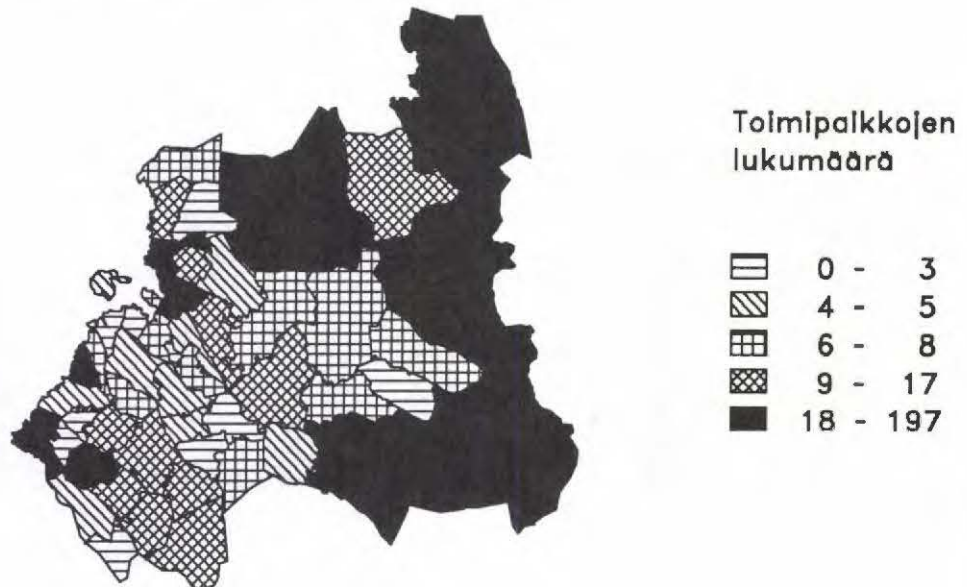
Majoitus- ja ravitsemistoimipaikkojen lukumäärän muutos kunnittain 1986-88

Lähde: TK/Yritys- ja toimipaikkarekisteri/palvelurekisteri 1990

Kuva 50. Majoitus- ja ravitsemistoimipaikkojen lukumäärän muutos kunnittain 1986-88.

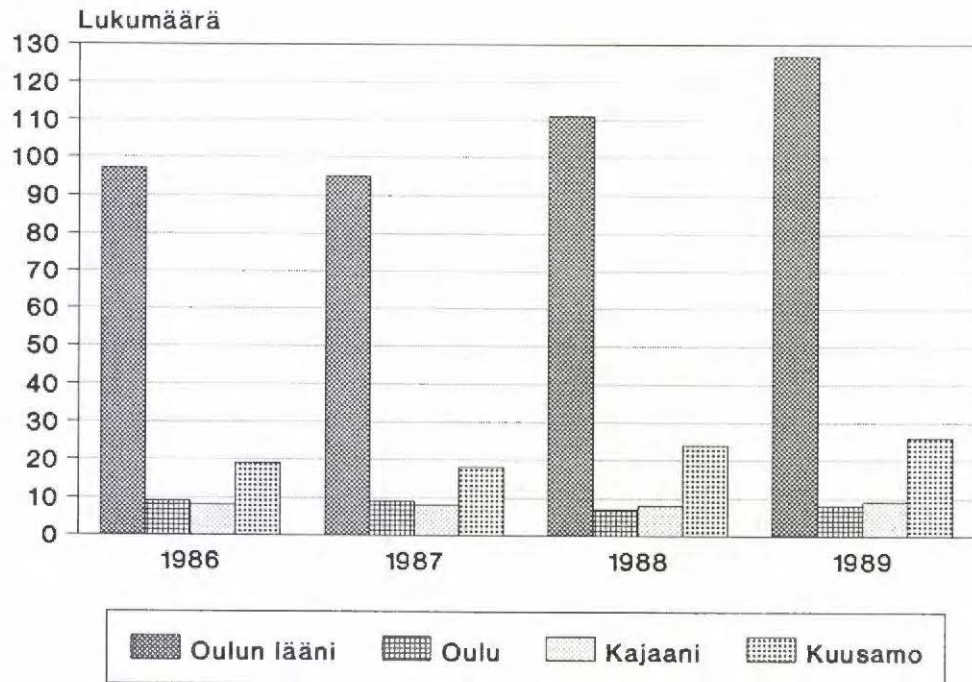
Majoitus- ja ravitsemistoimipaikkojen lukumäärä kunnittain 1988

Lähde: TK/Yritys- ja toimipaikkarekisteri/palvelurekisteri 1990

Kuva 51. Majoitus- ja ravitsemistoimipaikkojen lukumäärä kunnittain 1988.

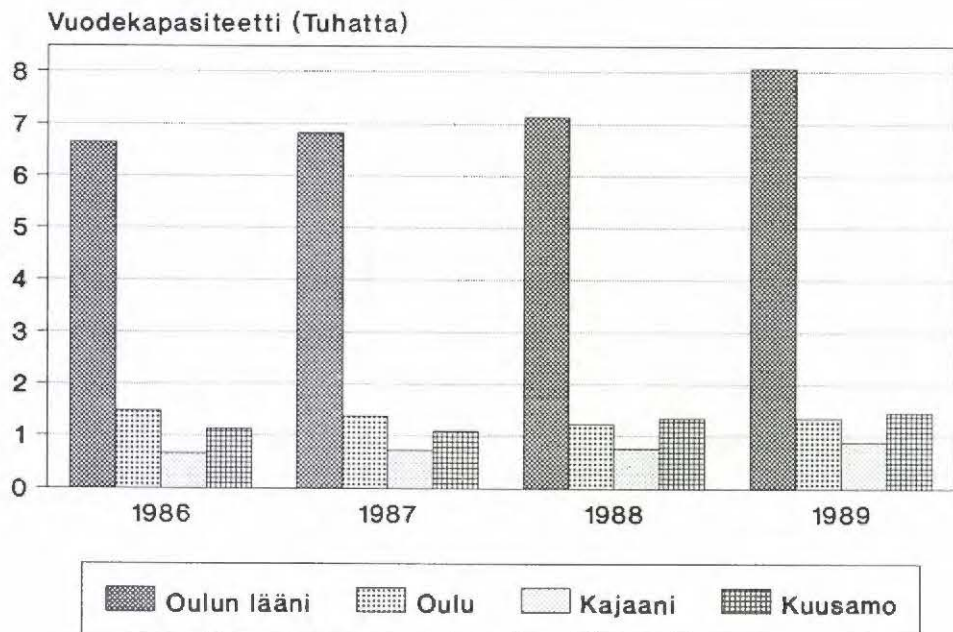
Majoitusliikkeiden lukumäärä 1986-89

Lähde: TK/Maj.liik. kapasit. 1986-89

Kuva 52. Majoitusliikkeiden lukumäärä 1986-89.

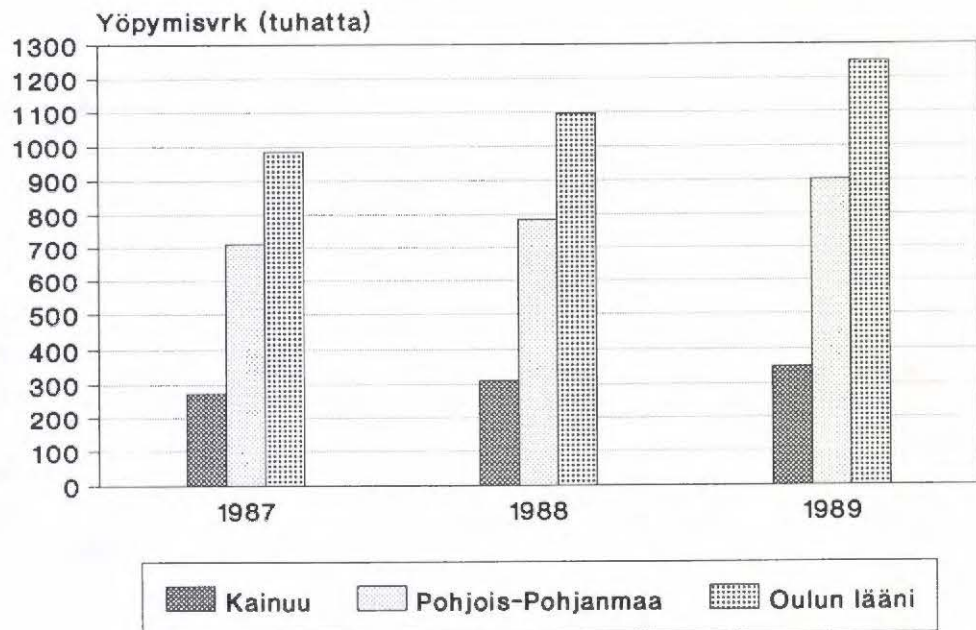
Majoitusliikkeiden vuodekapasiteetti 1986-89 (ilman lisävuoteita)

Lähde: TK/Maj.liik. kapasit. 1986-89

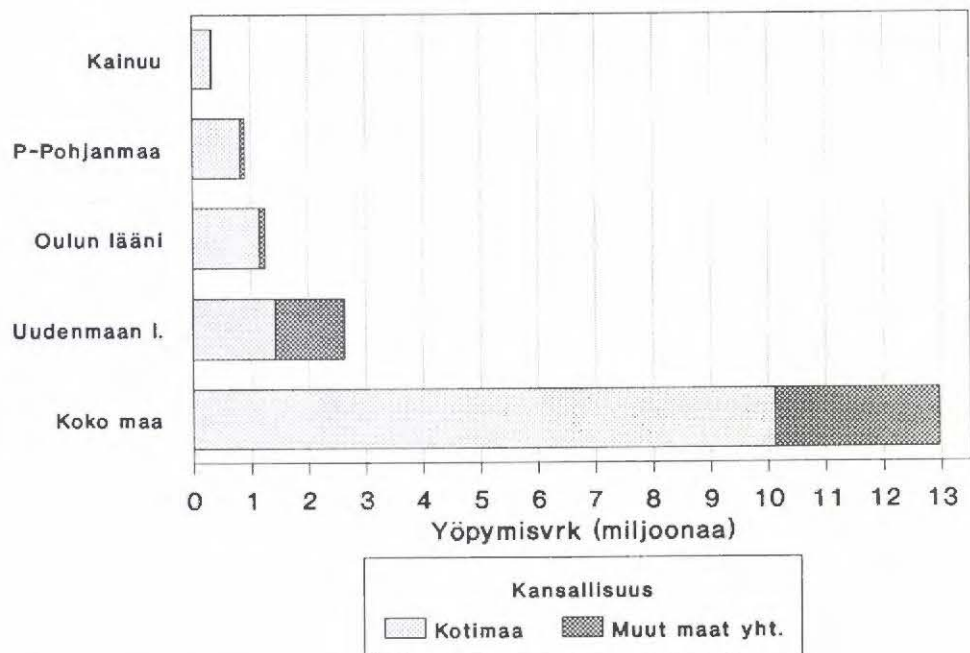
Kuva 53. Majoitusliikkeiden vuodekapasiteetti 1986-89.

Yöpymisvuorokausien määrän kehitys alueittain 1987-89

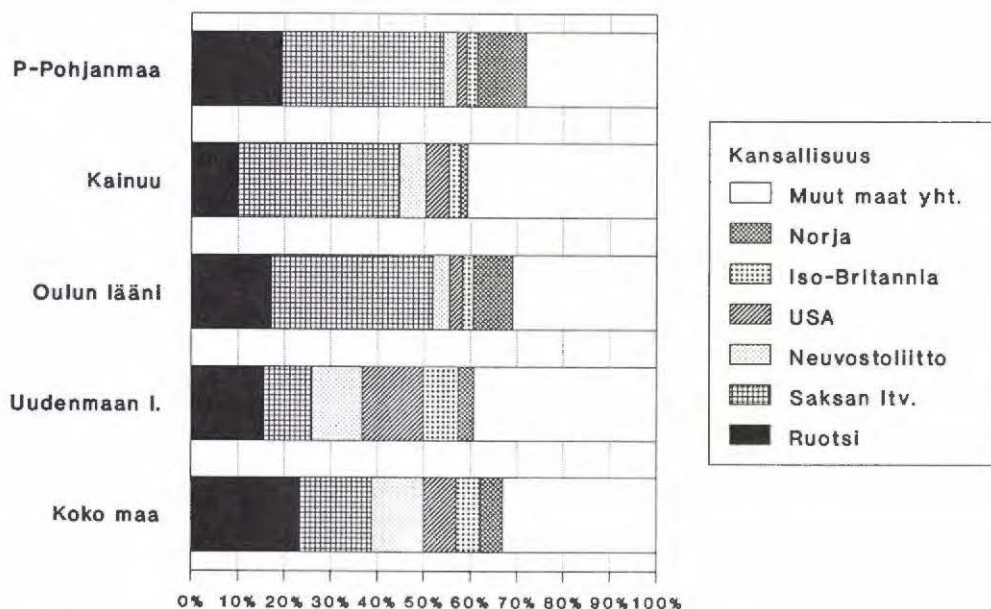
Kuva 54. Yöpymisvuorokausien määrän kehitys alueittain 1987-89.

Yöpymisvuorokaudet alueittain 1989

Kuva 55. Yöpymisvuorokaudet alueittain 1989.

Yöpymisvuorokausien jakautuminen eri kansallisuuksien kesken alueittain 1989

Lähde: TK/Liikenne 1990:3

Kuva 56. Yöpymisvuorokausien jakautuminen eri kansallisuuksien kesken alueittain 1989.

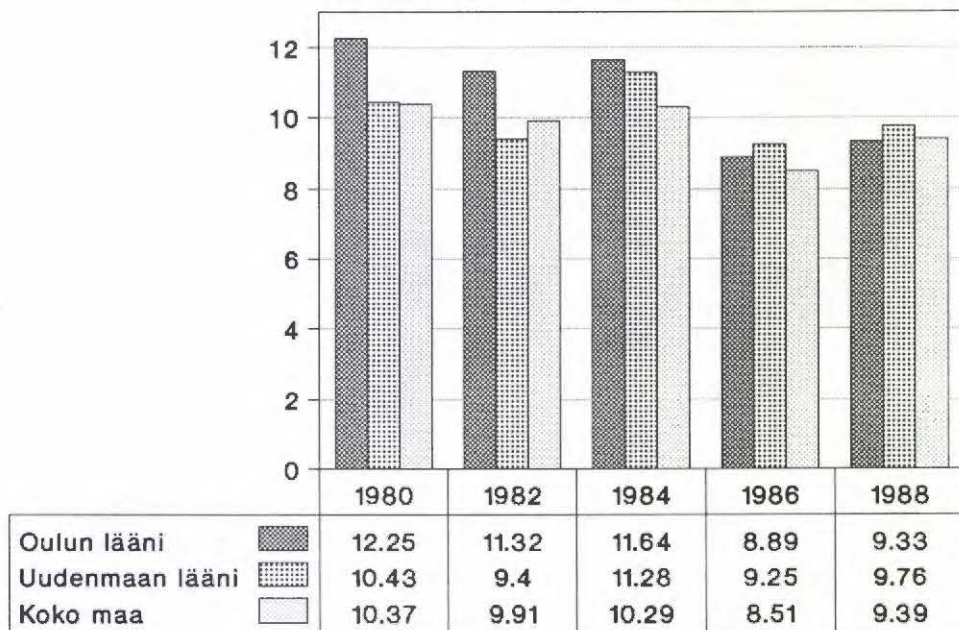
ASUMINEN

Asuntotuotannon määrä on laskenut vuodesta 1980 vuoteen 1986, jonka jälkeen se on kääntynyt nousuun. Oulun läänissä asuntotuotanto tuhatta asukasta kohti on ollut 1980-luvun puoliväliin saakka suurempi kuin Uudenmaan läänissä tai koko maassa, mutta vuodesta 1986 Uudenmaan läänissä ja vuodesta 1988 koko maassa on tuotettu tuhatta asukasta kohti enemmän asuntoja kuin Oulun läänissä.

Asuntojen neliöhinnat (vanhat asunto-osakehuoneistot) vaihtelivat 3 400-6 000 markan välillä vuonna 1989. Kunnista, joissa asuntokauppoja oli tehty vähemmän kuin 5 kpl, ei ole käytettävissä tilastotietoa. Kalleimmat asuntojen neliöhinnat olivat Oulujokilaaksossa, Kuusamossa ja Kalajoella. Oulun eteläpuolella olevissa kunnissa asuntojen neliöhinta oli alhaisin.

Asuntotuotanto alueittain 1980-88

Tuotetut asuinhuoneistot/1000 as.

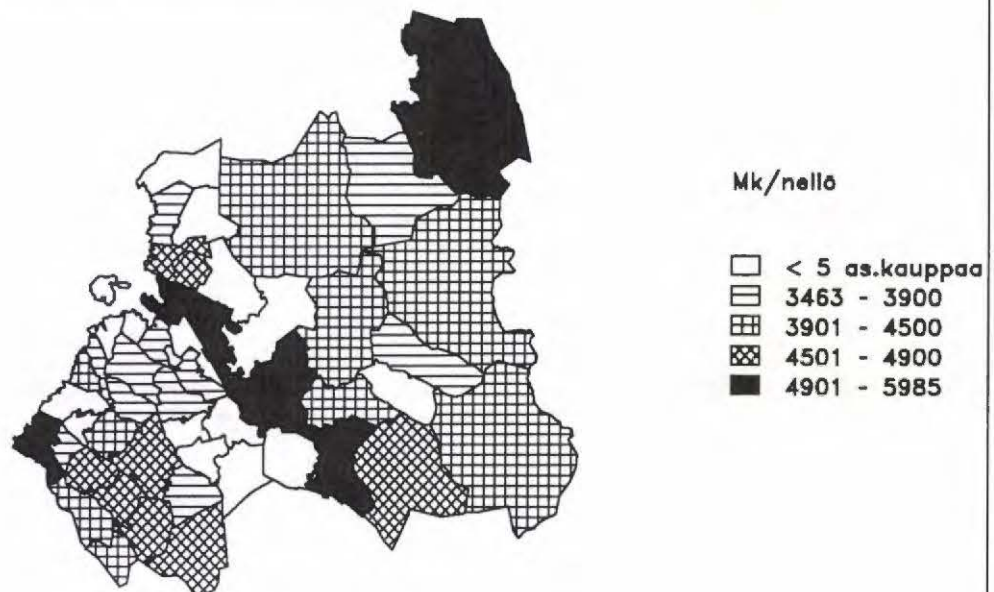

Lähde: TK/VTKK/ALTIKA 0201 & 1101 & 1103

Kuva 57. Asuntotuotanto alueittain 1980-88.

Asuntojen neliöhinnat kunnittain 1989

Vanhat asunto-osakehuoneistot

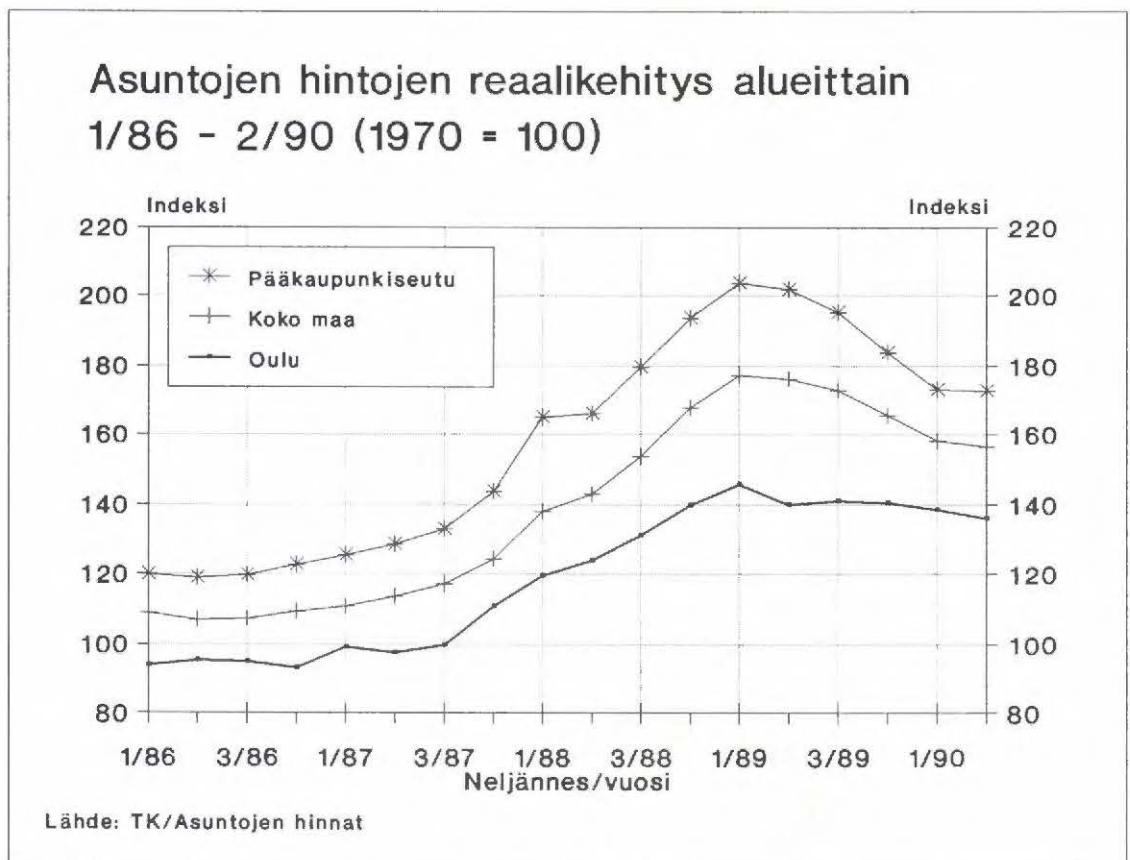

Lähde: TK/Asuminen 1990:2

Kuva 58. Asuntojen neliöhinnat kunnittain 1989.

Asuntojen hintojen reaalikehitys on ollut nouseva vuoden 1986 loppupuolelta aina vuoden 1989 alkuun, jolloin asuntojen reaali hinnat olivat huipussaan kaikkialla. Tämän jälkeen reaali hinnat ovat pudonneet. Pääkaupunkiseudulla kehitys on ollut kaikkein jyrkkäpiirteisintä ja myöskin koko maan kehitys on ollut korkeammalla käyrällä kuin Oulun. Oulussa hinnat ovat olleet reaalisesti lähes ennallaan viimeisen vuoden.

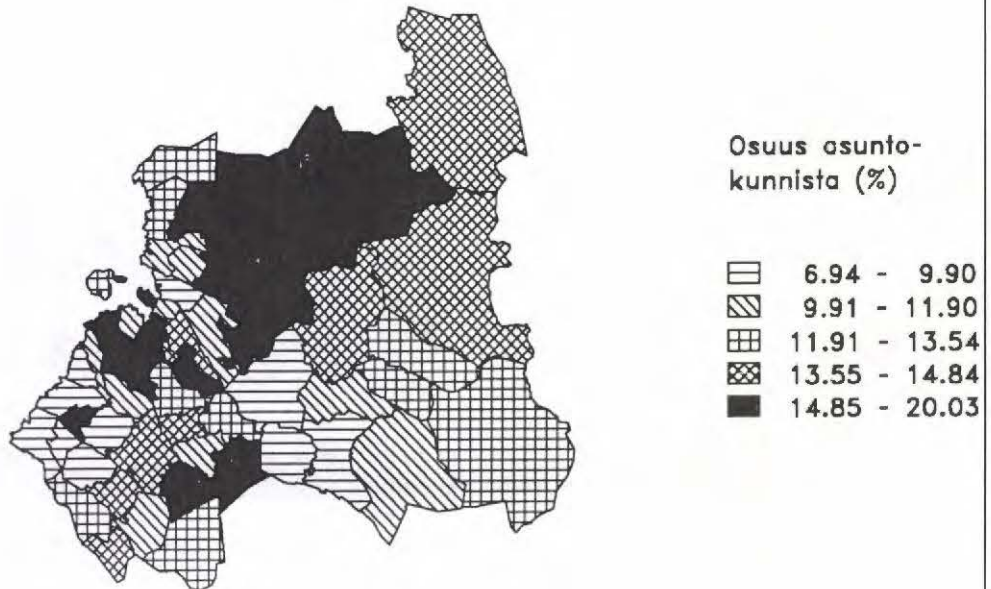
Ahtaasti asuvia (normi 3:n mukaan) asuntokuntia oli eniten läänin keski- ja koillisosissa sekä Oulun eteläpuolella vuonna 1988.

Kuva 59. Asuntojen hintojen reaalikehitys alueittain 1/86 - 2/90.

Ahtaasti asuminen kunnittain 1988

Normi 3: enemmän kuin 1 henkilö/huone, kun keittiö lasketaan huonelukuun

Lähde: TK/VTKK/ALTIKA 1737

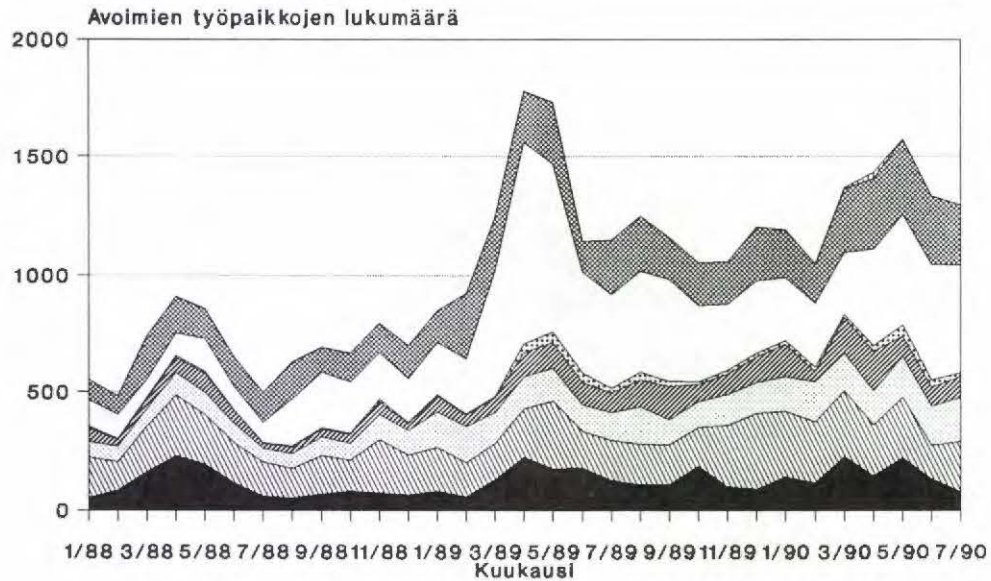
Kuva 60. Ahtaasti asuminen kunnittain 1988.

TYÖLLISYYS

Elinkeinorakenteen muutos on aikaansaanut maassamme työttömyyden voimakasta alueellista vaihtelua. Oulun läänissä Kainuu on kärsinyt poikkeuksellisen voimakkaasta työttömyydestä.

Korkean työttömyyden lisäksi on läänille luonteenomaista työttömyyden hyvin voimakas vaihtelu vuodenaikojen mukaan. Vaikeinta aikaa on talvi, kun taas keväällä avoimia työpaikkoja on ollut eniten tarjolla. Erityisesti teollisuudessa on tällöin tarvittu työvoimaa. Tärkeää on kuitenkin huomata, että vuosittainen työttömyyden keskimääräinen taso on ollut vuodesta 1988 lähtien laskussa. Työttömyysaste on ollut korkein Kainuussa ja läänin pohjois- ja eteläosissa.

Avoimien työpaikkojen määrät
ammattiryhmittäin 1/88 - 7/90
Oulun työvoimapiiri

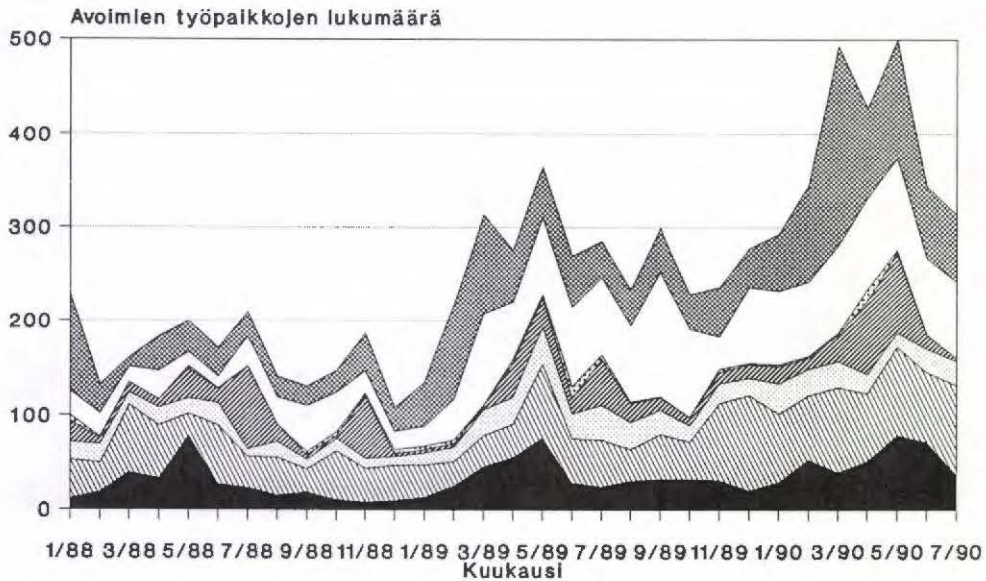

- Muualla luokittelematon työ
- Palvelutyö
- Teollinen työ, koneenhoito, kaivos-, louhinta- ja rakennustyö
- Kuljetus ja liikennetyö
- Maa- ja metsätaloustyö sekä kalastusala
- Hallinto- ja toimistotyö sekä kaupallinen työ
- Terveystyö ja sosiaalialan työ
- Tekninen, tieteell., lainopill., humanist. ja taiteell. työ

Lähde: Työministeriö/Työmarkkinat 1988:1 - 1990:7

Kuva 61. Avoimien työpaikkojen määrät ammattiryhmittäin Oulun työvoimapiirissä 1/88 - 7/90.

Avoimien työpaikkojen määrät ammattiryhmittäin 1/88 - 7/90 Kainuun työvoimapiiri

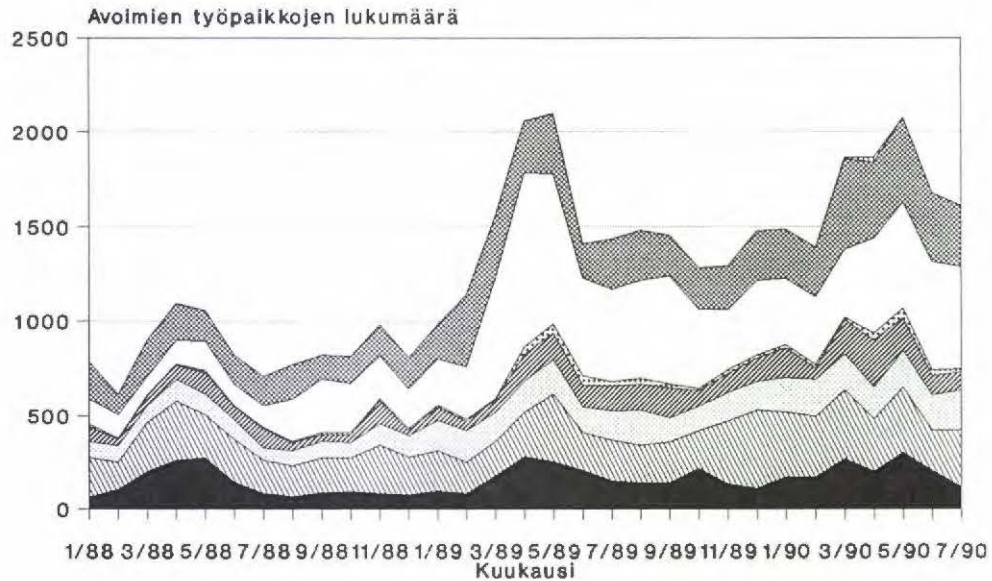

- Muualla luokittelematon työ
- Palvelutyö
- Teollinen työ, koneenhoito,kaivos-, louhinta- ja rakennustyö
- Kuljetus ja liikennetyö
- Maa- ja matsätaloustyö sekä kalastusala
- Hallinto- ja toimistotyö sekä kaupallinen työ
- Terveystyö ja sosiaalialan työ
- Tekninen, tieteell., lainopill., humanist. ja taiteell.työ

Lähde: Työministeriö/Työmarkkinat 1988:1 - 1990:7

Kuva 62. Avoimien työpaikkojen määrät ammattiryhmittäin Kainuun työvoimapiirissä 1/88 - 7/90.

Avoimien työpaikkojen määrät ammattiryhmittäin 1/88 - 7/90 Oulun lääni

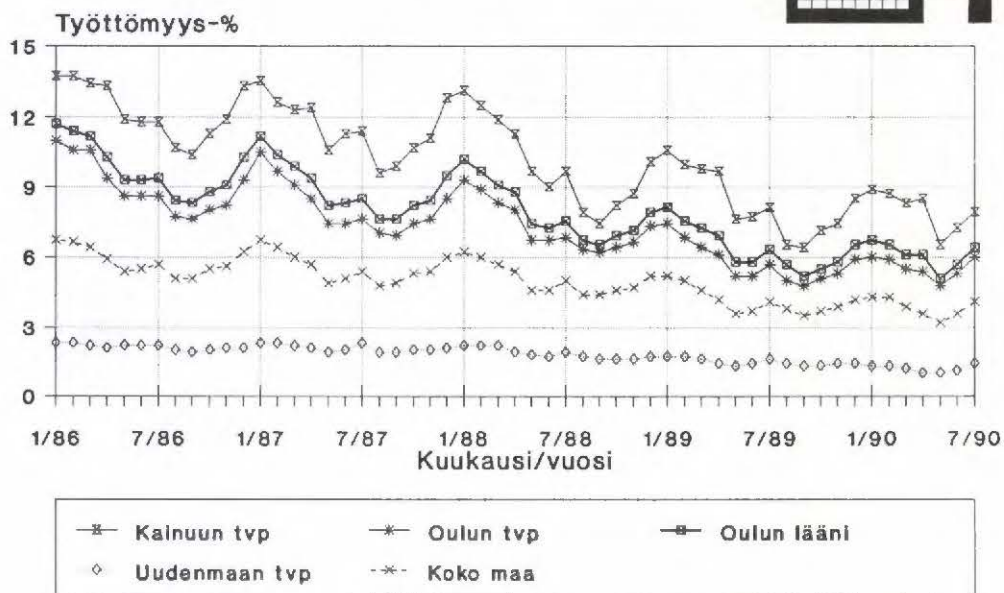

- Muualla luokittelematon työ
- Palvelutyö
- Teollinen työ, koneenhoito,kaivos-, louhinta- ja rakennustyö
- Kuljetus ja liikennetyö
- Maa- ja matsätaloustyö sekä kalastusala
- Hallinto- ja toimistotyö sekä kaupallinen työ
- Terveydenhuolto sekä sosiaalialan työ
- Tekninen, tieteell., lainopill., humanist. ja taiteell.työ

Lähde: Työministeriö/Työmarkkinat 1988:1 - 1990:7

Kuva 63. Avoimien työpaikkojen määrät ammattiryhmittäin Oulun läänissä 1/88 - 7/90.

Työttömyyden kehittyminen alueittain
Tammikuu 1986 - heinäkuu 1990
Lomautetut mukaanlukien

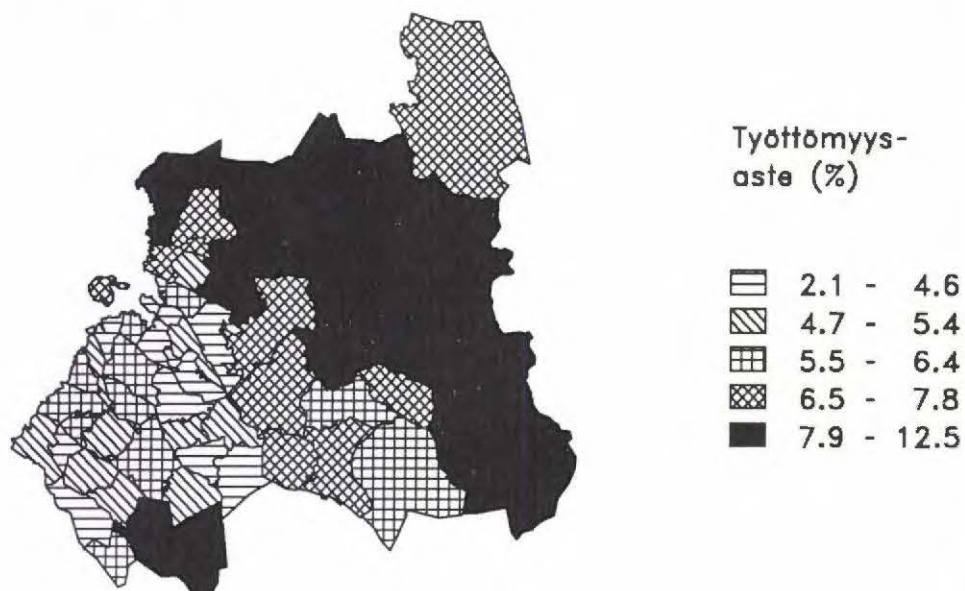

Lähde: Työministeriö

Kuva 64. Työttömyyden kehittyminen alueittain, tammikuu 1986 - heinäkuu 1990.

Työttömyysaste kunnittain 1989 (%)

Lomautetut poislukien

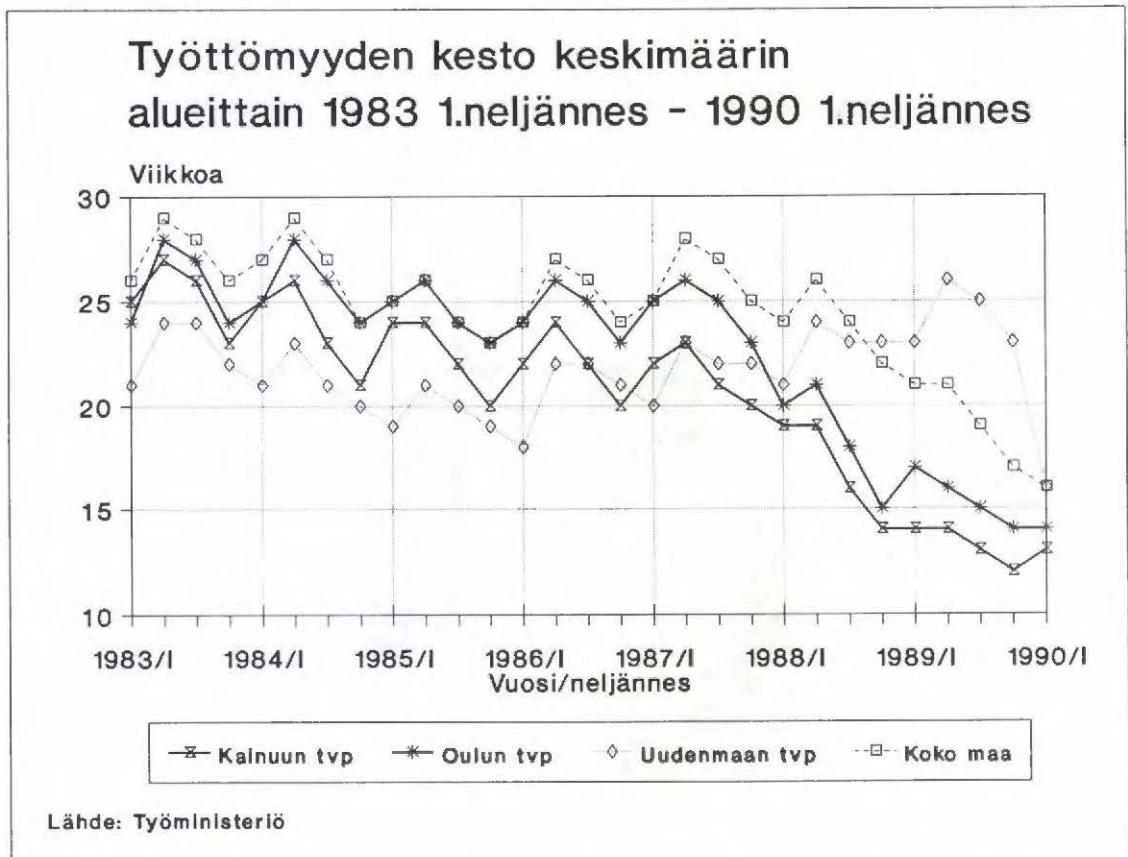
Lähde: Oulun ja Kainuun työvoimapiirit

Kuva 65. Työttömyysaste kunnittain 1989 (%).

Työttömyyden kesto Kainuun ja Oulun työvoimapiireissä on ollut tällä vuosikymmenellä hieman maan keskiarvoa alhaisempi. Positiivisinta Oulun läänin kannalta on työttömyyden keston selvä lyheneminen vuodesta 1987 lähtien. Pitkäaikaistyöttömien (työttömyyden kesto yli vuoden) osuus kaikista työttömistä on laskenut Oulun läänissä merkittävästi.

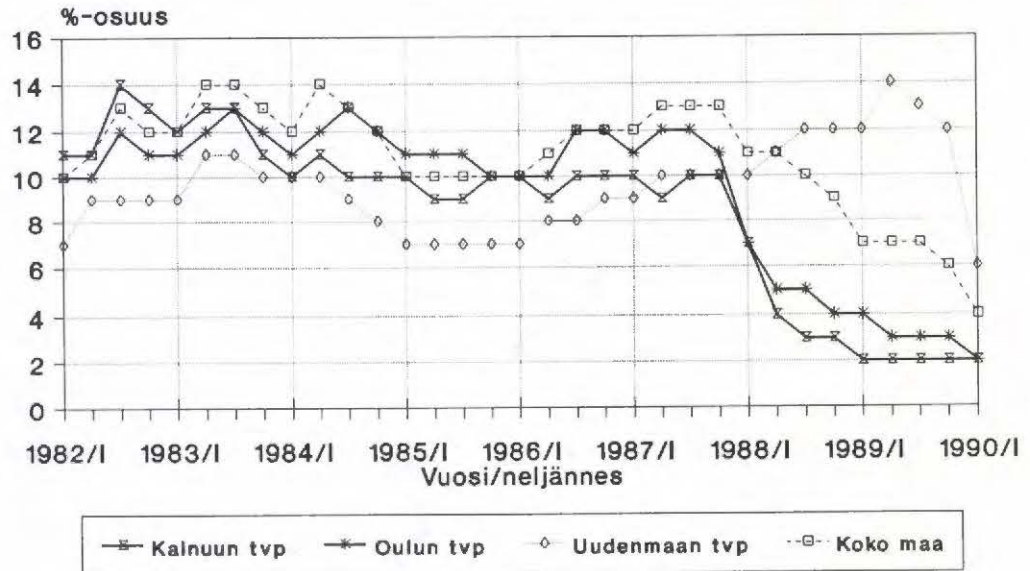
Työpaikkaomavaraisuus ylittää 100 % vain Oulussa, Raahessa, Ylivieskassa sekä Kajaanissa ja sen ympäristössä. Mikäli kunnan työpaikkaomavaraisuus on alle 100 %, niin silloin alueen työllisten määrä on suurempi kuin alueen työpaikkojen määrä.

Oulun läänin työssäkäyntialueista laajimmat ovat Oulun (14 kuntaa), Raahen (6 kuntaa) ja Kajaanin (3 kuntaa) työssäkäyntialueet. Kahden kunnan keskuksia ovat Oulainen, Pyhäntä ja Ylivieska.

Kuva 66. Työttömyyden kesto keskimäärin alueittain 1983, 1.neljännes - 1990, 1.neljännes.

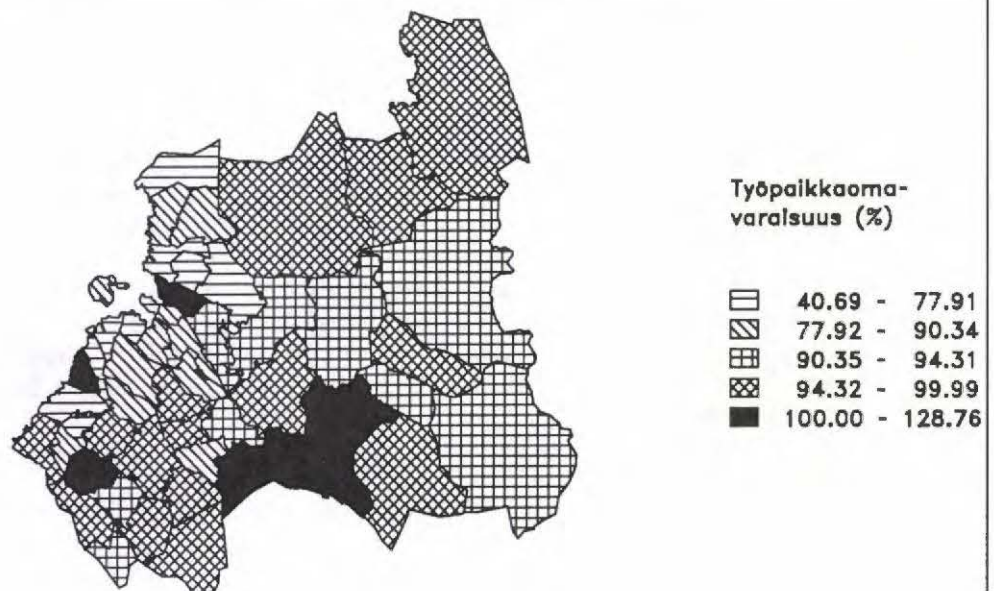
Pitkäaikaistyöttömien (yli vuosi) osuus
työttömistä alueittain 1982 - 1990
Lomautetut poisluettuna

Lähde: Työministeriö

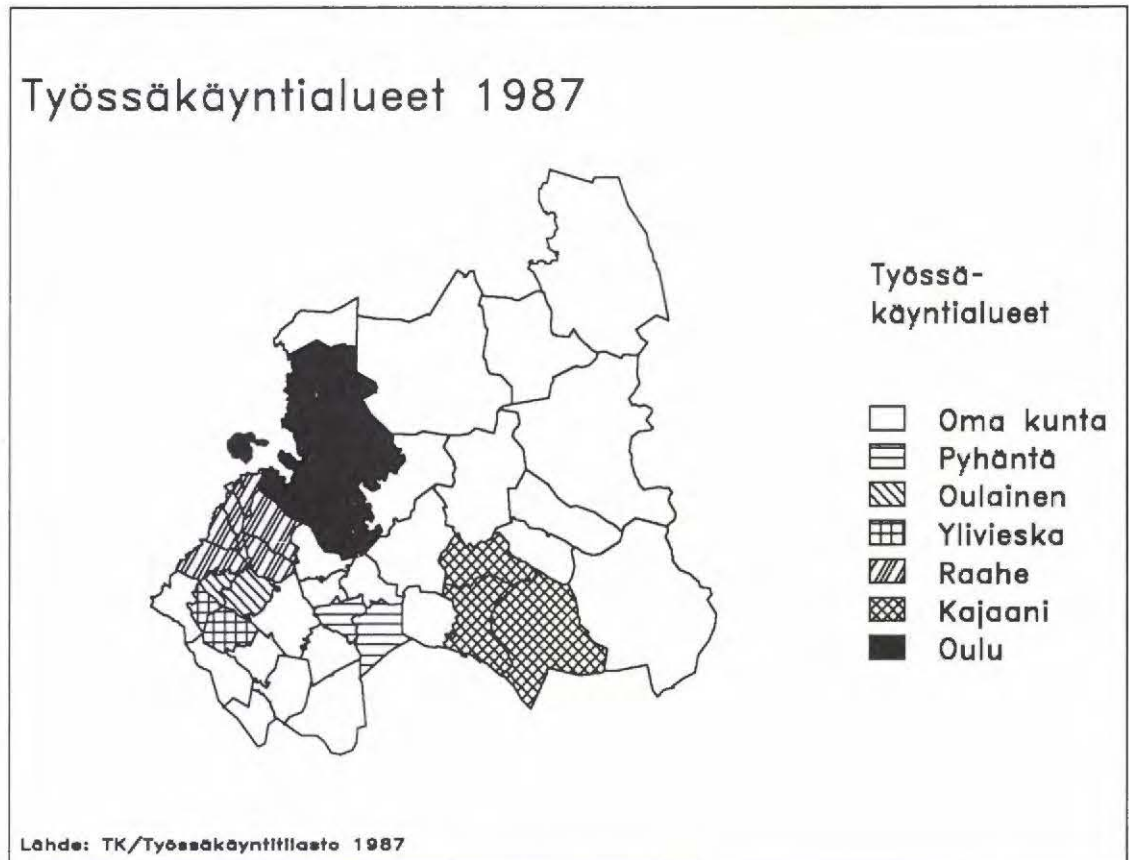
Kuva 67. Pitkäaikaistyöttömien osuus kaikista työttömistä alueittain, tammikuu 1982 - huhtikuu 1990.

Työpaikkaomavaraisuus kunnittain 1987 (%)

Lähde: TK/Työaseköyntityö 1987

Kuva 68. Työpaikkaomavaraisuus kunnittain 1987 (%).

Kuva 69. Työssäkäyntialueet 1987.

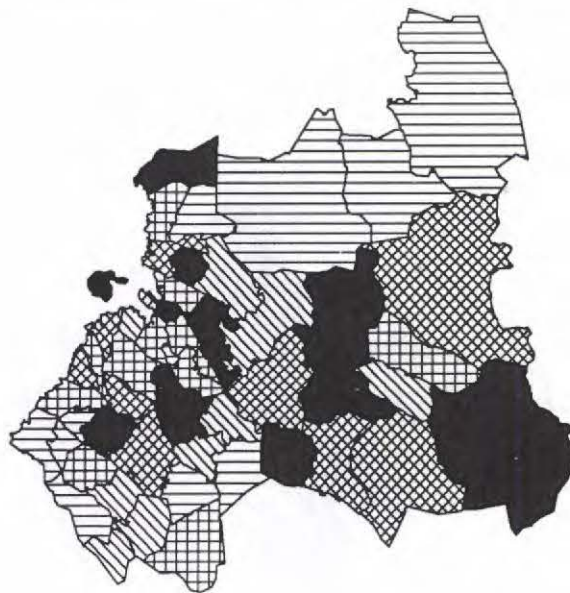
TERVEYS- JA SOSIAALIPALVELUT

Lasten hoitopaikkojen määrä sataa alle kouluikäistä kohti vaihtelee 12.8 - 65.4 välillä. Hoitopaikat sisältävät sekä päiväkotien että perhepäivähoitopaikat. Lasten hoitopaikkoja on suhteellisesti eniten Kainuun kunnissa, kun taas läänin koillisosassa niitä on niukasti. Vanhainkotien hoitopaikkojen määrä tuhatta yli 65 -vuotiasta kohti vaihtelee 25.2 - 138.4 välillä. Vanhainkotien hoitopaikkoja on eniten läänin keskiosassa ja Siikalatvan kunnissa sekä Oulun pohjoispuolella. Kainuun eteläosassa ja Kalajokilaaksossa on vanhainkotipaikkoja vanhusten määrään suhteutettuna vähän.

Terveyskeskusten hoitopaikkojen määrä kunnittain vaihtelee 0 - 9.8 hoitopaikan välillä tuhatta asukasta kohti. Kainuussa on Kajaania ja Sotkamoaa lukuunottamatta kaikissa kunnissa yli 4.9 hoitopaikkaa tuhatta asukasta kohti. Pohjois-Pohjanmaalla hoitopaikkoja on eniten alueen pohjoisissa ja eteläisissä kunnissa. Vähiten terveyskeskusten hoitopaikkoja on Pohjois-Pohjanmaan länsiosan kunnissa.

Lasten hoitopaikat kunnittain 1989

Sisältää päiväkotij- ja perhepäivähoitopaikat

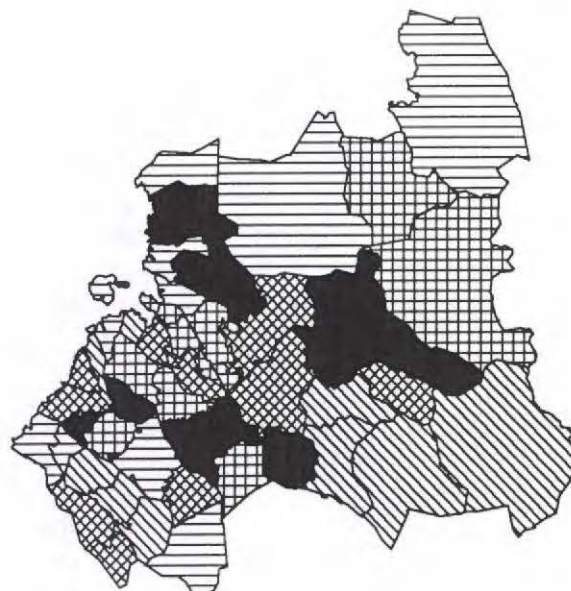
Hoitopaikat/100
0-6 -vuotiasta

	12.8 - 29.6
	29.7 - 34.0
	34.1 - 38.7
	38.8 - 44.5
	44.6 - 65.4

Lähde: Oulun lääninhallitus/sosiaali- ja terveysosasto

Kuva 70. Lasten hoitopaikat kunnittain 1989.

Vanhainkotien hoitopaikat kunnittain 1989

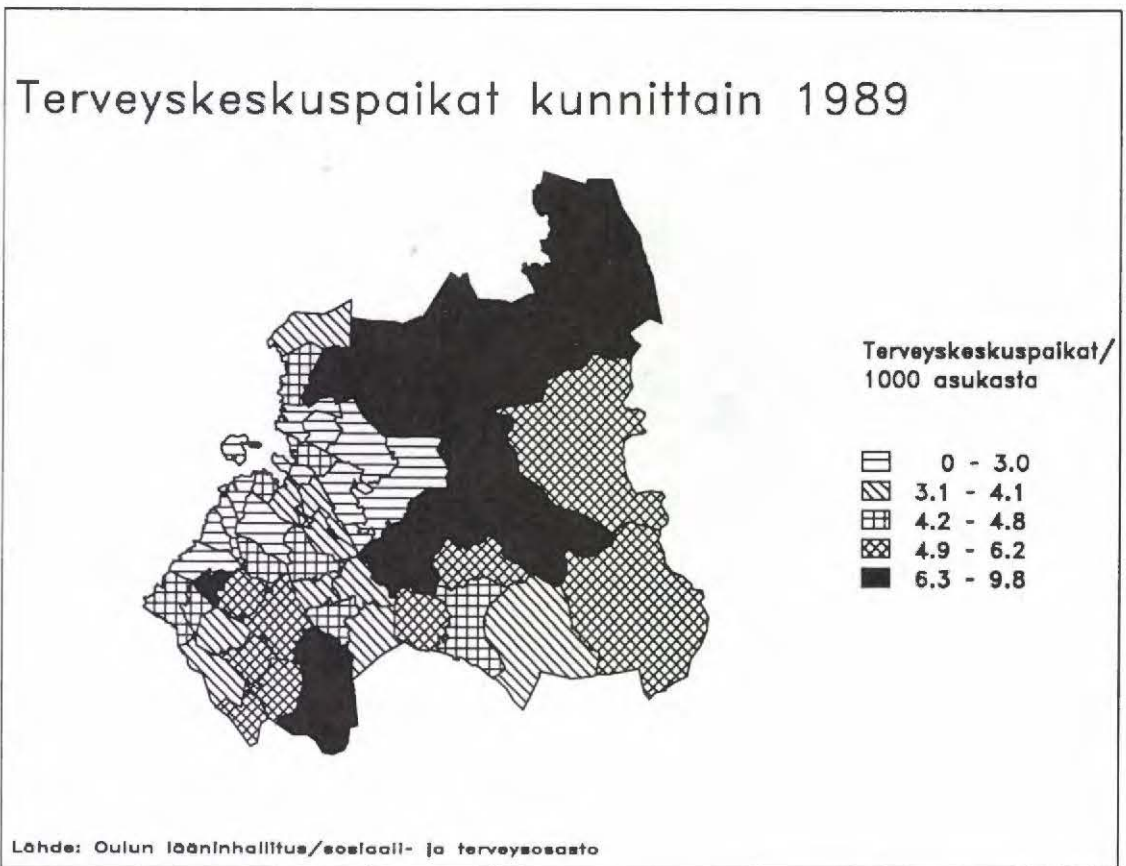

Hoitopaikat/1000
yli 65-vuotias

	25.2 - 39.4
	39.5 - 45.6
	45.7 - 54.0
	54.1 - 66.7
	66.8 - 138.4

Lähde: Oulun lääninhallitus/sosiaali- ja terveysosasto

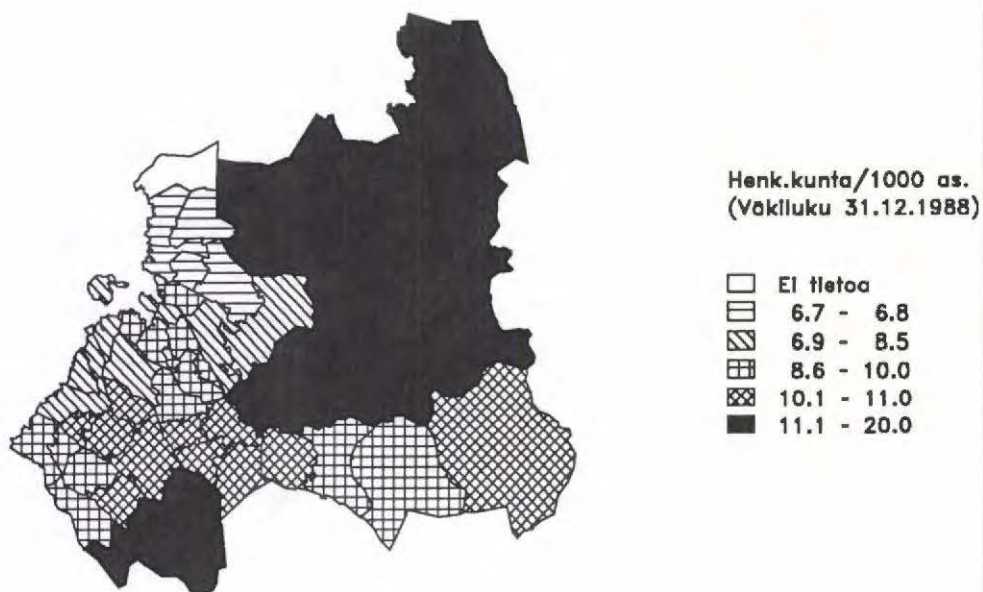
Kuva 71. Vanhainkotien hoitopaikat kunnittain 1989.

Kuva 72. Terveyskeskuspaikat kunnittain 1989.

Kansanterveystyön henkilökunnan määrä tuhatta asukasta kohti on suurin läänin itä- ja eteläosien kunnissa. Niukasti henkilökuntaa on Oulun pohjoispuolella sijaitsevis- sa kunnissa sekä Raahen ympäristössä. Kansanterveystyön käyttömenot asukasta kohti vaihtelevat 1 400-4 000 markan välillä. Käyttömenot ovat luonnollisesti suurimmat niillä alueilla, joissa henkilökuntaa on eniten suhteessa väes- töön. Oulun läänin kansanterveystyön ja sosiaalitoimen henkilökunta sekä käyttömenot asukasta kohti ovat lähellä keskiarvoa. Läänin sosiaalitoimen henkilökunta ja käyttömenot on laskettu ilman Pohjolan Päihdehuollon kun- tainliittoa, koska kyseiseen kuntainliittoon kuuluu myös- kin Lapin läänin kuntia.

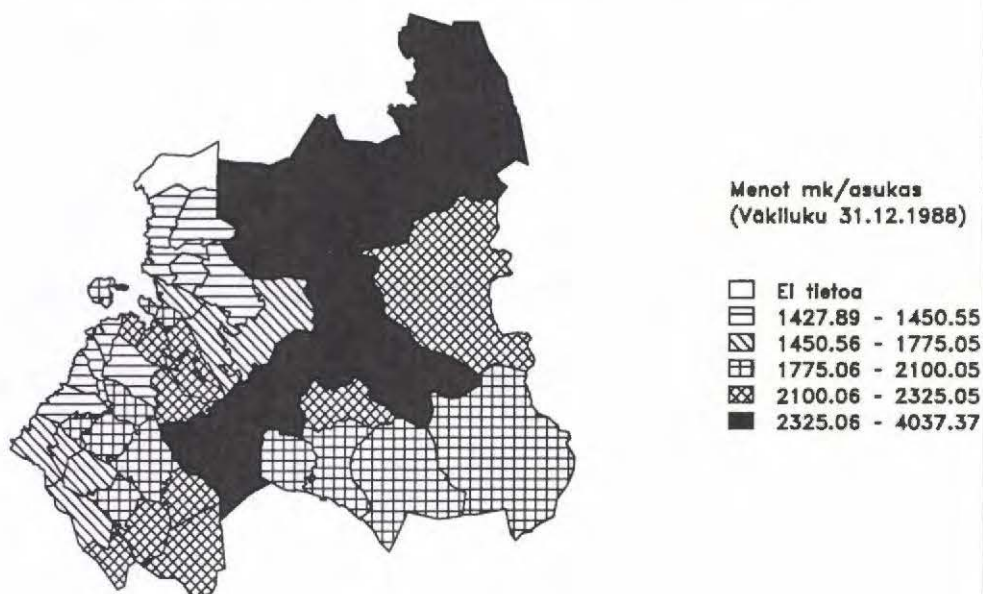
Kansanterveystyön henkilökunta kunnittain 1989

Lähde: Oulun lääninhallitus/sosiaali- ja terveysosasto

Kuva 73. Kansanterveystyön henkilökunta kunnittain 1989.

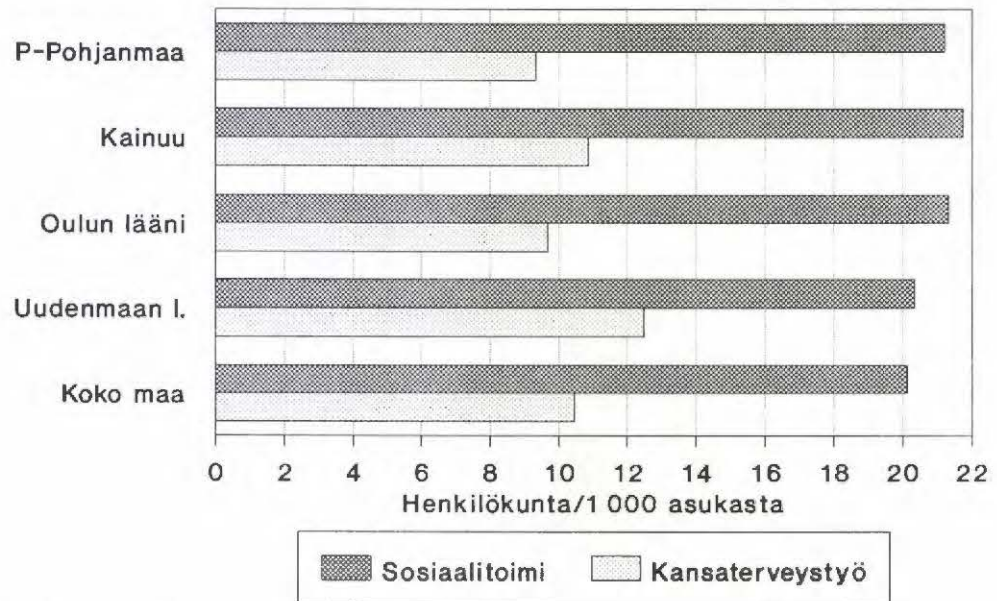
Kansanterveystyön käyttömenot kunnittain 1989

Lähde: Oulun lääninhallitus/sosiaali- ja terveysosasto

Kuva 74. Kansanterveystyön käyttömenot kunnittain 1989.

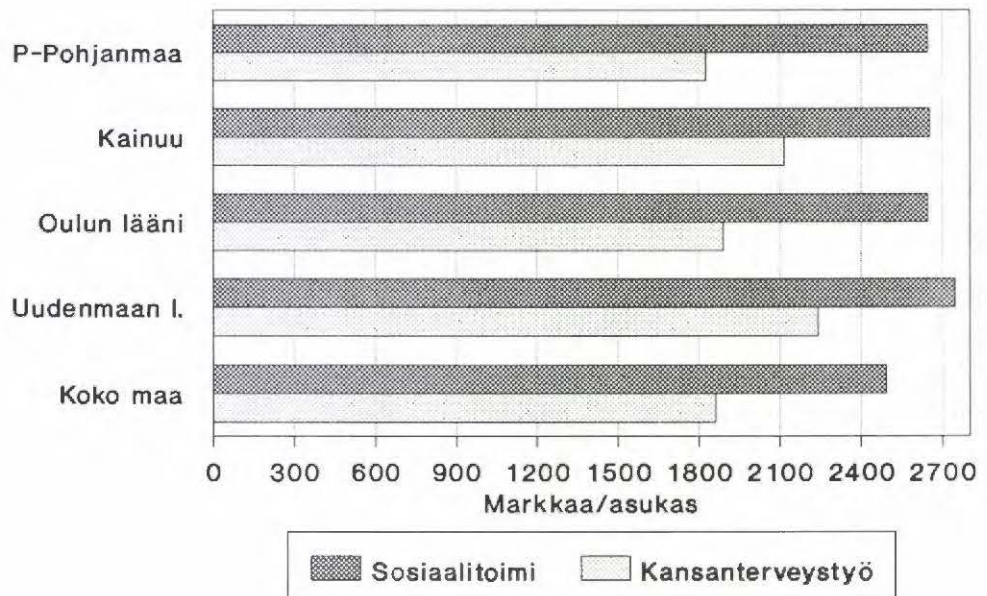
Kansanterveystyön ja sosiaalitoimen henkilökunta alueittain 1989

Lähde: Oulun lääninhallitus/sosiaali- ja terveysosasto

Kuva 75. Kansanterveystyön ja sosiaalitoimen henkilökunta alueittain 1989.

Kansanterveystyön ja sosiaalitoimen menot alueittain 1989

Lähde: Oulun lääninhallitus/sosiaali- ja terveysosasto

Kuva 76. Kansanterveystyön ja sosiaalitoimen menot alueittain 1989.

LIIKENNE

Oulun läänissä on yleisiä teitä yhteensä n. 14 200 km. Tärkeimmät tieyhteydet ovat seuraavat:

- Valtatie 4 (Pyhäjärvi-Oulu-Kuivaniemi)
- Valtatie 8 (Kalajoki-Raahe-Liminka)
- Valtatie 5 (Kajaani-Kuusamo)
- Kantatie 22 (Oulu-Kajaani)
- Kantatie 20 (Oulu-Kuusamo)
- Kantatie 85 (Kokkola-Kajaani)

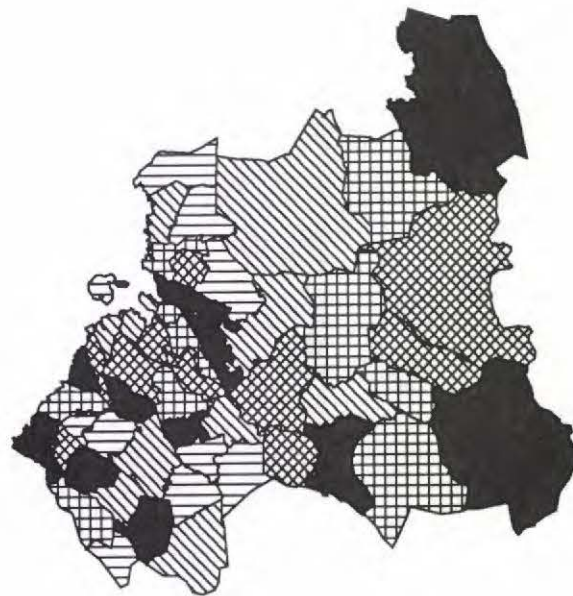
Rautateiden pääraidetta Oulun läänissä on noin 1 000 km. Tärkeimmät satamat ovat Oulussa ja Raahessa. Ilmailuliikenteen vaatimusten täyttäviä lentokenttiä läänissä on kolme: Oulussa, Kajaanissa ja Kuusamossa.

Autojen määrä suhteutettuna asukaslukuun vaihtelee 286 - 423 välillä tuhatta asukasta kohden. Oulun ympäristö, Kalajokilaakso sekä Kajaani, Kuhmo ja Kuusamo ovat alueita, joissa autojen lukumäärä asukasta kohden on suurin.

Liikennesuoritteet yleisillä teillä (autokm/vrk/asukas) ovat nousseet tasaisesti 1980 -luvulla. Oulun lääni ja erityisesti Kainuu erottuvat koko maan keskiarvoa vilkkaampana liikennesuoritteiden määrän suhteen. Uudenmaan läänissä liikennesuoritteet ovat suhteellisesti huomattavasti pienempiä kuin Oulun läänissä ja koko maassa.

Lentoliikenteen merkitys on kasvanut koko 1980 -luvun ajan. Oulun läänissä niin lentokoneella saapuneiden kuin lähteneidenkin määrä on noussut jatkuvasti. Oulussa on nimenomaan saapuneiden määrä ollut voimakkaassa kasvussa aivan viime vuosina ja samalla on lisääntynyt saapuneiden ja lähteneiden määrän erotus ollen vuonna 1988 noin 50 000 matkustajaa. Kajaanissa lentoliikenteen kasvu on ollut vähäistä 1980-86, jonka jälkeen kasvu on ollut hie- man voimakkaampaa. Kuusamon kentällä ovat lentoliikenteen matkustajamäärät vaihdelleet tällä vuosikymmenellä huomattavasti. Vuodesta 1987 lähtien on kuitenkin lähteneiden ja saapuneiden määrissä tapahtunut voimakasta kasvua (vuonna 1987 noin 40 % ja vuonna 1988 liki 30 %).

Autoja/1 000 asukasta kohti kunnittain 1988

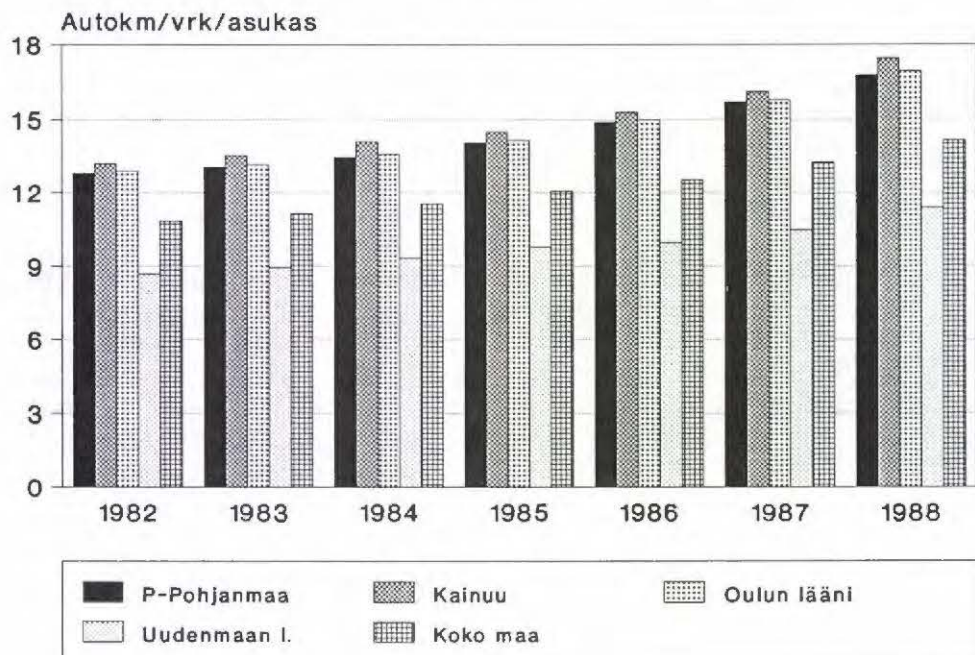
Autoja/1000 as.

	286 - 321
	322 - 329
	330 - 342
	343 - 358
	359 - 423

Lähde: TK/Kuntatieturi 1990

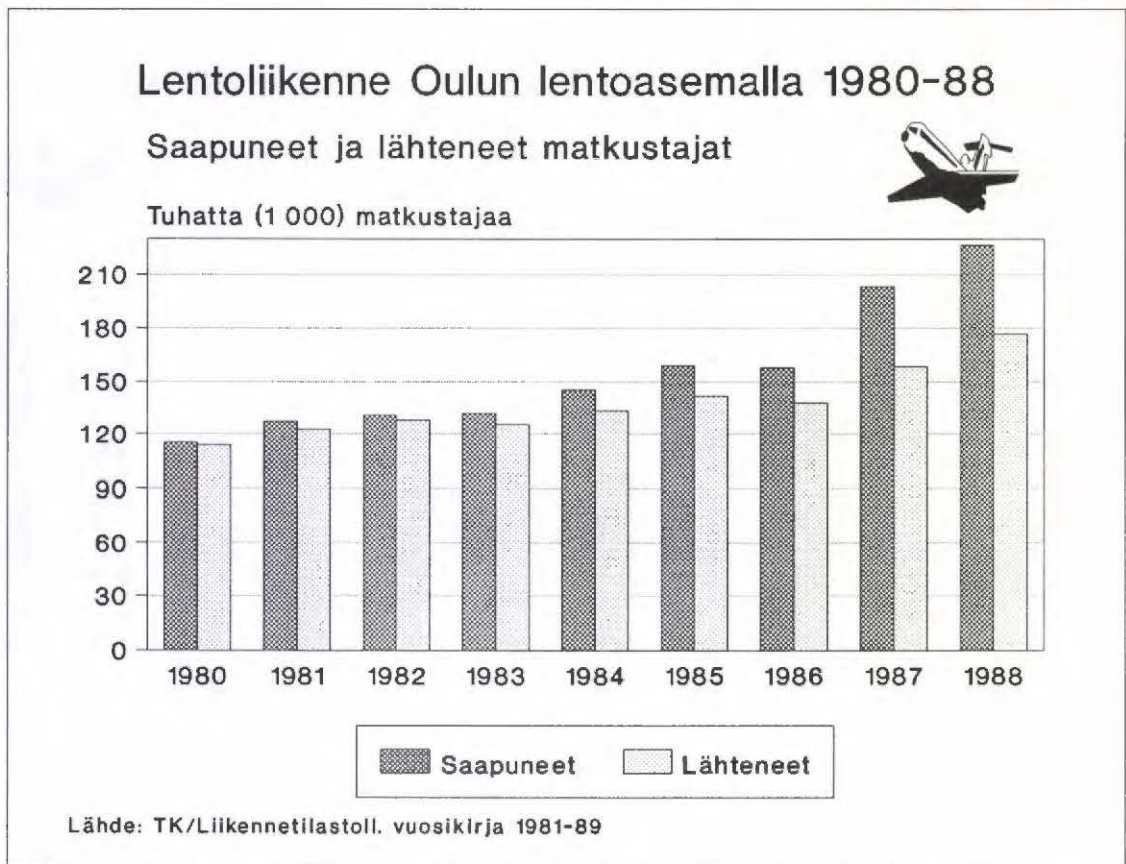
Kuva 77. Autojen lukumäärä kunnittain 1988.

Liikennesuoritteet alueittain 1982-88

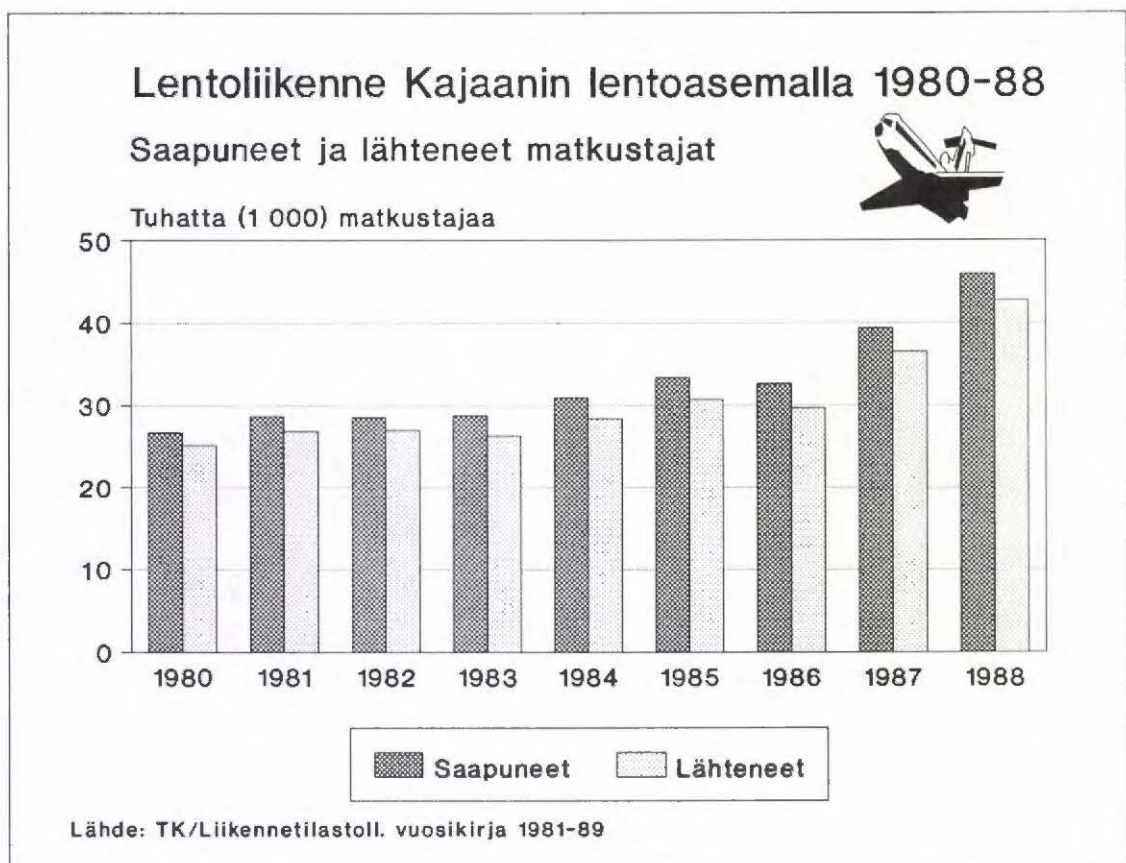

Lähde: TK/VTKK/ALTIKA 1992

Kuva 78. Liikennesuoritteet alueittain 1982-88.

Kuva 79. Lentoliikenne Oulun lentoasemalla 1980-88.

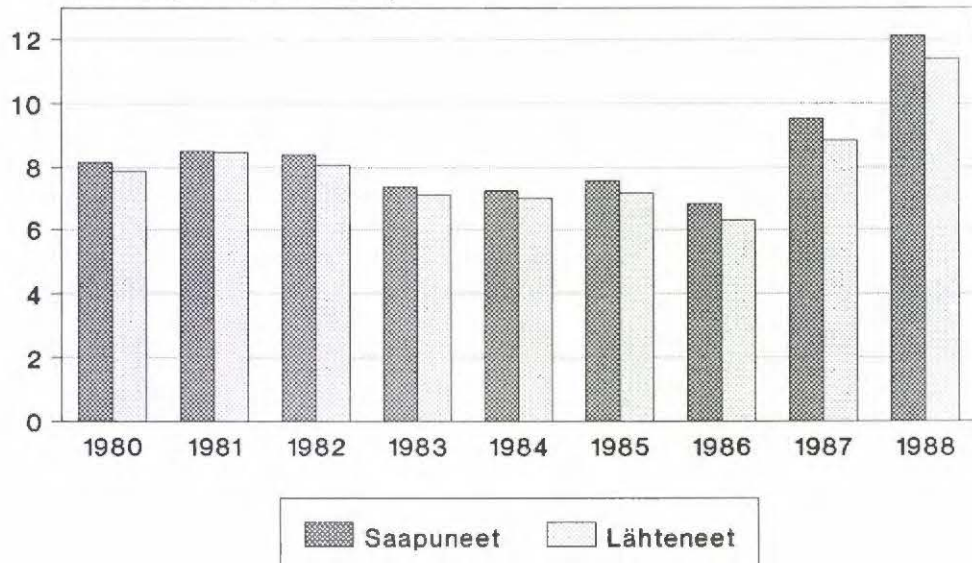
Kuva 80. Lentoliikenne Kajaanin lentoasemalla 1980-88.

Lentoliikenne Kuusamon lentoasemalla 1980-88

Saapuneet ja lähteneet matkustajat

Tuhatta (1 000) matkustajaa

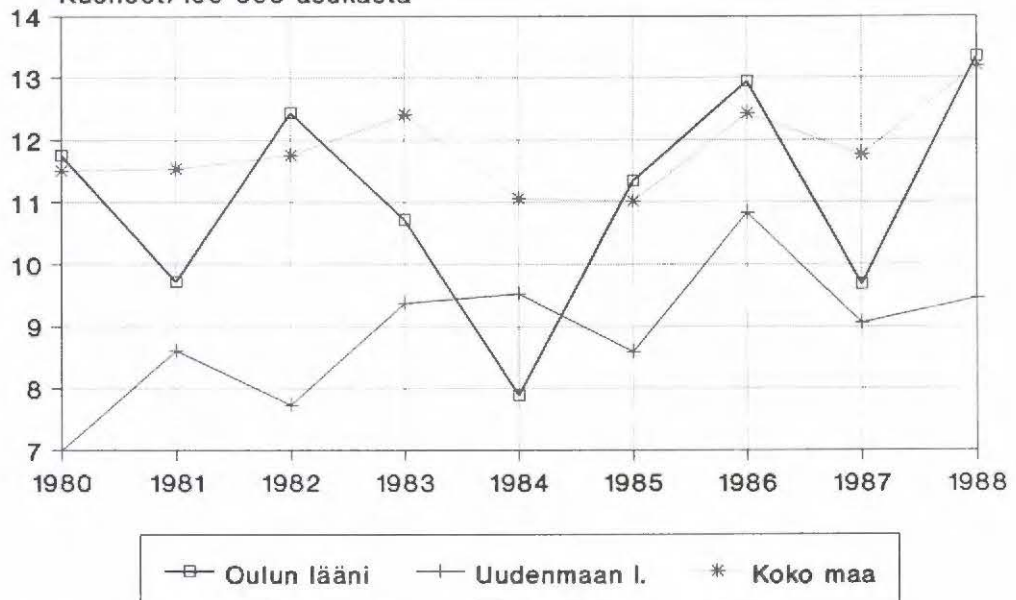

Lähde: TK/Liikennetilastoll. vuosikirja 1981-89

Kuva 81. Lentoliikenne Kuusamon lentoasemalla 1980-88.

Tieliikenteessä kuolleet alueittain 1980-88

Kuolleet/100 000 asukasta

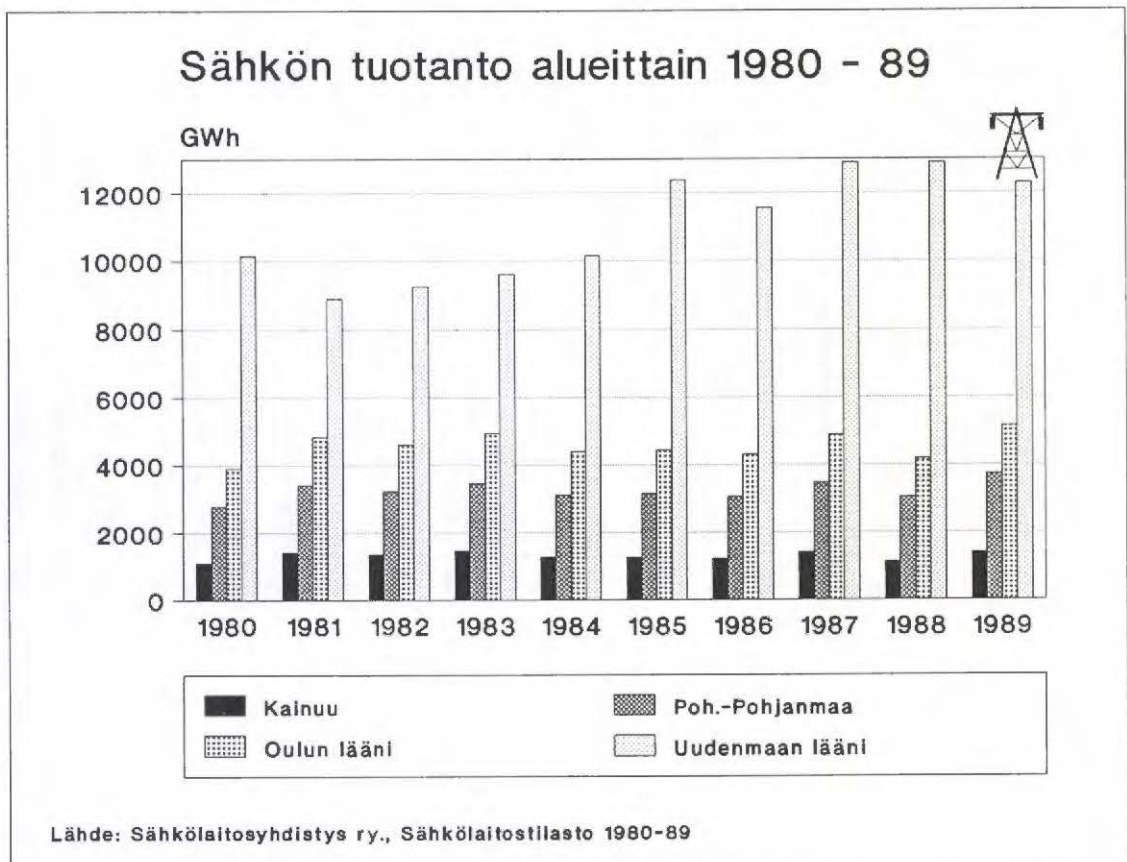
Lähde: TK/Liikennetilastoll. vuosikirja 1981 - 1989

Kuva 82. Tieliikenteessä kuolleet alueittain 1980-88.

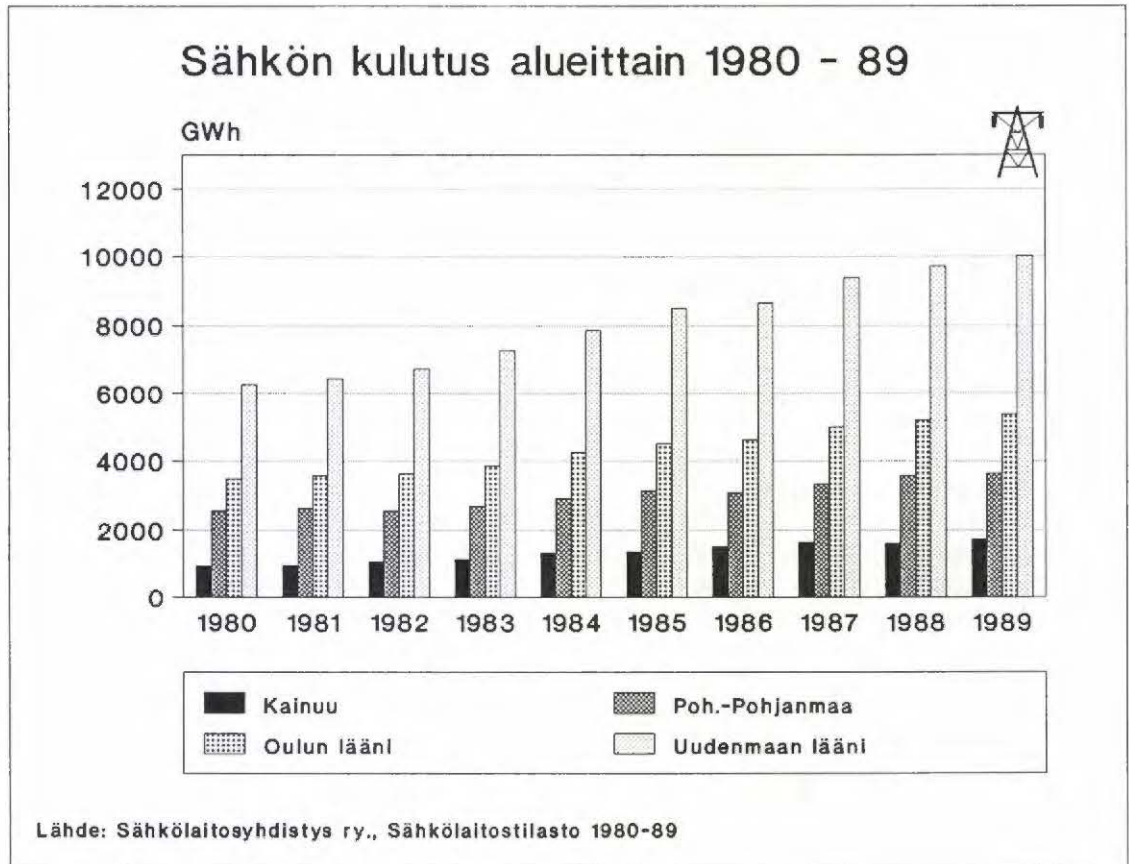
ENERGIAHUOLTO

Oulun läänin sähkön tuotanto on pysynyt yli 4 000 GWh:n vuodesta 1981 lähtien. Maakunnittain sähkön tuotannossa on eroja, sillä Pohjois-Pohjanmaa tuottaa yli kaksi kertaa enemmän sähköä kuin Kainuu. Uudenmaan sähkön tuotanto (yli 1 200 GWh:a) oli vuonna 1989 noin 2.5 kertainen Oulun läänin verrattuna. Sähkön kulutuksessa Oulun läänin kokonaiskulutus nousi yli 4 000 GWh:n vuonna 1984 ja seuraavana vuonna sähköomavaraisuus menetettiin. Läänin sisällä kuitenkin Pohjois-Pohjanmaan sähköomavaraisuus oli yli 100 % vuonna 1989, kun Kainuussa jäätin noin 80 prosenttiin. Koko maan sähköomavaraisuus menetettiin vuonna 1983.

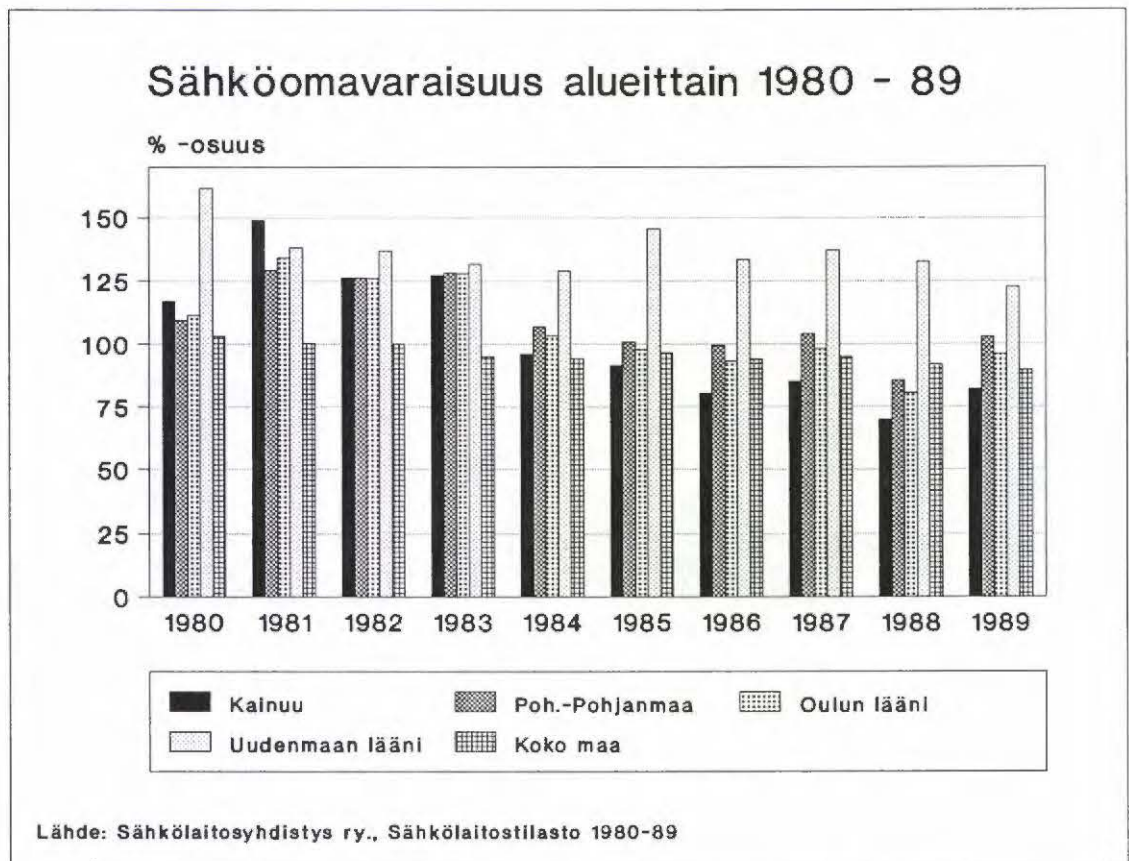
Oulun läänin osuus koko maan energiatuotannosta nousi yli 10 % vuonna 1981, mutta laski sen alle vuonna 1985. Tuotanto Oulun läänissä on laskenut niin Pohjois-Pohjanmaalla kuin Kainuussakin. Oulun läänin osuus maan energiankulutuksesta on pysynyt vuosikymmenen alkupuoliskon lähes samana. Läänin sisällä kasvua kulutusosuudessa on ollut Kainuussa. Aivan viimeaikaisin kehitys (vuosi 1989) on nostanut Oulun läänin osuuden koko maan energiatuotannosta jälleen noin 10 prosenttiin kulutuksen pysyessä ennallaan.

Kuva 83. Sähkön tuotanto alueittain 1980-89.

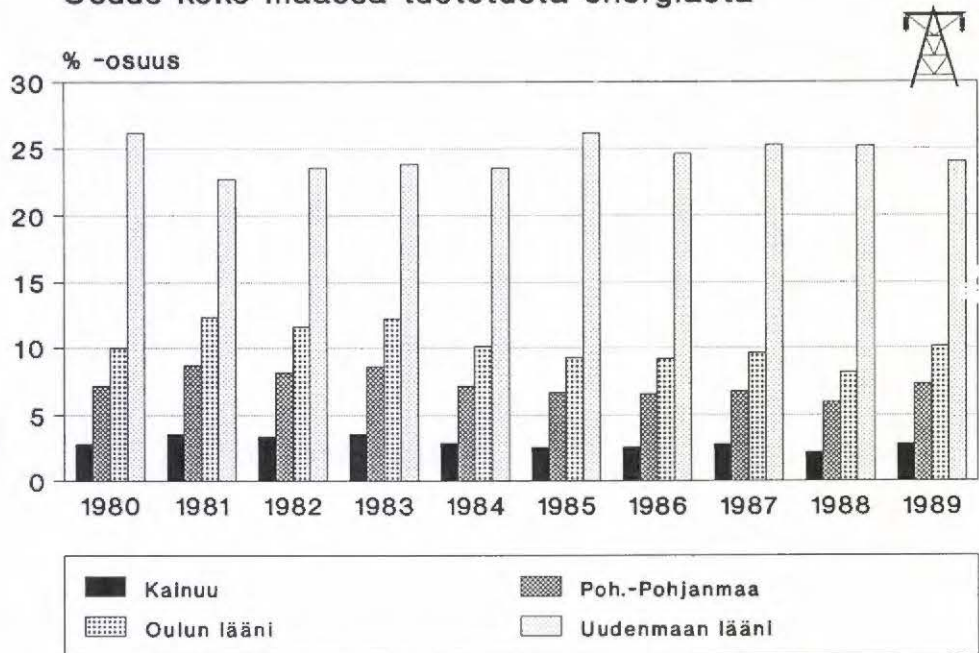
Kuva 84. Sähkön kulutus alueittain 1980-89.

Kuva 85. Sähköomavaraisuus alueittain 1980-89.

Sähkön tuotanto alueittain 1980 - 89

Osuus koko maassa tuotetusta energiasta

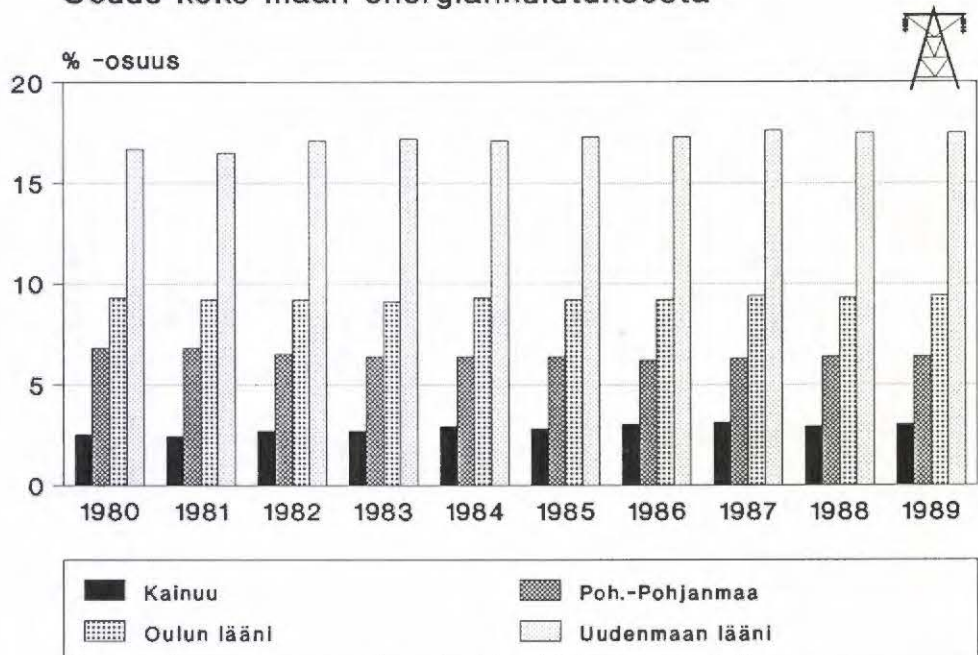

Lähde: Sähkölaitosyhdistys ry., Sähkölaitostilasto 1980-89

Kuva 86. Sähkön tuotanto alueittain 1980-89 (Osuus koko maassa tuotetusta energiasta).

Sähkön kulutus alueittain 1980 - 89

Osuus koko maan energiankulutuksesta

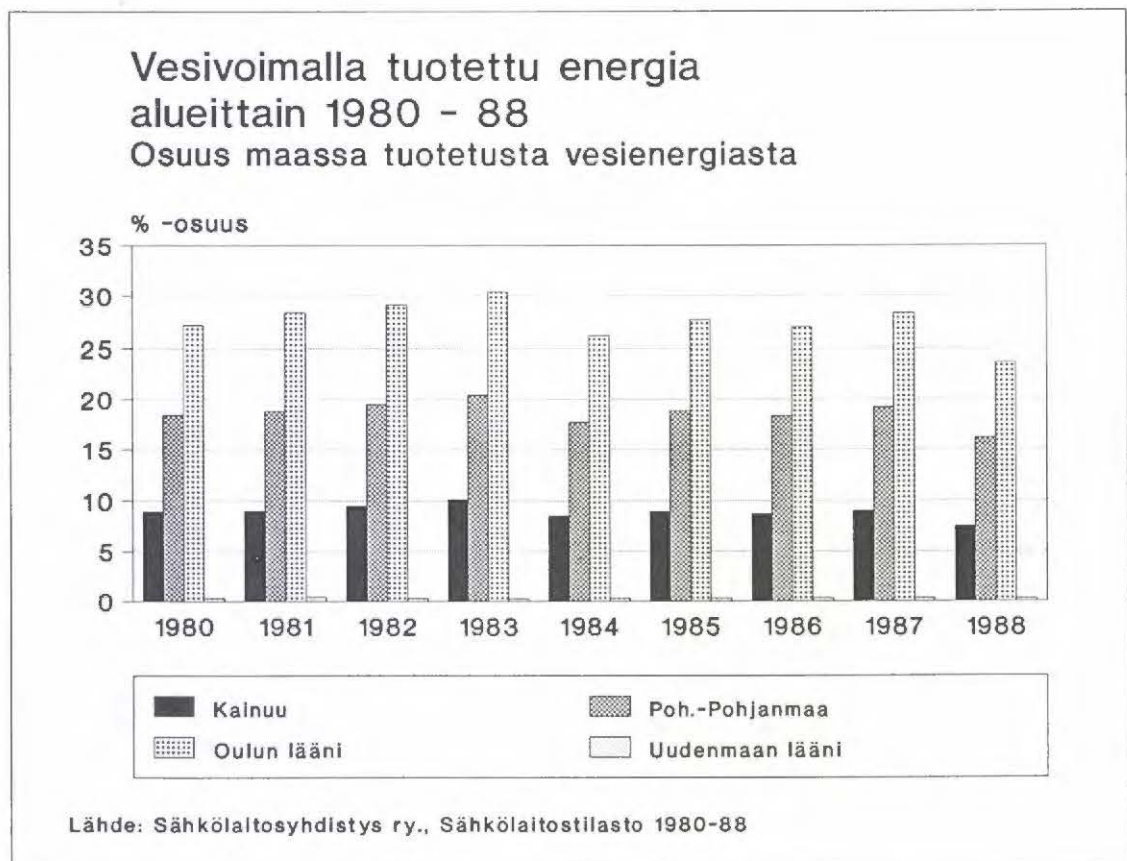

Lähde: Sähkölaitosyhdistys ry., Sähkölaitostilasto 1980-89

Kuva 87. Sähkön kulutus alueittain 1980-89 (Osuus koko maan energiankulutuksesta).

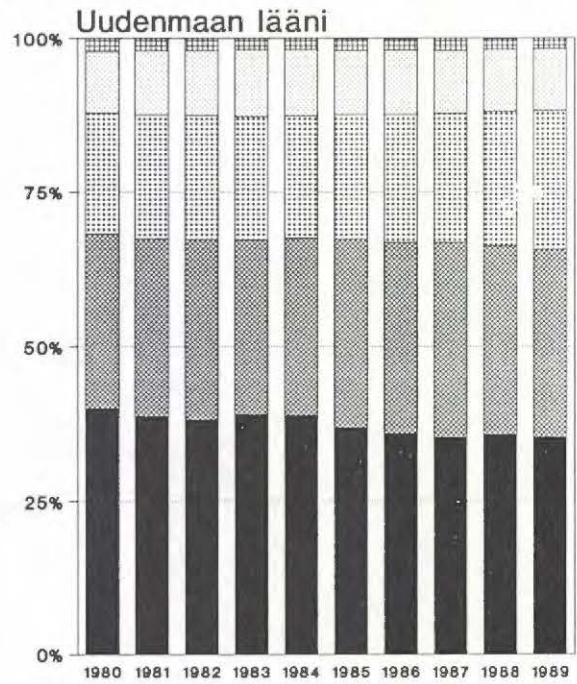
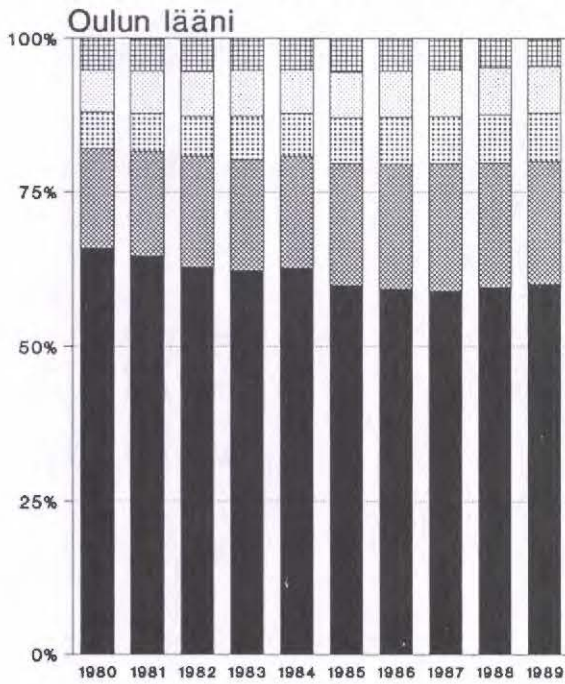
Oulun läänin vesivoimatuotannon osuus koko tuotetusta vesivoimasta on vaihdellut vuosittain huomattavasti. Vuonna 1983 tuotettiin läänissä jopa 1/3 maan vesivoimasta. Vuosittaisia tuotantovaihteluita on ollut niin Kainuussa kuin Pohjois-Pohjanmaallakin.

Käyttäjärhmittäin jalostuksen osuus sähkön kulutuksesta on suuri Oulun läänissä ja eritoten Kainuussa verrattuna Uudenmaan lääniin. Yksityinen sähkönkulutus on voimakasta Oulujokilaaksossa ja Kuusamossa.

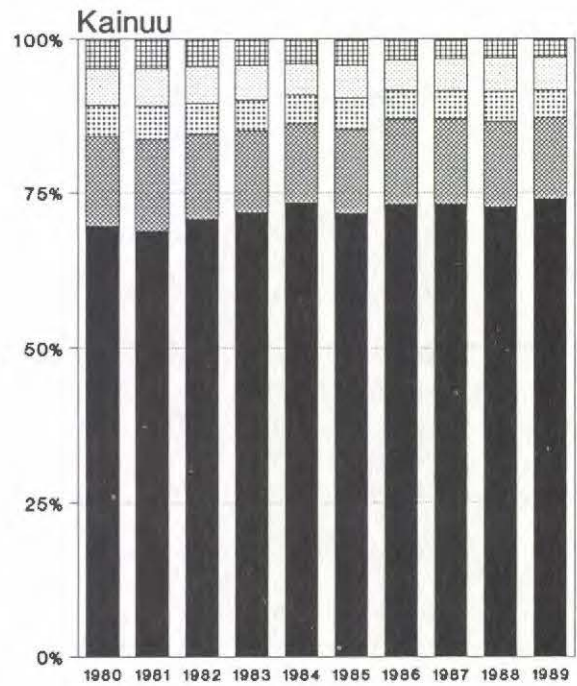
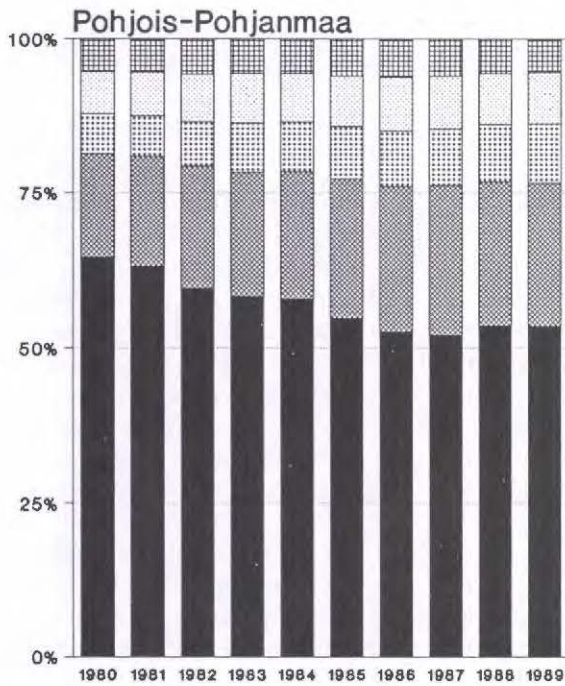

Kuva 88. Vesivoimalla tuotettu energia alueittain 1980-88 (Osuus maassa tuotetusta vesivoimasta).

Sähkön kulutus käyttäjäryhmittäin 1980 - 89

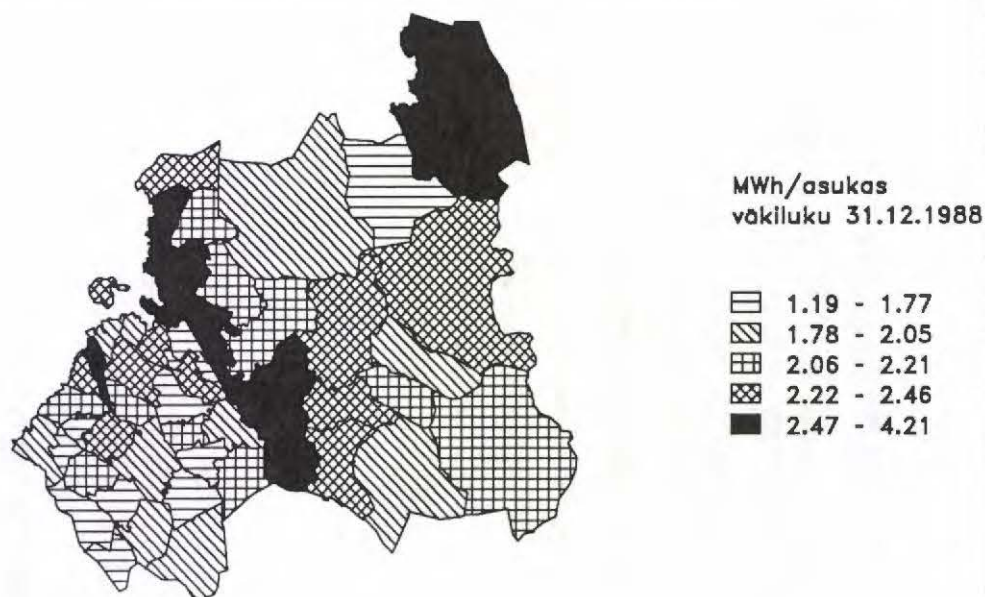
jalostus
  yksityinen
  palvelu
  julkinen
  maatalous

Lähde: Sähkölaitoyhdistys ry., Sähkölaitostilasto 1980-89

Kuva 89. Sähkön kulutus käyttäjäryhmittäin 1980-89.

Yksityinen sähkönkulutus kunnittain 1988

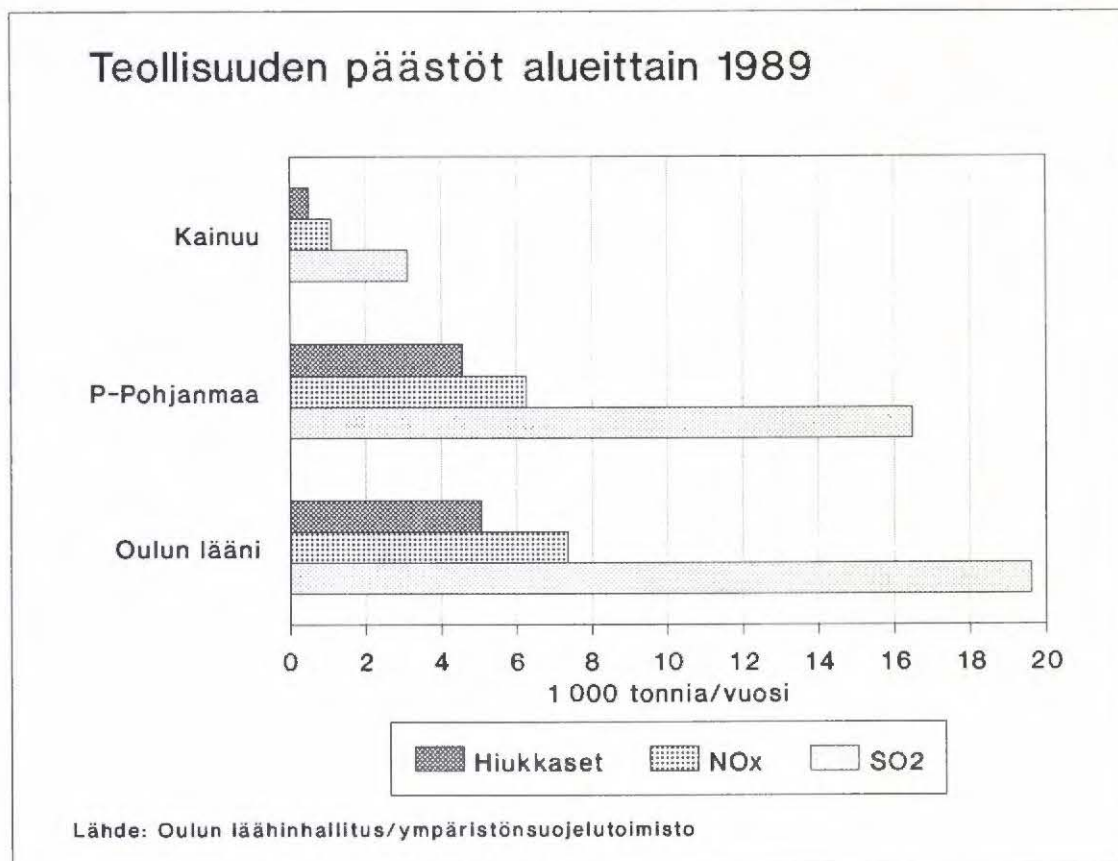
Lähde: Sähköaloitusyhdistys ry., Sähköaloitusraportti 1988

Kuva 90. Yksityinen sähkönkulutus kunnittain 1988.

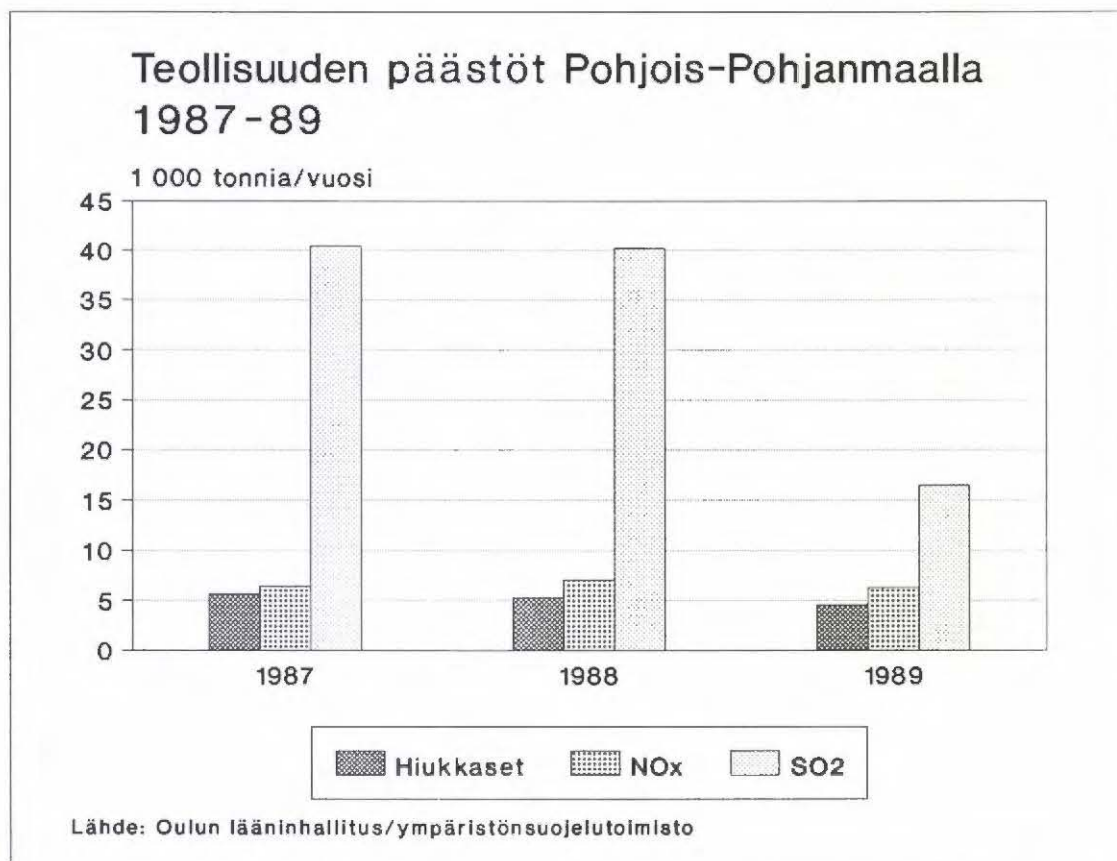
YMPÄRISTÖN TILA

Suurin osa Oulun läänin teollisuuden päästöistä on peräisin Pohjois-Pohjanmaalta. Suurimmat ovat rikkidioksidin vuosipäästöt. Pohjois-Pohjanmaalla rikkidioksidipäästöt olivat vuonna 1989 vajaat 16 500 tn, typen oksidien päästöt noin 6 300 tn ja hiukkaspäästöt runsaat 4 500 tn vuodessa. Pohjois-Pohjanmaan suurimmat päästölähteet sijaitsevat Raahessa ja Oulussa. Kainuussa rikkidioksidin päästöt vuonna 1989 olivat noin 3 100 tn, typen oksidien päästöt reilut 1 000 tn ja hiukkaspäästöt melkein 500 tn. Kainuussa suurin osa päästöistä on lähtöisin Kajaanista.

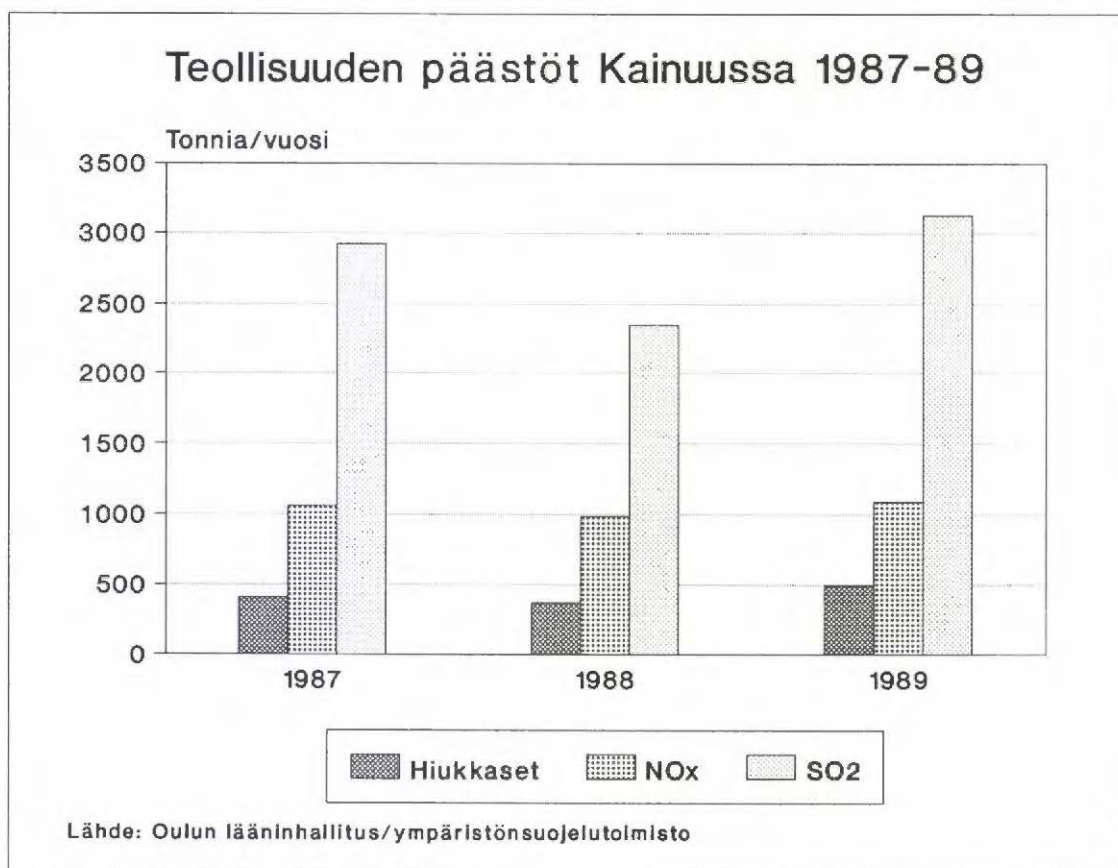
Oulun läänissä teollisuuden päästöt olivat vuonna 1988 yli 55 000 tn, mutta vuonna 1989 ne olivat pienentyneet noin 32 000 tn eli yli 40 %. Päästöarvojen pienentyminen on johtunut lähes kokonaan Pohjois-Pohjanmaan rikkidioksidipäästöjen vähetessä, sillä ne ovat pudonneet liki 40 000 tonnista noin 16 500 tonniin eli melkein 60 %. Rikkidioksidipäästöjen väheneminen on käytännössä johtunut Raahessa sijaitsevan Rautaruukki Oy:n päästöjen pienentymisestä.

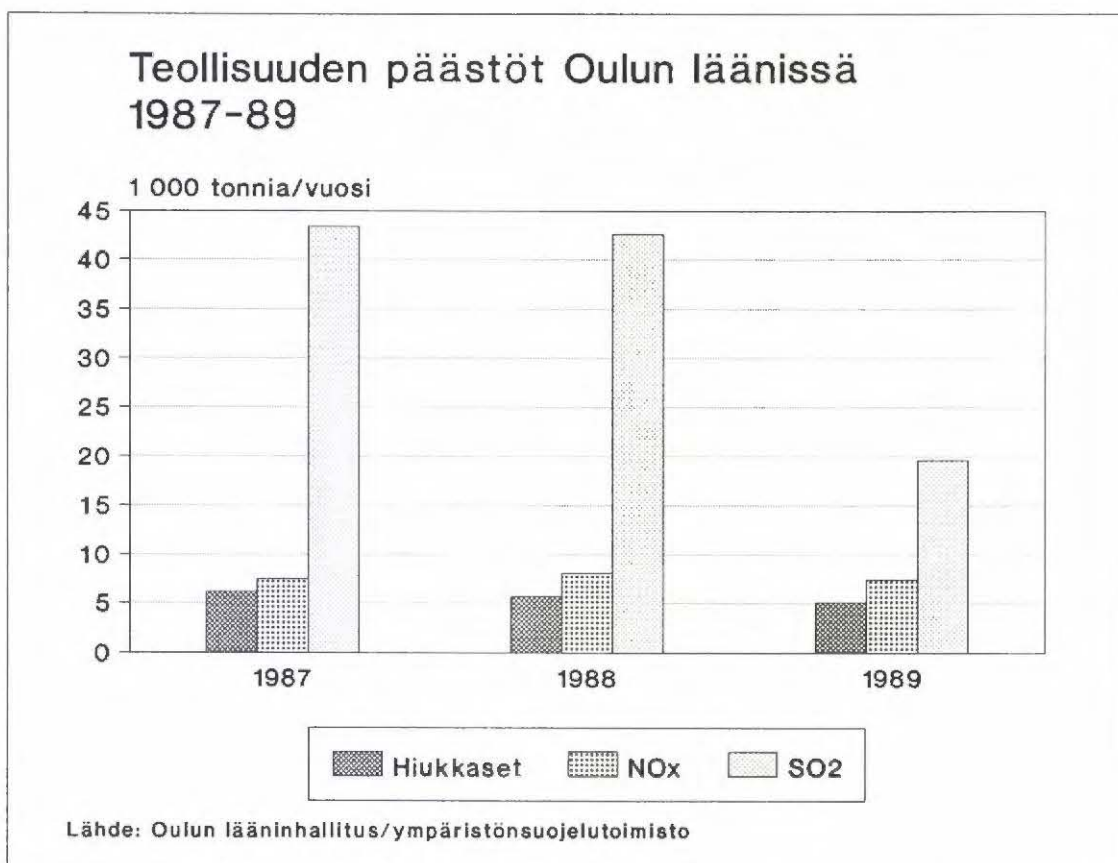
Kuva 91. Teollisuuden päästöt alueittain 1989.

Kuva 92. Teollisuuden päästöt Pohjois-Pohjanmaalla 1987-89.

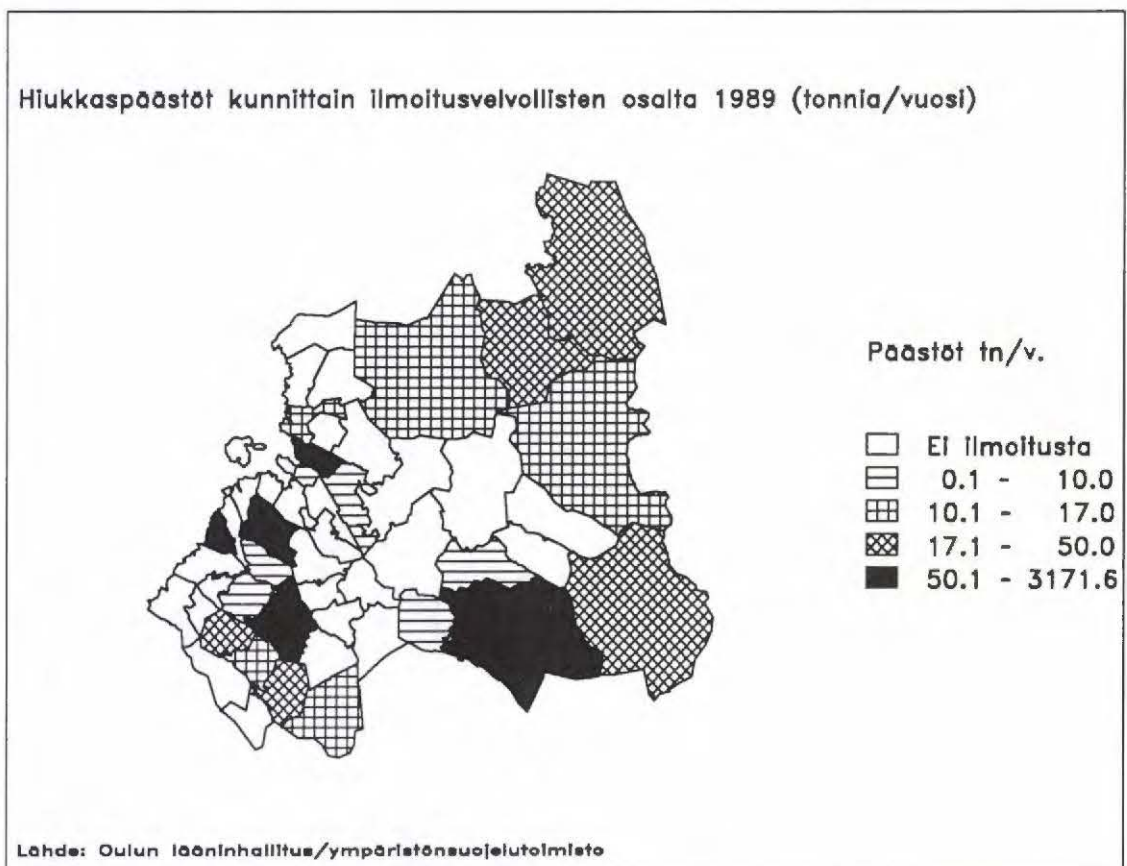

Kuva 93. Teollisuuden päästöt Kainuussa 1987-89.

Kuva 94. Teollisuuden päästöt Oulun läänissä 1987-89.

Hiukkas-, rikkidioksidi- ja typpidioksidipäästöt olivat suurimmat Oulussa, Raahen ympäristössä, Haapavedellä ja Kajaanin ympäristössä. Teollisuuden päästöjä voidaan tutkia vain niiden kuntien osalta, joissa on ilmoitusvelvollisia yrityksiä. Oulun läänissä on 31 kuntaa, joiden alueella ei ole päästöjen suhteen ilmoitusvelvollisia yrityksiä.

Kuva 95. Hiukkaspäästöt kunnittain ilmoitusvelvollisten osalta 1989 (tonnia/vuosi).

Rikkidioksidipäästöt kunnittain ilmoitusvelvollisten osalta 1989 (tonnia/vuosi)

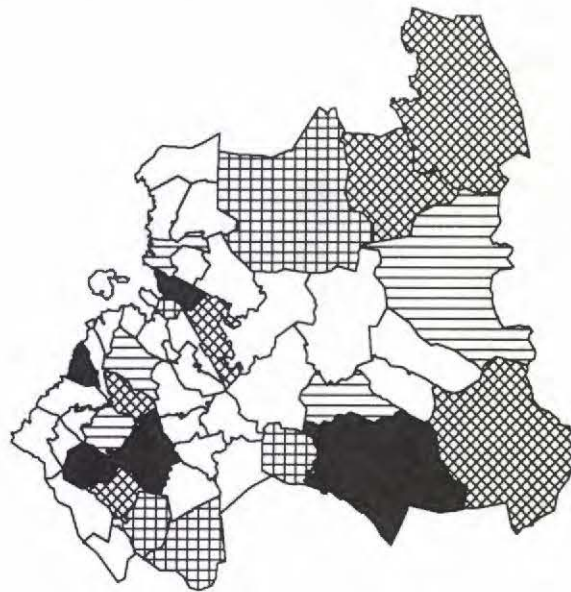
Päästöt tn/v.

□	Ei ilmoitusta
▨	0.1 - 34.5
▩	34.6 - 80.0
▧	80.1 - 150.0
■	150.1 - 9604.7

Lähde: Oulun lääninhallitus/ympäristönsuojelutoimisto

Kuva 96. Rikkidioksidipäästöt kunnittain ilmoitusvelvollisten osalta 1989 (tonnia/vuosi).

Typidioksidipäästöt kunnittain ilmoitusvelvollisten osalta 1989 (tonnia/vuosi)

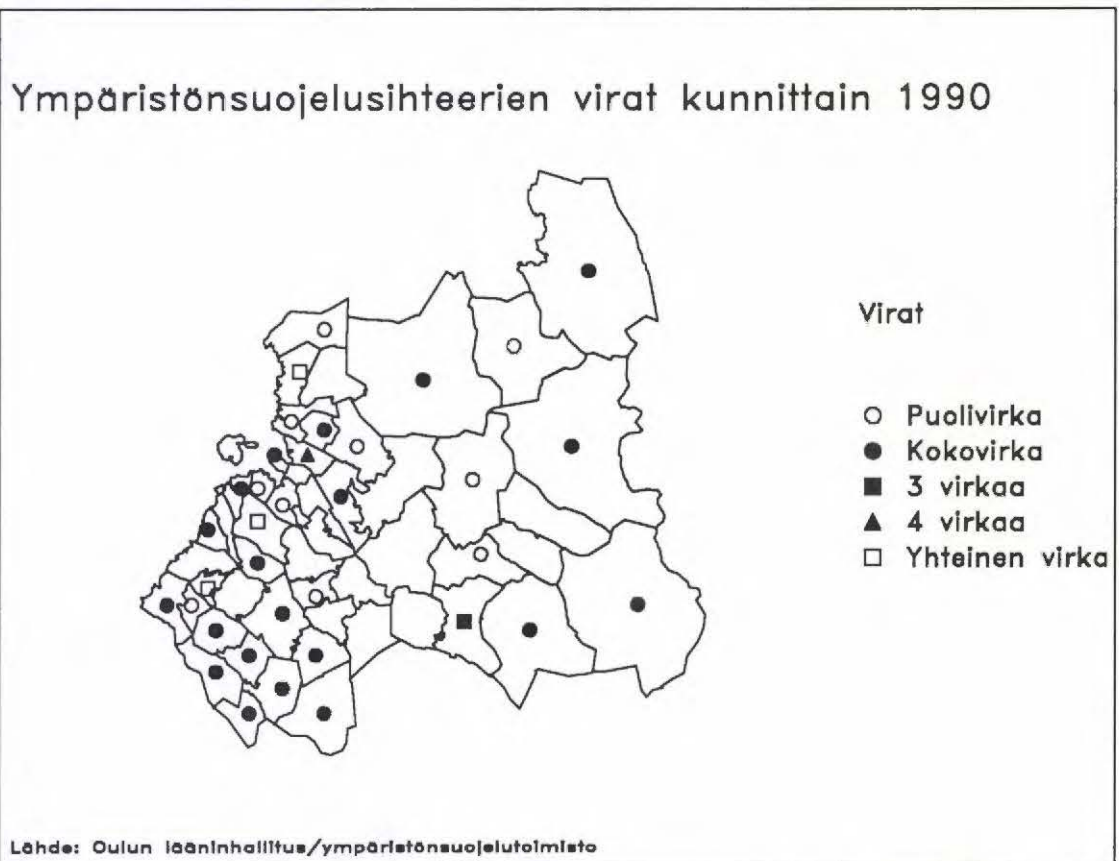
Päästöt tn/v.

□	Ei ilmoitusta
▨	0.1 - 14.5
▩	14.6 - 20.0
▧	20.1 - 50.0
■	50.1 - 3321.6

Lähde: Oulun lääninhallitus/ympäristönsuojelutoimisto

Kuva 97. Typpidioksidipäästöt kunnittain ilmoitusvelvollisten osalta 1989 (tonnia/vuosi).

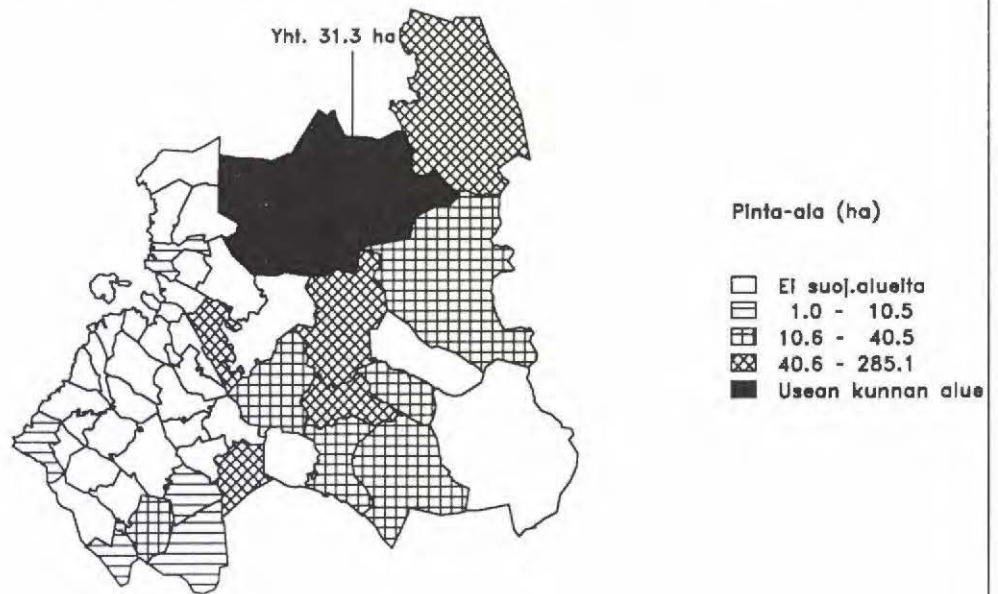
Ympäristönsuojelun virkoja vuonna 1990 on 38 kunnassa. Osa viroista on puolivirkoja eli ympäristönsuojelusihteerin virka on yhdistetty toiseen virkaan. Osalla kunnista on yksi yhteinen ympäristönsuojelusihteerin virka toisen kunnan kanssa. Tällaisia kuntia ovat Ii ja Yli-Ii, Rantsila ja Ruukki sekä Oulainen ja Merijärvi. Oulussa ympäristönsuojelun virkoja on neljä: ympäristönsuojelupäällikkö, ympäristönsuojelun suunnittelija ja kaksi ympäristönsuojelun tarkastajaa. Kajaanissa virkoja on kolme: ympäristönsuojelusihteerin, ympäristönsuojelun suunnittelija ja ympäristönsuojelun tarkastaja.

Kuva 98. Kuntien ympäristönsuojelusihteerien virat 1990.

Oulun läänissä on huomattava osa Suomen soidensuojelualueista: 52 aluetta koko maan 173 alueesta. Läänin suojeltujen soiden kokonaispinta-ala on noin 64 600 hehtaaria (noin prosentti läänin pinta-alasta). Oulun läänin soidensuojelualueista valtaosa sijaitsee läänin keski- ja itäosissa. Läänin länsiosissa on useita valtioneuvoston päätöksellä suojeltavaksi vahvistettuja, mutta vielä perustamattomia suojelualueita. Valtakunnallisen lehtojensuojeluohjelman alueita on läänissä 45 kpl. Niiden yhteispinta-ala on 743.1 ha ja ne sijaitsevat pääosin läänin pohjois- ja keskiosissa. Lintuvesisuojeluohjelman alueita on läänissä yhteensä liki 24 000 ha, josta melkein 45 % on valtakunnallisestikin tunnetun Liminganlahden ympäristössä.

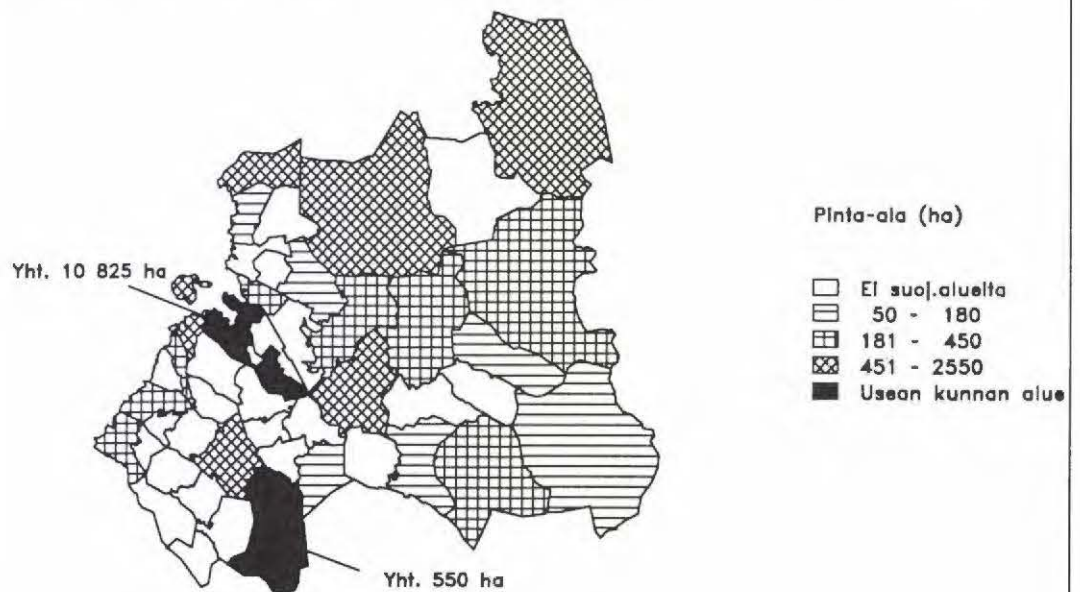
Lehtojensuojeluohjelman alueet 1990 (ha)

Lähde: Oulun lääninhallitus/ympäristönsuojelutoimisto

Kuva 99. Lehtojensuojeluohjelman alueet 1990 (ha).

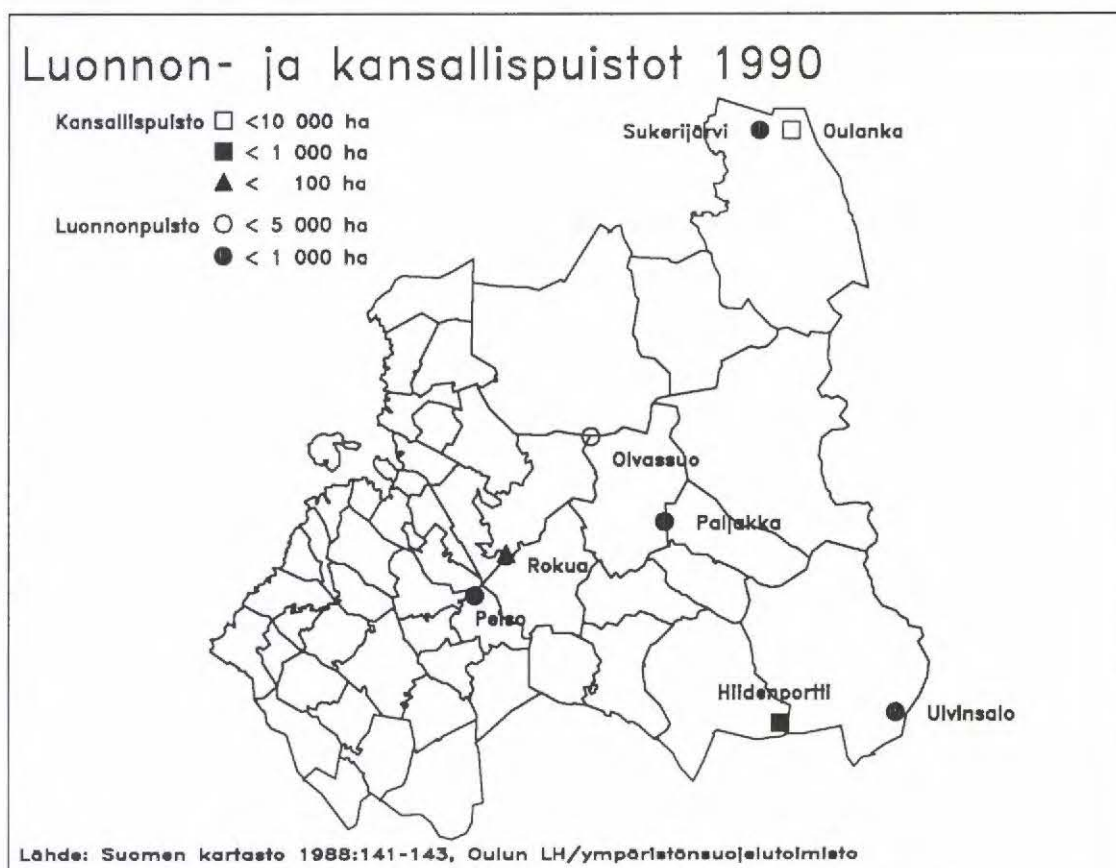
Lintuvesisuojaohjelman alueet 1990 (ha)

Lähde: Oulun lääninhallitus/ympäristönsuojelutoimisto

Kuva 100. Lintuvesisuojaohjelman alueet 1990 (ha).

Luonnonpuistot ovat tutkimustarkoituksiin varattuja ja luonnontilassa säilytettäviä alueita. Ne ovat pääosin yleisöltä suljettuja lukuunottamatta joissakin luonnonpuistoissa olevia vapaita retkeilypolkuja. Oulun läänissä on viisi koko Suomen 20 rauhoitetusta luonnonpuistoa-alueesta. Läänin luonnonpuistojen kokonaispinta-ala on vuonna 1990 noin 15 100 hehtaaria eli 0.24 % koko läänin pinta-alasta.

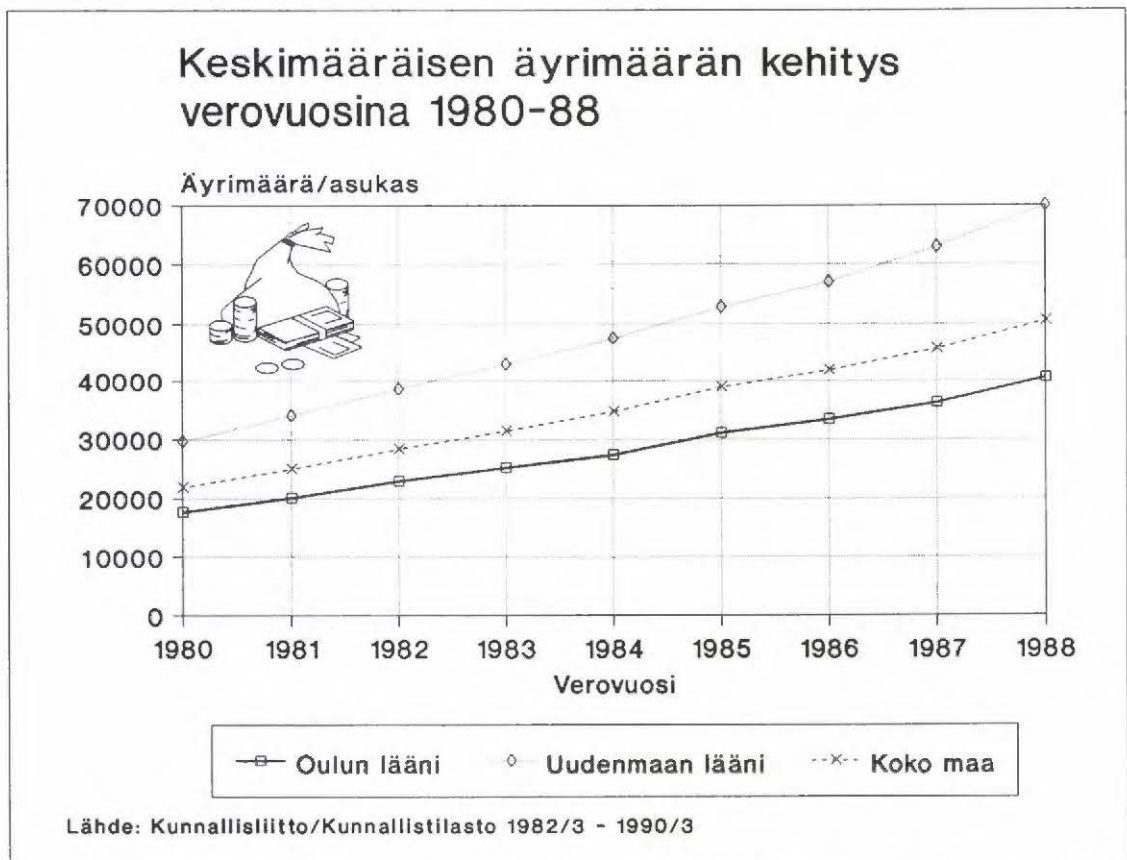
Kuva 101. Luonnon- ja kansallispuistot 1990.

Kansallispuistot ovat yleisiä luonnonnähtävyyksiä, jotka säilytetään mahdollisimman luonnontilaisina. Suomessa on vuonna 1990 22 kansallispuistoa, joista kolme on Oulun läänissä. Kansallispuistojen yhteispinta-ala Oulun läänissä on noin 15 700 hehtaaria.

KUNNALLISTALOUS

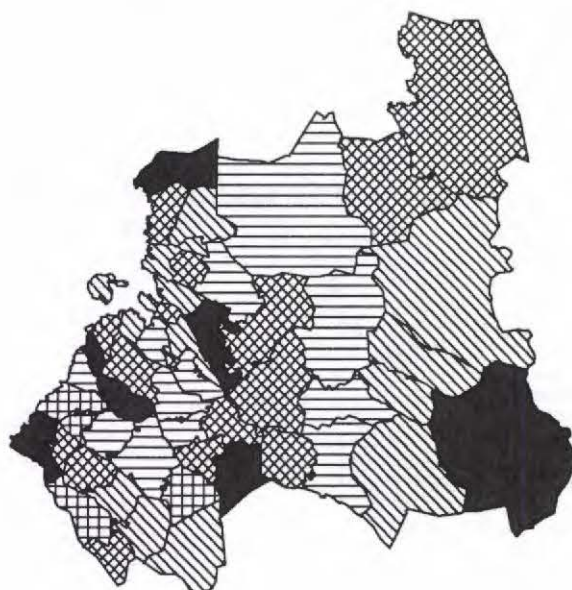
Keskimääräinen äyrimäärä asukasta kohden vuonna 1988 oli Oulun läänissä noin 80 % maan keskiarvosta. Ero Oulun ja Uudenmaan läänien välillä on kasvanut, sillä vuonna 1980 Oulun läänin äyrimäärä oli 60 % ja vuonna 1989 enää 57,1 % Uudenmaan läänin keskimääräisestä äyrimäärästä/asukas.

Oulun läänin kuntien veroäyriin hinta on korkea suhteessa koko maahan, sillä läänin keskiarvo on lähes pennin suurempi kuin koko maan keskiarvo 16.48 penniä. Veroäyriin hinta vaihtelee 16.5 pennistä 19.5 penniin. Halvin äyrihintä on Oulun ympäristössä sekä Kajaanissa ja kalleimmat äyrihinnat ovat Siikalatvan kunnissa. Kestilässä on koko maan korkein veroäyriin hinta 19.5 penniä.

Kuva 102. Veroäyrimäärän/asukas kehitys alueittain verovuosina 1980-88.

Veroäyrin hinnan muutos kunnittain verovuosina 1980-90

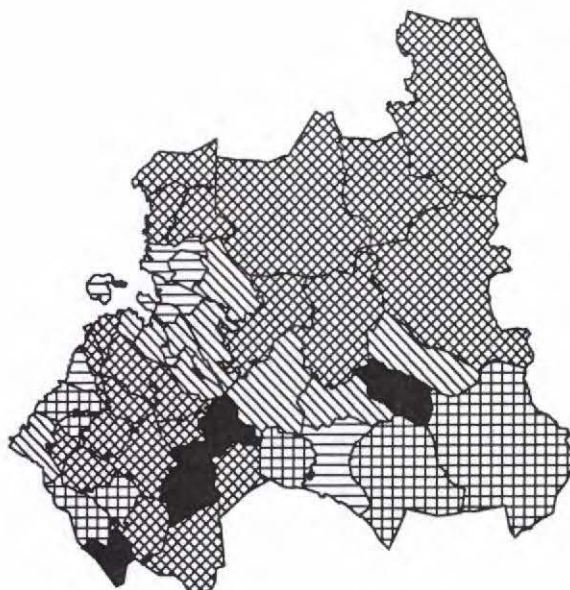
Äyrin hinnan muutos (p)

	0
	0.25 - 0.50
	0.75
	1.00
	1.25 - 1.50

Lähde: Kunnalliselätko/Kunnalliselätko 1980/8, TK/Kuntatieturi 1990

Kuva 103. Veroäyrin hinnan muutos kunnittain verovuosina 1980-90.

Veroäyrin hinta kunnittain verovuonna 1990

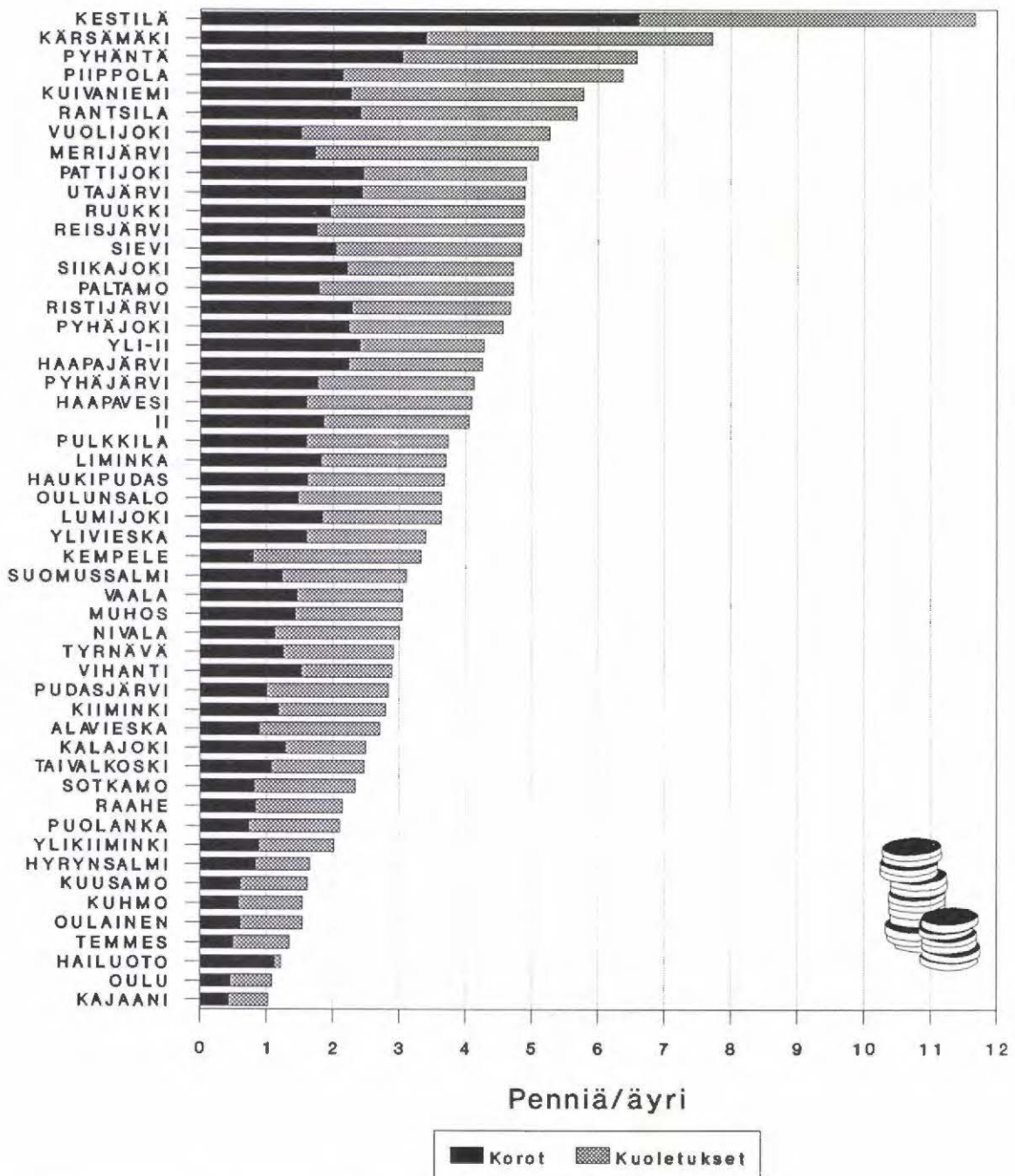
Äyrin hinta (p)

	16.50 - 17.25
	17.50
	17.75
	18.00
	18.50 - 19.50

Lähde: TK/Kuntatieturi 1990

Kuva 104. Veroäyrin hinta kunnittain verovuonna 1990.

Kuntien lainojen hoitokustannukset 1988 (Penniä/äyri)

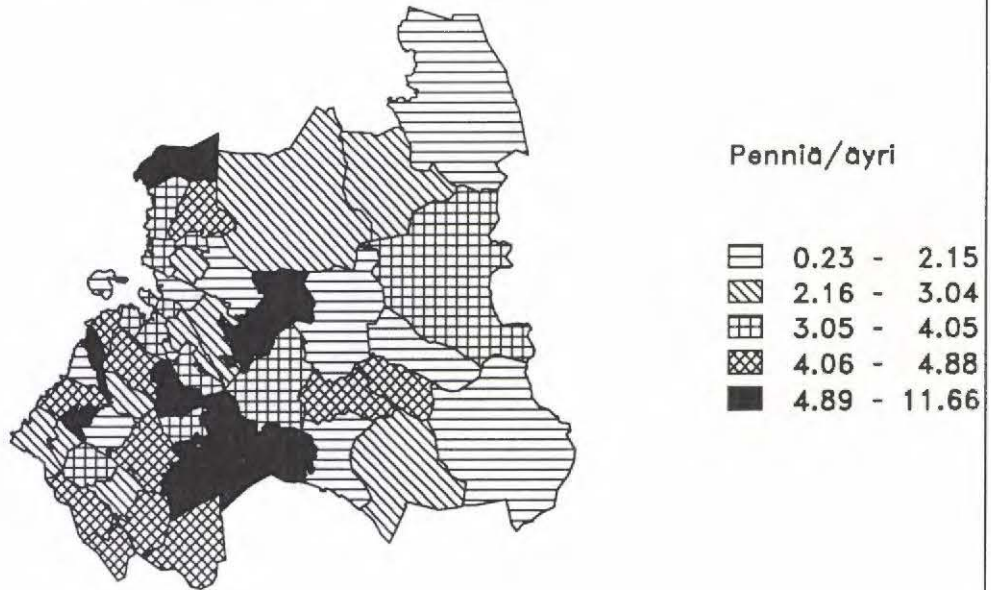

Lähde: TK/Julkinen talous 1989:8

Kuva 105. Kuntien lainojen hoitokustannukset (penniä/äyri) 1988.

Kuntien lainojen hoitokustannukset 1988

Korot ja kuoletukset yhteensä penniä/äyri

Lähde: TK/Julkisen talous 1989:8

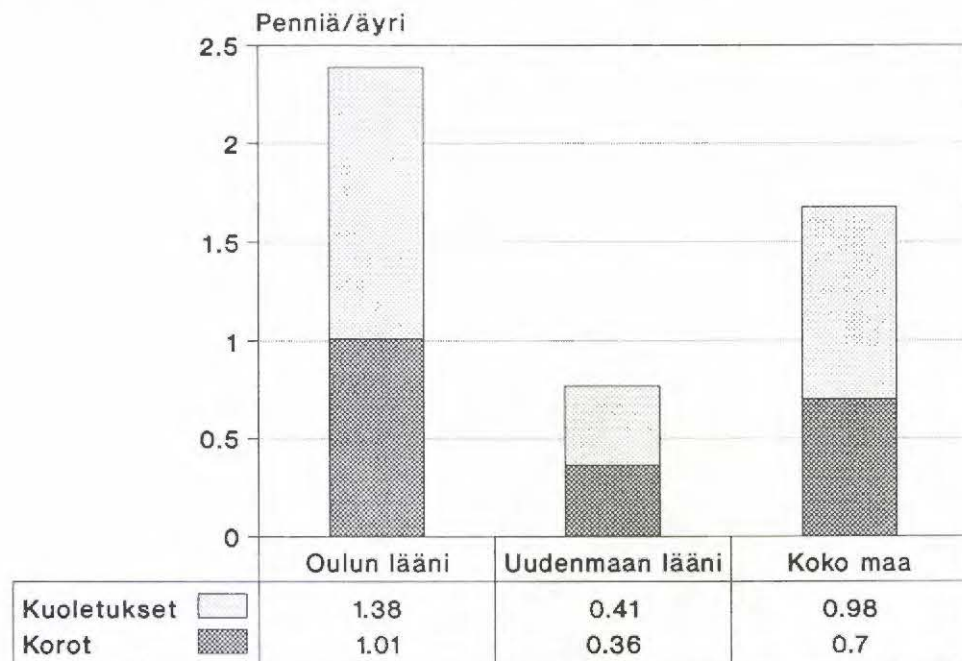
Kuva 106. Kuntien lainojen hoitokustannukset (penniä/äyri) 1988.

Lainojen ja korkojen rasitus kunnallistaloudelle oli vuonna 1988 kolminkertainen Oulun läänissä Uudenmaan läänin verrattuna. Koko maassa velkarasitus oli keskimäärin vajaan pennin/veroäyri pienempi kuin Oulun läänissä. Korkojen ja kuoletusten rasitus oli ainoastaan 8 kunnassa pienempi kuin maan keskiarvo 1.69 penniä/veroäyri. Kestilässä rasitus oli korkein eli 11.66 penniä/veroäyri. Alueellisesti velkarasitteisimmat kunnat sijoittuvat Pohjois-Pohjanmaan eteläosiin, Haapajärven-Pyhäjärven ja Siikalatvan seuduille.

Vuonna 1988 koko maan kuntien lyhyt- ja pitkäaikaiset velat olivat keskimäärin noin 4 300 markkaa/kuntalainen. Oulun läänissä on ainoastaan 15 kuntaa, joiden velkamäärä oli pienempi kuin 5 000 markkaa/asukas. Suurin osa lainoista oli pitkäaikaisia. Läänin sisällä velkaantuneisuus penniä/veroäyri on erittäin voimakasta Siikalatvan kunnissa ja vähäisempää Kainuussa sekä Koillismaalla.

Vakavaraisuusaste on vain viidessä kunnassa positiivinen. Maksuvalmiuserroin vaihtelee reilusta 65 päivästä (Hailuoto) muutamaan päivään (Ristijärvi). Maksuvalmiuserroin II ilmaisee, kuinka monen päivän kassastamaksuihin tilinpäätöshetken kassavarat ja talletukset riittävät.

Kuntien lainojen korot ja kuoletukset alueittain 1988

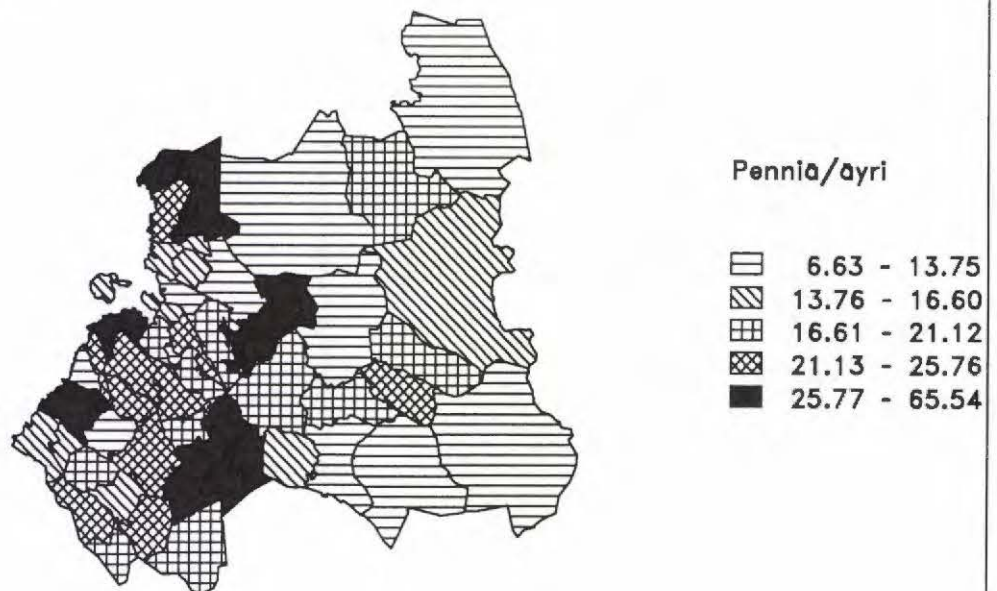

Lähde: TK/Julkinen talous 1989:8

Kuva 107. Kuntien lainojen korot ja kuoletukset alueittain (penniä/äyri) 1988.

Kuntien lyhyt- ja pitkäaikaiset velat 1988

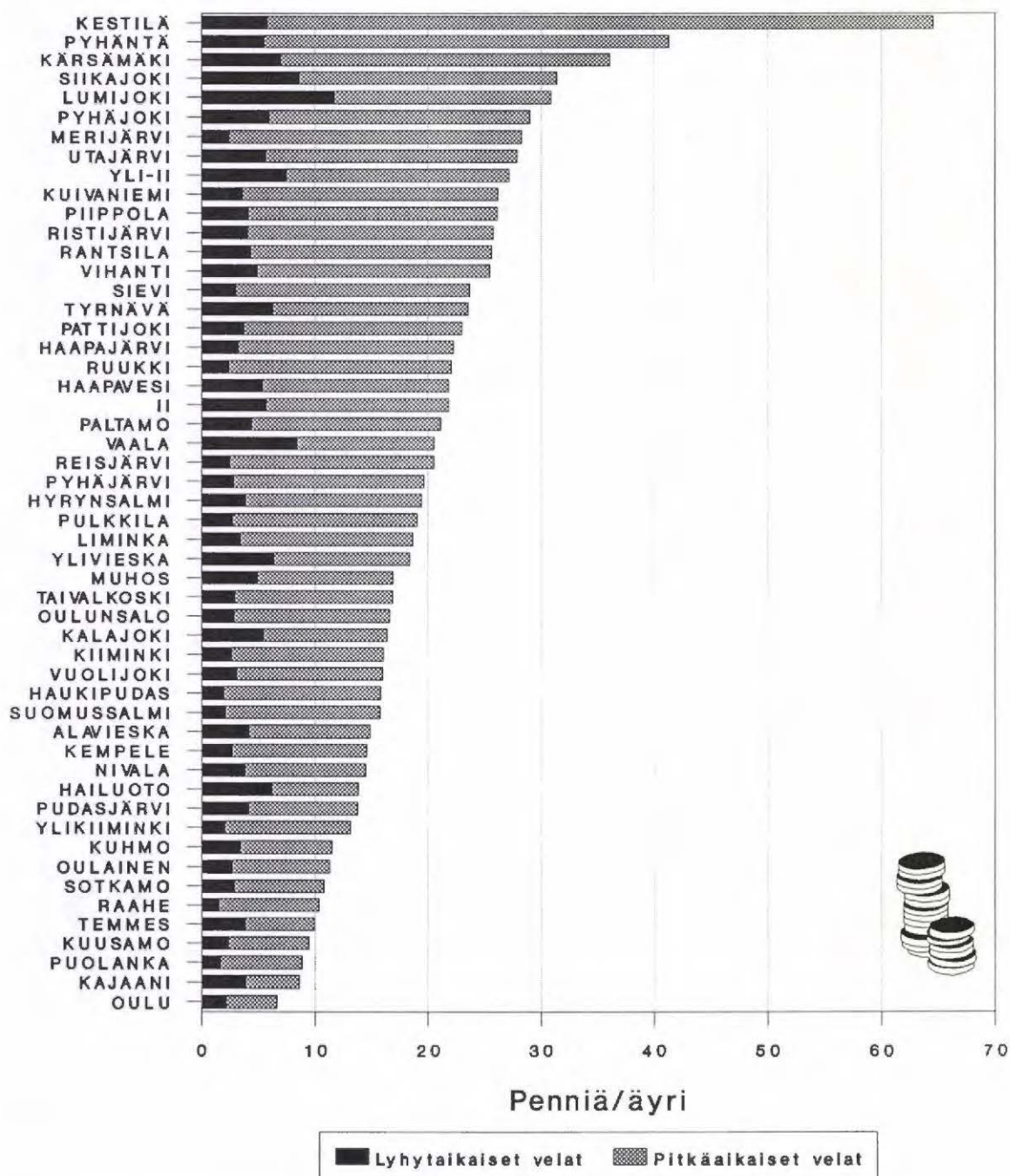
Penniä/äyri

Lähde: TK/Julkinen talous 1989:8

Kuva 108. Kuntien lyhyt- ja pitkäaikaiset velat (penniä/äyri) 1988.

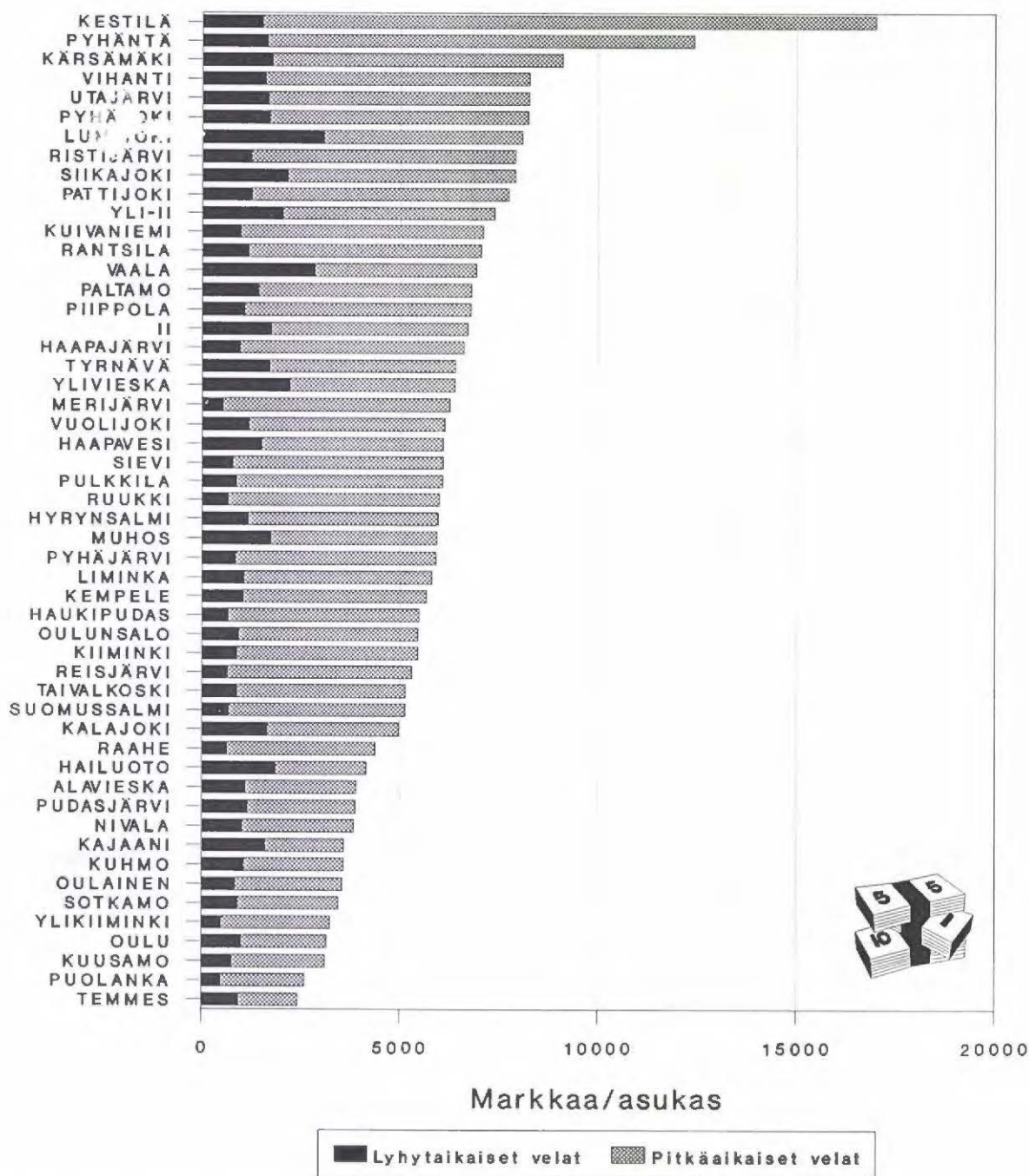
Kuntien lyhyt- ja pitkäaikaiset velat 1988 (Penniä/äyri)

Lähde: TK/Julkinen talous 1989:8

Kuva 109. Kuntien lyhyt- ja pitkäaikaiset velat (penniä/äyri) 1988.

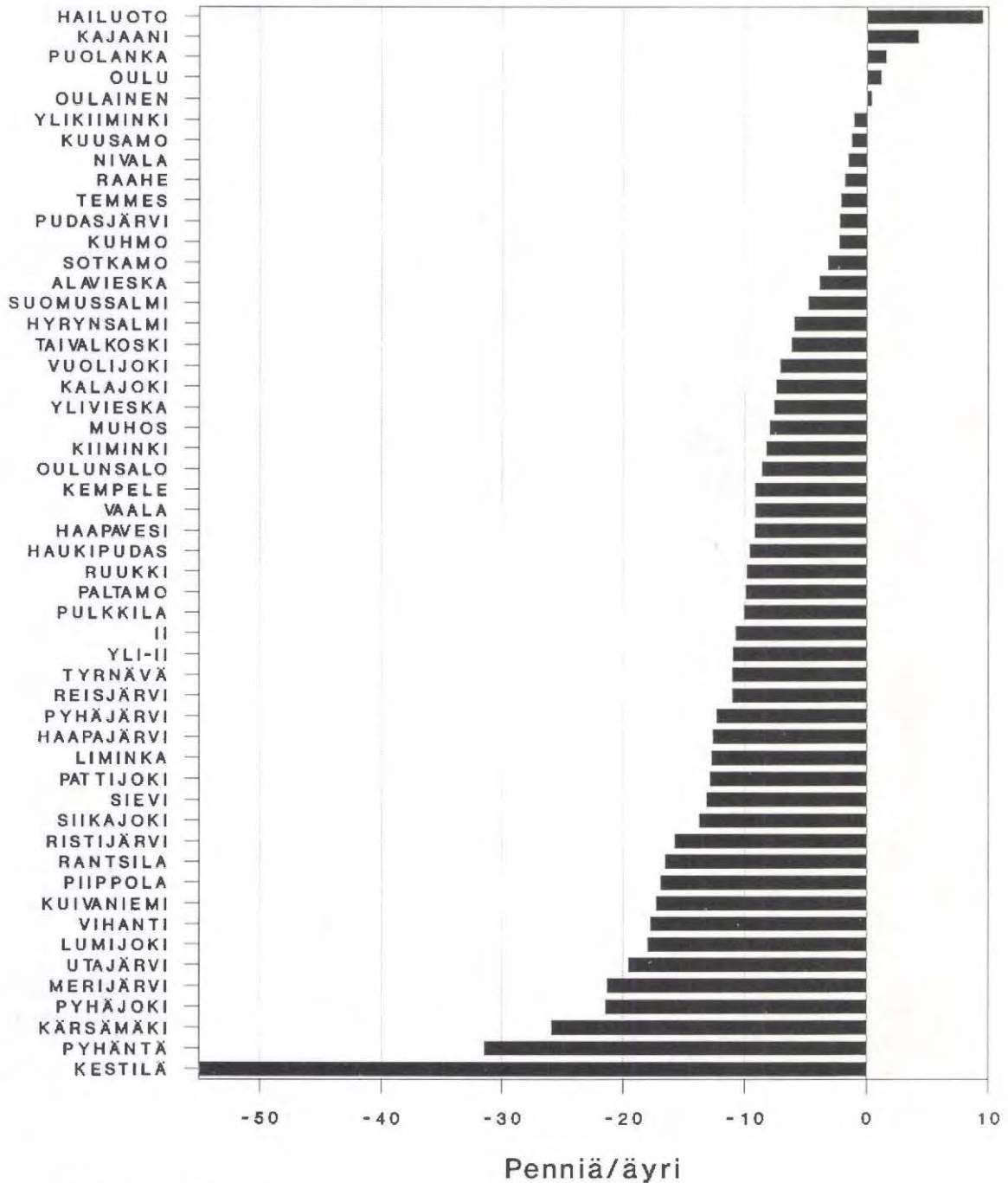
Kuntien lyhyt- ja pitkäaikaiset velat 1988 (Markkaa/asukas)

Lähde: TK/Julkinen talous 1989:8

Kuva 110. Kuntien lyhyt- ja pitkäaikaiset velat (markkaa/asukas) 1988.

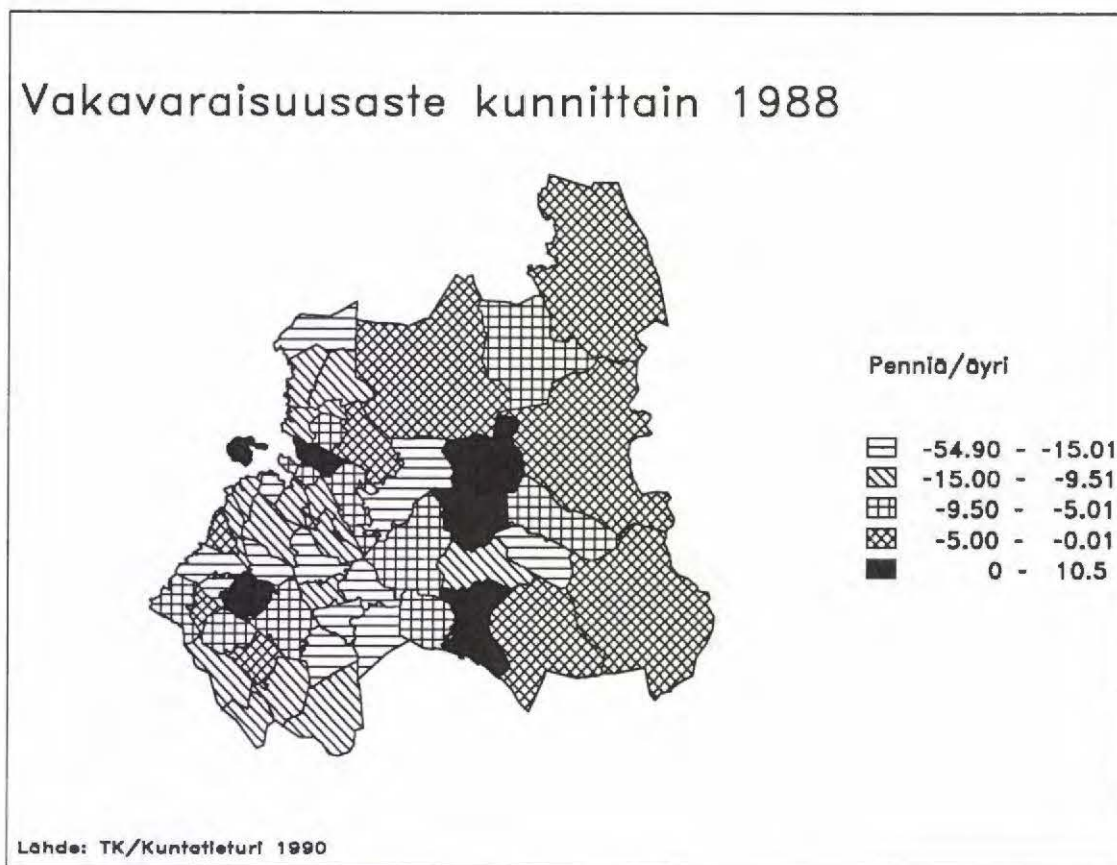
Vakavaraisuusaste kunnittain 1988

Lähde: TK/Kuntatieturi 1990

Kuva 111. Vakavaraisuusaste kunnittain 1988.

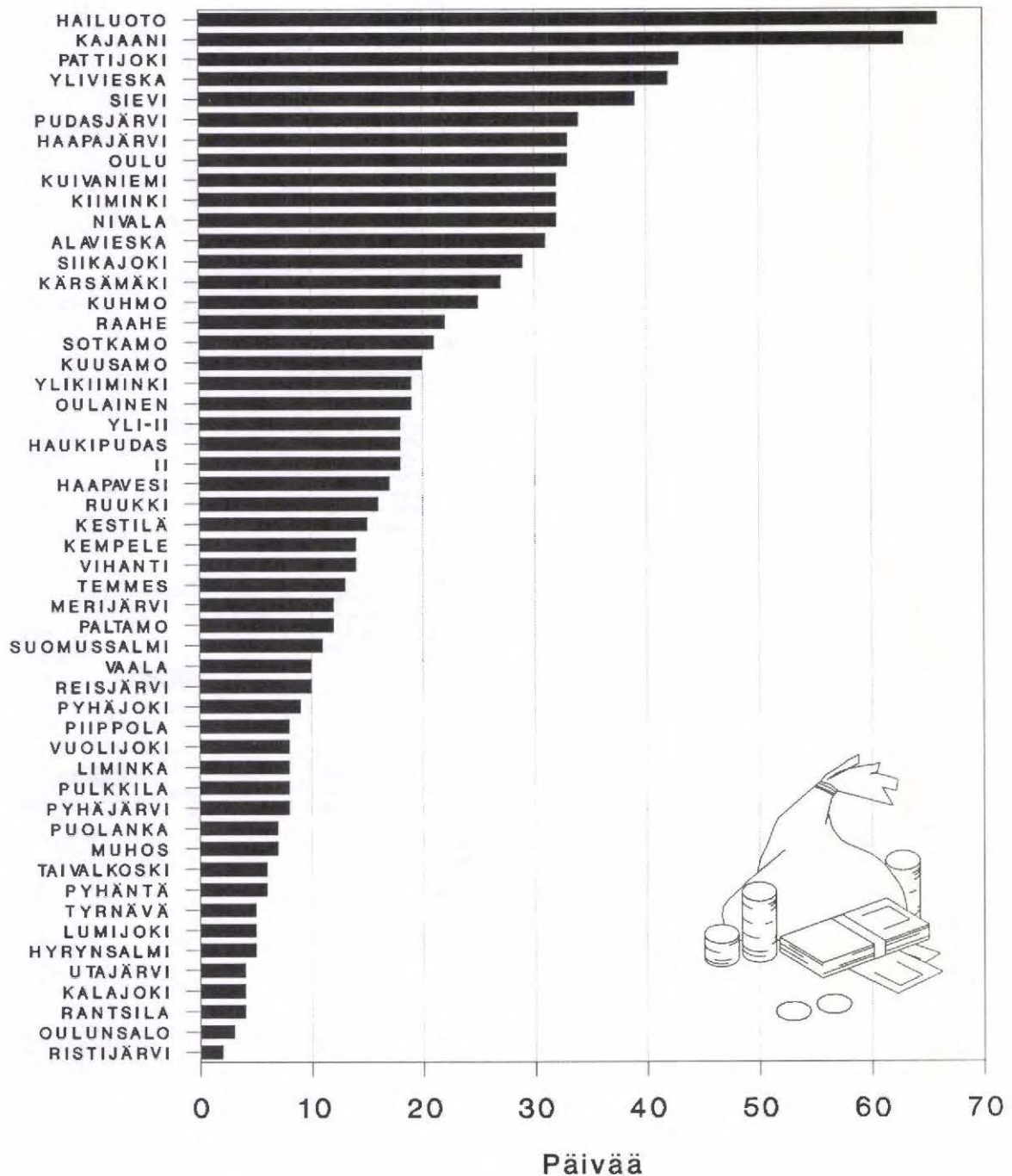
Vakavaraisuusaste kunnittain 1988

Kuva 112. Vakavaraisuusaste kunnittain 1988.

Vain Oulussa veroäyrimäärä/asukas on korkeampi kuin maassa keskimäärin. Pienimmän veroäyrikertymän kunnassa (Merijärvi) veroäyrimäärä/asukas ero maan keskiarvoon on yli 25 000 äyriä. Läänin sisällä äyrimäärältään vahvoja kuntia on Oulujokilaaksossa. Tällä vuosikymmenellä veroäyrimäärän kasvu on ollut voimakkainta läänin pohjoisosassa. Vuosikasvu 1987-88 oli voimakkainta läänin länsiosassa.

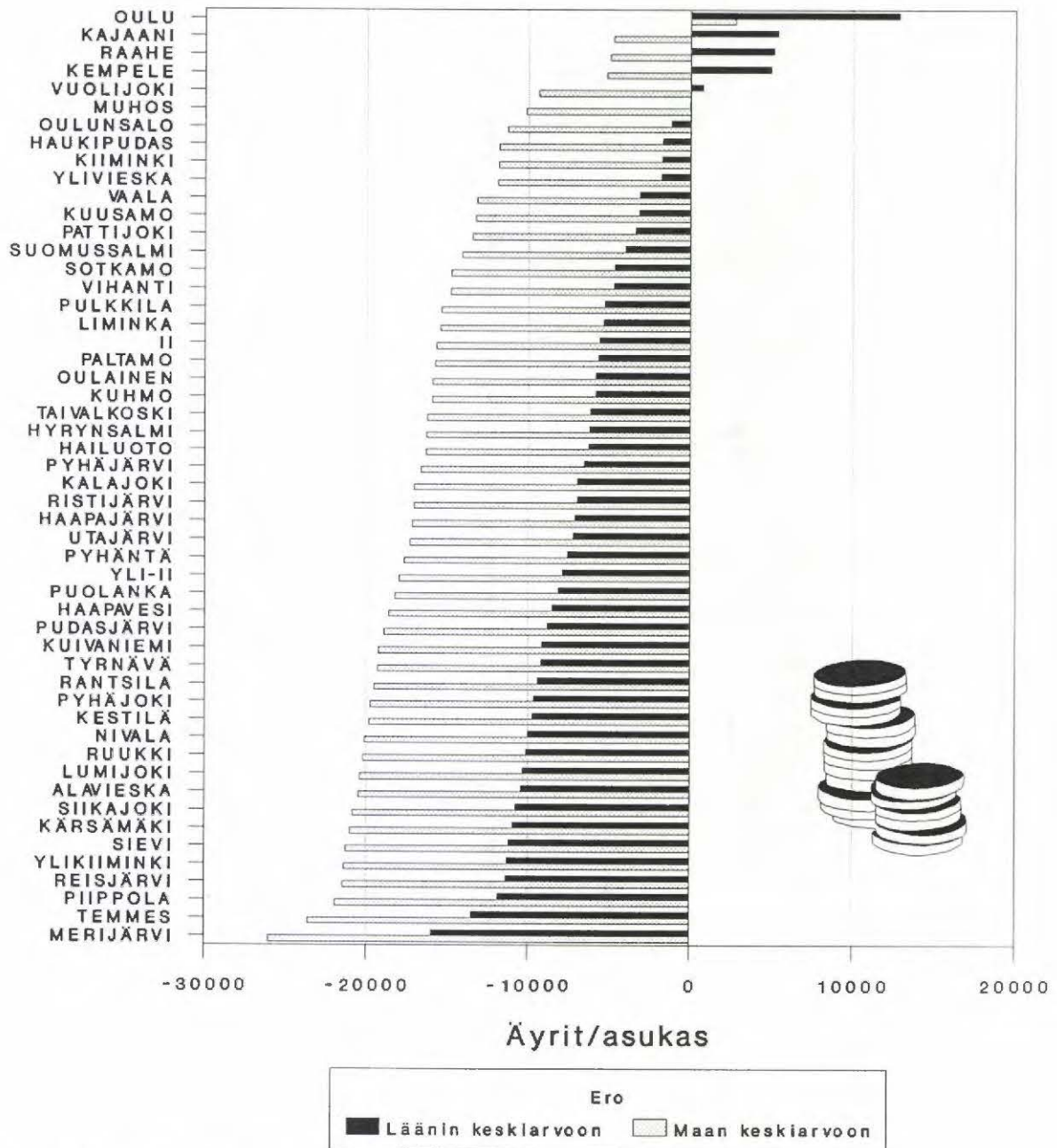
Maksuvalmiuskerroin II kunnittain 1988

Lähde: TK/Kuntatieturi 1990

Kuva 113. Maksuvalmiuskerroin II kunnittain 1988.

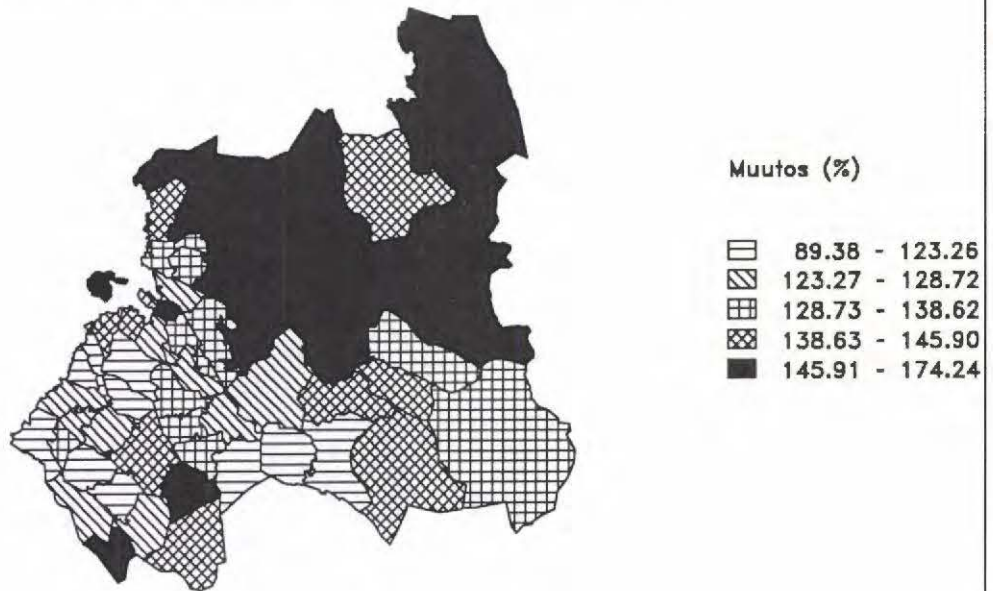
Äyrimäärän/asukas ero läänin ja maan keskiarvoon 1988

Lähde: TK/Kuntatieturi 1990

Kuva 114. Veroäyrimäärän/asukas ero läänin ja maan keskiarvoon kunnittain 1988.

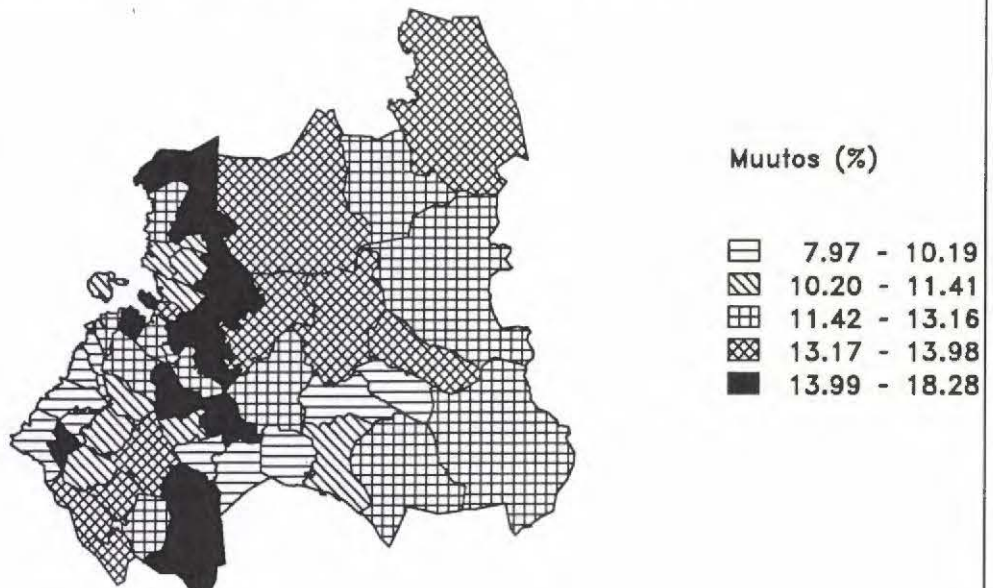
Asukasta kohden lasketun veroäyrimäärän
muutos verovuosina 1980-88 (%)

Lähde: Kunnalliseläyttö/Kunnallistilasto 1982/3 & 1990/3

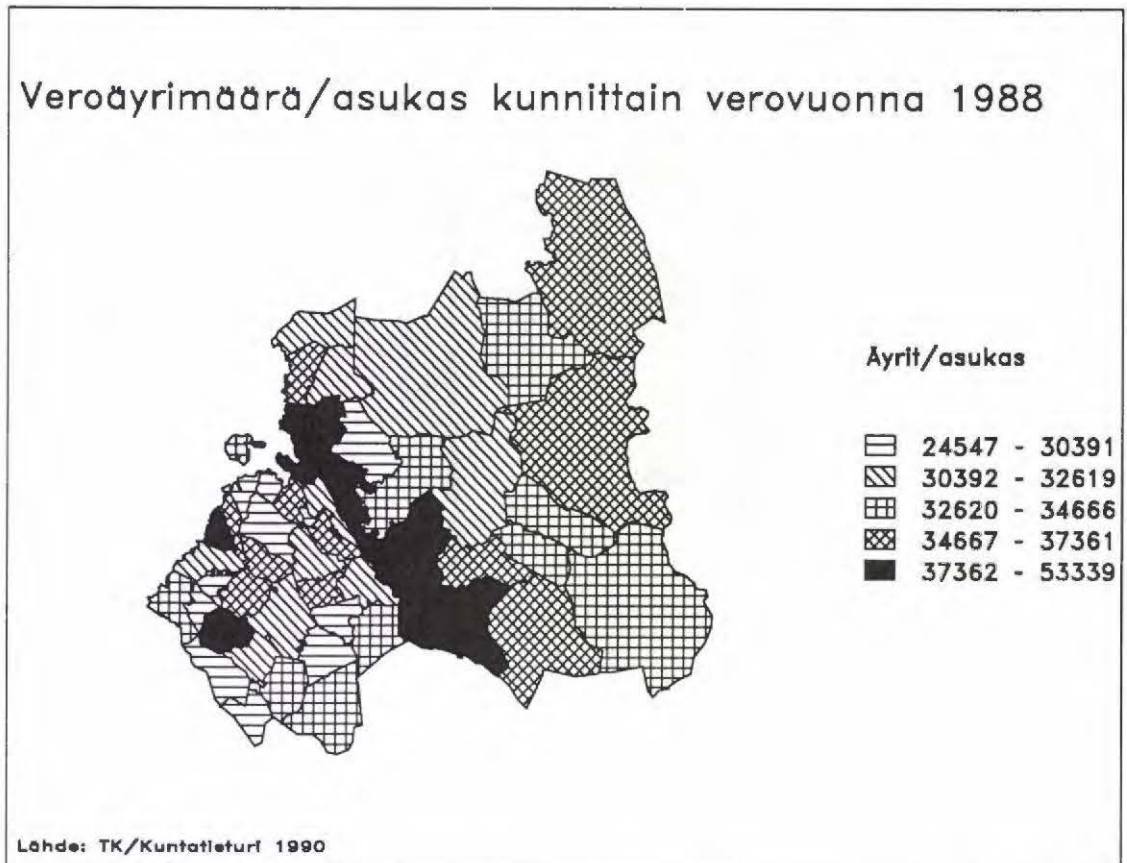
Kuva 115. Veroäyrimäärän/asukas muutos kunnittain verovuosina 1980-88 (%).

Asukasta kohden lasketun veroäyrimäärän
muutos verovuosina 1987-88 (%)

Lähde: Kunnalliseläyttö/Kunnallistilasto 1989/3 & 1990/3

Kuva 116. Veroäyrimäärän/asukas muutos kunnittain verovuosina 1987-88 (%).

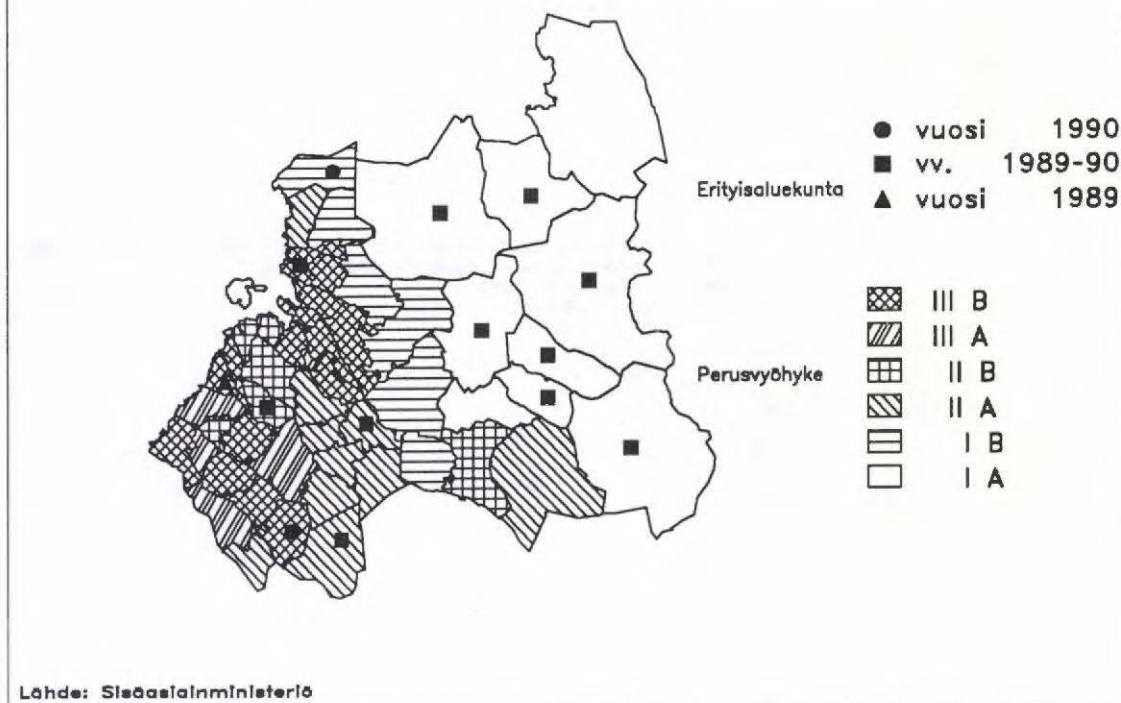
Kuva 117. Veroäyrimäärä/asukas kunnittain verovuonna 1988.

ALUEPOLITIikka

Oulun läänin kunnista 16 kuuluu aluepoliittisessa jaotuksessa I perusvyöhykkeeseen. Näistä edelleen 10 kuntaa on I A vyöhykkeessä eli ovat voimakkaimmin tuettuina. Kehitymättömimmiksi alueiksi läänissä on arvioitu Koillismaa ja suuri osa Kainuun kunnista. Aluepoliittisesti heikoimmin tuetut kunnat sijoittuvat Oulun ympäristöön ja läänin lounaisosiin.

Puolet Kainuun kunnista on monivuotisia erityisaluekuntia. Vuonna 1990 koko läänissä on yhteensä 13 erityisaluekuntaa.

Aluepoliittinen aluejako ja erityisaluekunnat 1989-90

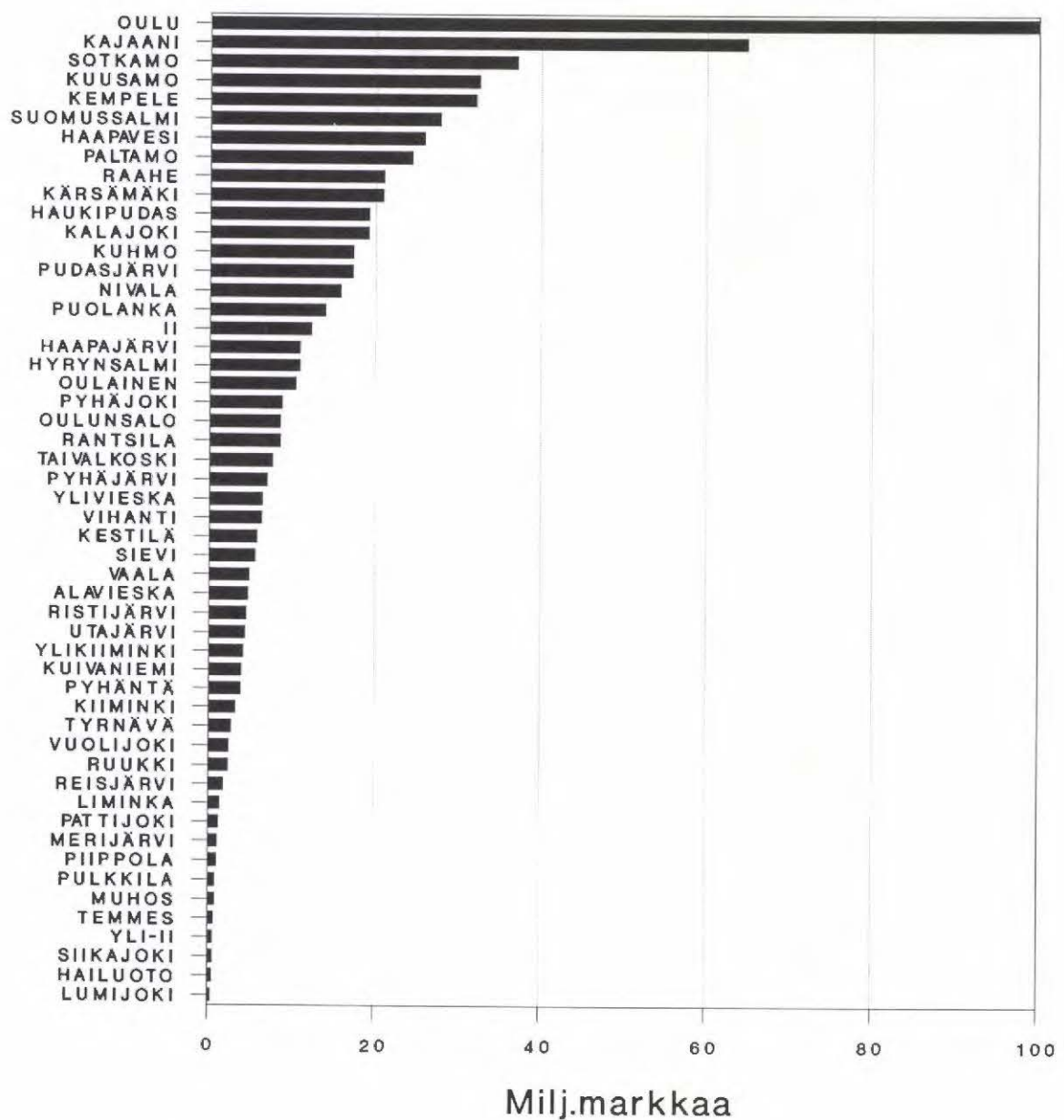
Kuva 118. Aluepoliittinen aluejako ja erityisaluekunnat 1989-90.

Vuosina 1986-89 Kehitysaluerahaston (KERA) myöntämistä avustuksista noin 30 % on suuntautunut Kainuun kuntiin. Merkittävimmät avustusmuodot ovat investointi- ja käyttöpääomallinat. Asukasta kohden laskettuna avustuksen määrä on suurin Kainuussa sekä Siikalatvan kunnissa Pohjois-Pohjanmaalla.

KTMn avustuksia vuosina 1986-89 myönnettiin Oulun lääniin yhteensä 607 milj. markkaa. Asukasta kohden laskettuna KTMn avustukset ovat suurimpia Kainuun ja Koillismaan kunnissa. Aikaisemmin lääninhallituksen myöntämä pienyritystuki siirtyi kokonaisuudessaan Kauppa- ja teollisuusministeriölle vuonna 1988.

KERAn myöntämät avustukset kunnittain 1986-89

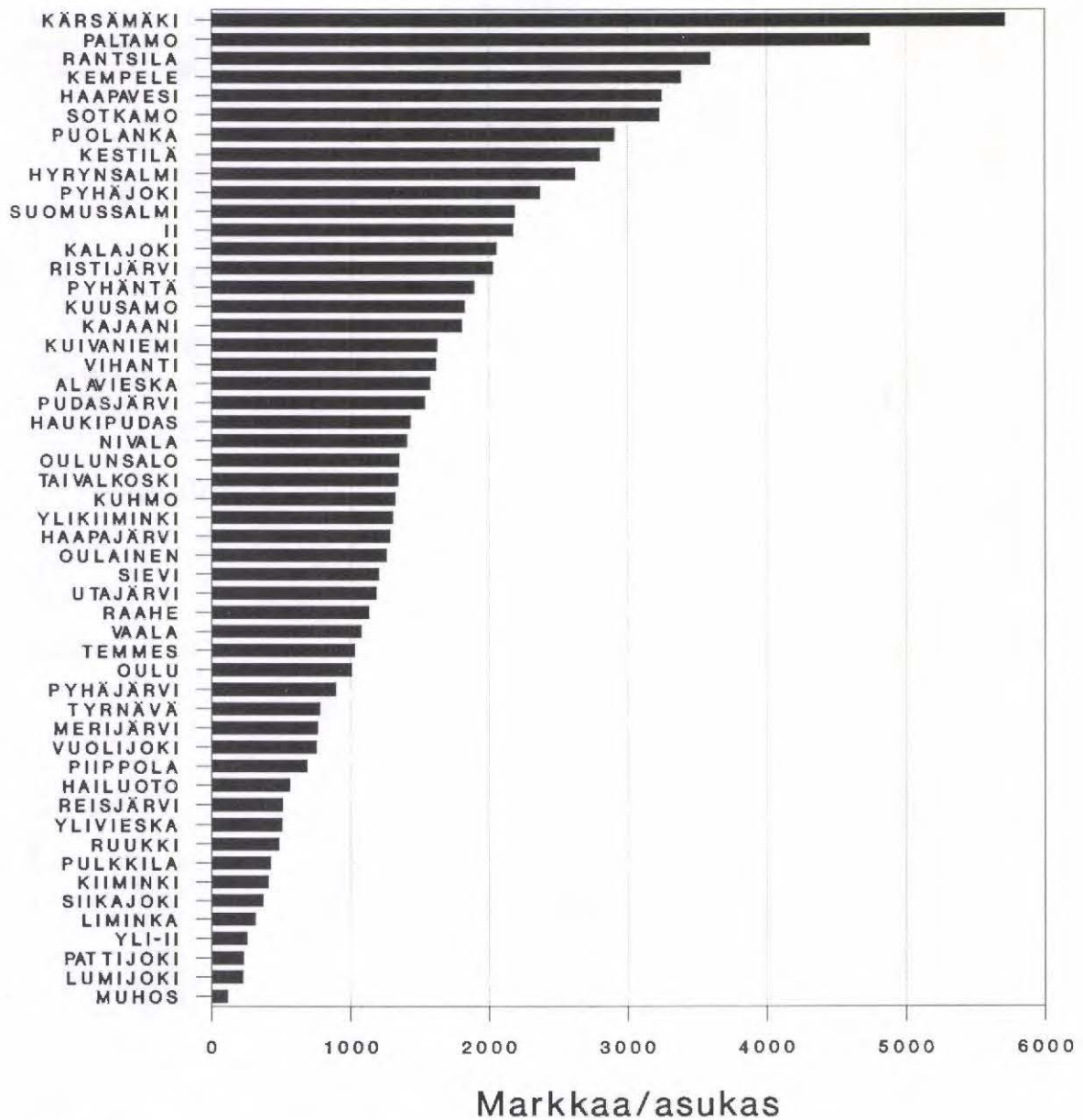
Deflatoitu vuoden 1989 rahanarvoon

Lähde: KERA/Oulun ja Kajaanin aluetoimistot

Kuva 119. KERAn myöntämät avustukset kunnittain 1986-89.

KERAn myöntämät avustukset/ asukas kunnittain 1986-89 Deflatoitu vuoden 1989 rahanarvoon

Lähde: KERA/Oulun ja Kajaanin aluetoimistot

Kuva 120. KERAn myöntämät avustukset/asukas kunnittain 1986-89.

KERAn myöntämät avustukset 1986-89 kunnittain

Sisältää investointi-, käyttöpääoma- ja kehittämislainat sekä kehittämisavustukset
Deflatoitu vuoden 1989 rahanarvoon

Tuki mk/as.
(Väkiluku 31.12.1988)

	113 - 509
	510 - 1130
	1131 - 1432
	1433 - 2173
	2174 - 5715

1986-89 Kainuu yhti. 208.2 mmk, 2131.80 mk/as.

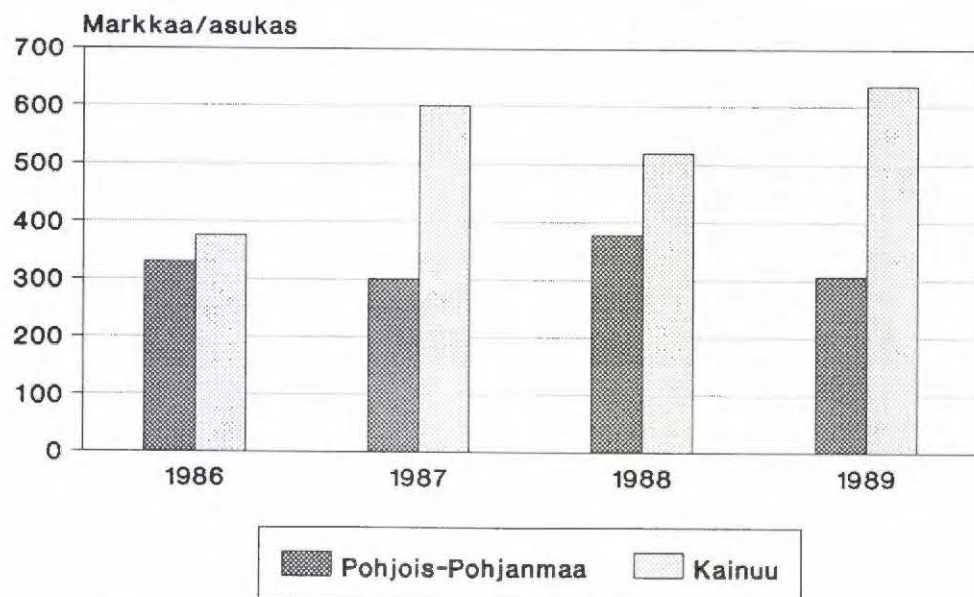
1986-89 P-Pohj.maa yhti. 442.8 mmk, 1314.37 mk/as.

Lähde: KERA/Oulun ja Kajaanin aluetoimistot

Kuva 121. KERAn myöntämät avustukset/asukas kunnittain 1986-89.

KERAn myöntämät avustukset Kainuussa ja Pohjois-Pohjanmaalla 1986-89

Deflatoitu vuoden 1989 rahanarvoon

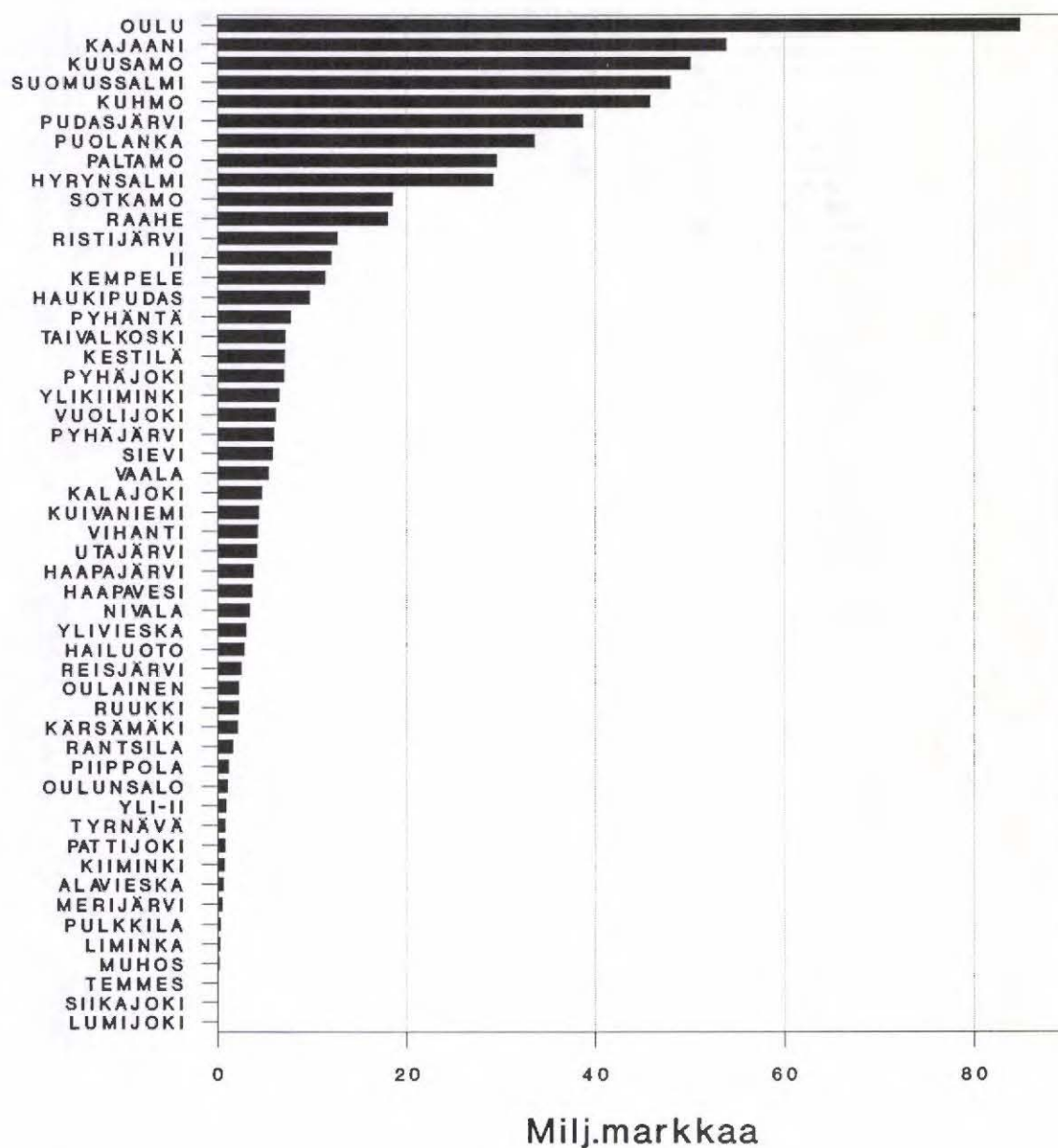

Lähde: KERA/Oulun ja Kajaanin aluetoimistot

Kuva 122. KERAn myöntämät avustukset/asukas Kainuussa ja Pohjois-Pohjanmaalla 1986-89.

KTMn myöntämät avustukset kunnittain 1986-89

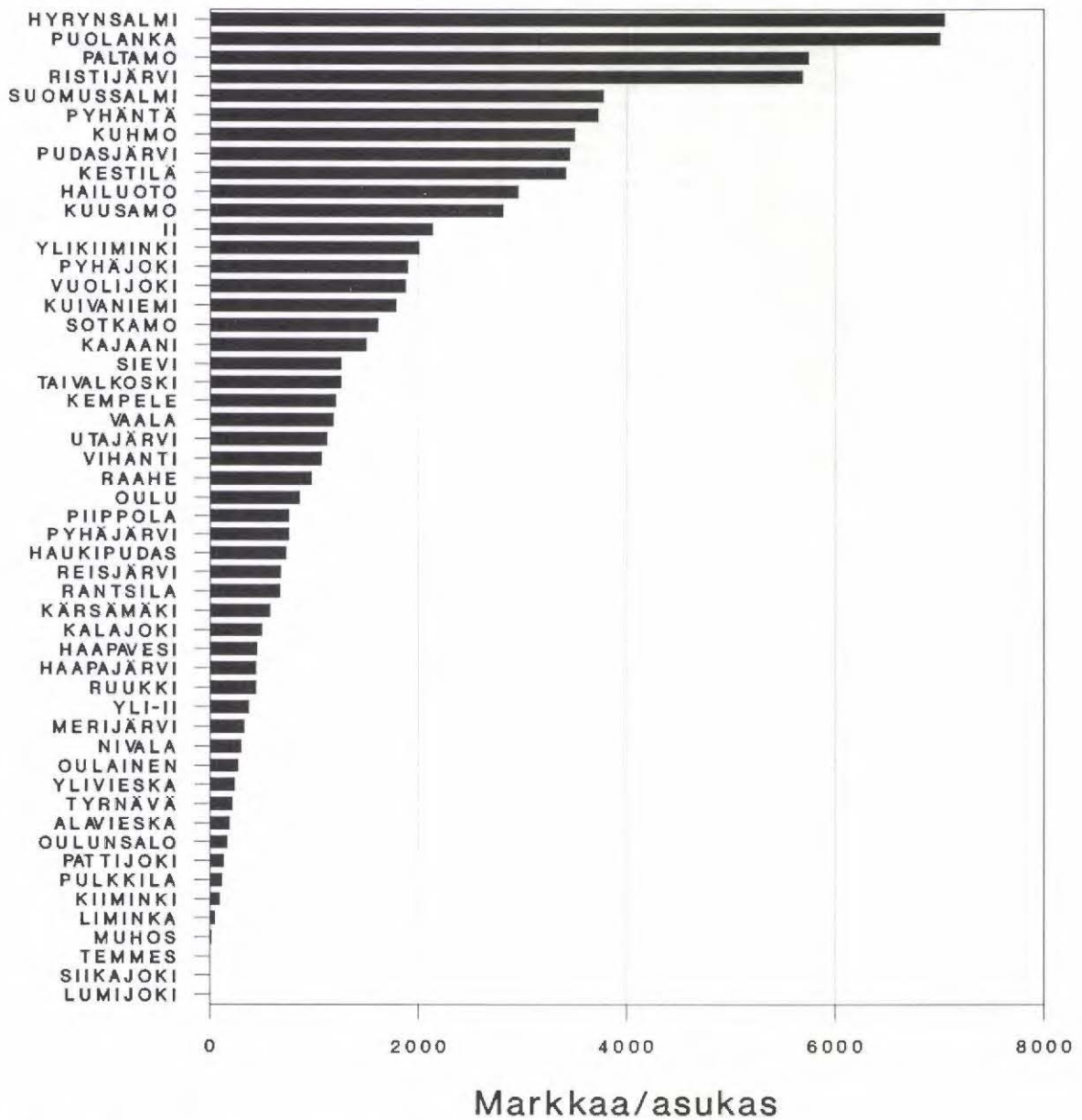
Deflatoitu vuoden 1989 rahanarvoon

Lähde: KTMn Kainuun ja Oulun teollisuuspiirit

Kuva 123. KTMn myöntämät avustukset kunnittain 1986-89.

KTMn myöntämät avustukset/ asukas kunnittain 1986-89 Deflatoitu vuoden 1989 rahanarvoon

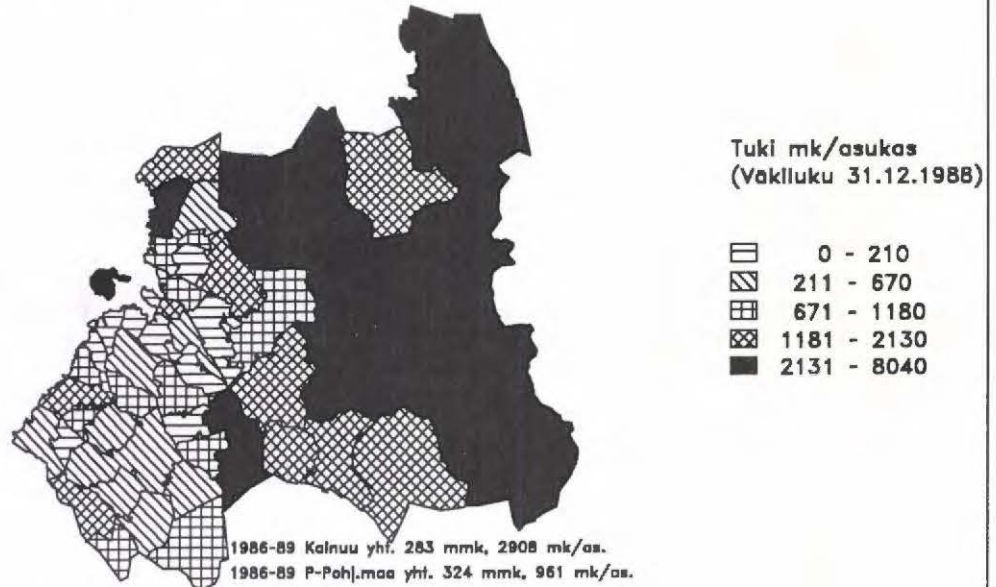

Lähde: KTMn Kainuun ja Oulun teollisuuspiirit

Kuva 124. KTMn myöntämät avustukset/asukas kunnittain 1986-89.

KTMn myöntämät avustukset 1986-89 kunnittain

Sisältää investointi-, käynnistys- ja kehittämisavustukset
Deflatoitu vuoden 1989 rahanarvoon

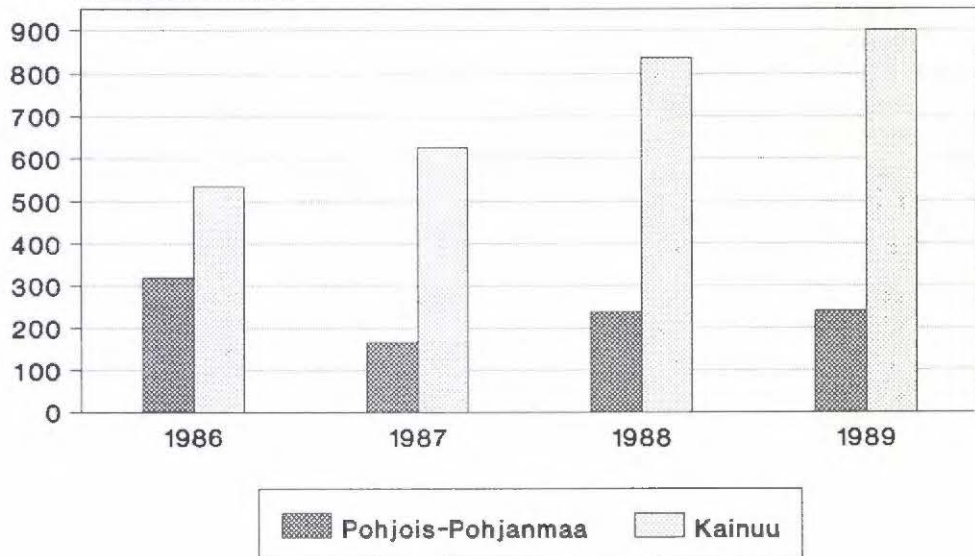
Lähde: KTMn Kainuun ja Oulun teollisuuspiirit

Kuva 125. KTMn myöntämät avustukset/asukas kunnittain 1986-89.

KTMn myöntämät avustukset Kainuussa ja Pohjois-Pohjanmaalla 1986-89

Deflatoitu vuoden 1989 rahanarvoon

Markkaa/asukas

Lähde: KTMn Kainuun ja Oulun teollisuuspiirit

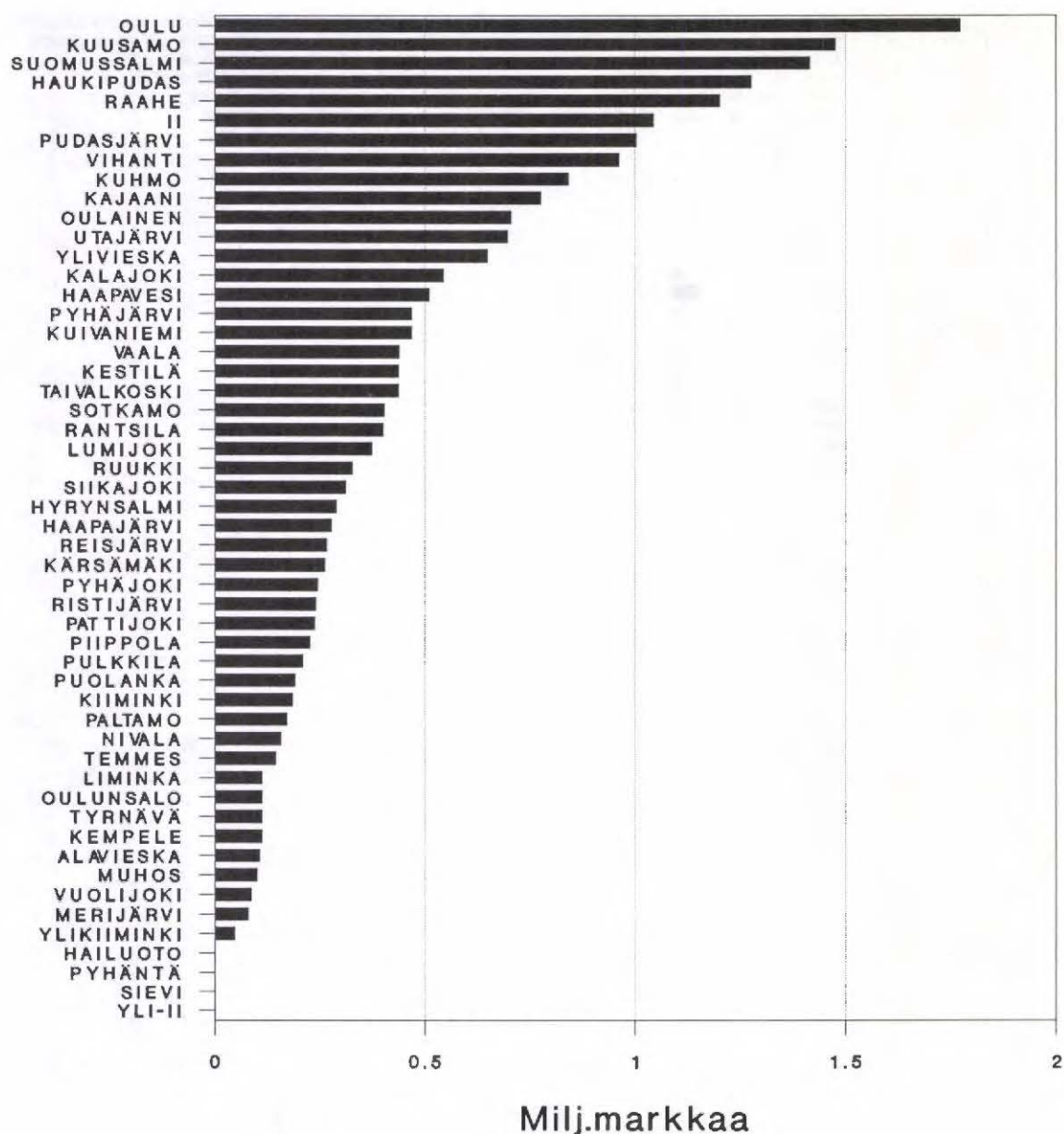
Kuva 126. KTMn myöntämät avustukset/asukas Kainuussa ja Pohjois-Pohjanmaalla 1986-89.

Lääninrahaa erilaisia projekteja varten on myönnetty vuosina 1986-89 kaikkiaan 48 kunnalle ja vain Hailuoto, Pyhäntä, Sievi ja Yli-Ii eivät ole saaneet lääninrahaa. Esityksessä ei ole otettu huomioon kahden tai useamman kunnan yhteisiä projekteja. Lääninraha on kohdentunut lähinnä Siikalatvan kuntiin, Vihantiin, Lumijoelle, Utajärvelle ja läänin pohjoisosaan. Lääninraha on ainoa aluepoliittinen tukimuoto, joka on jakautunut tasaisesti asukasta kohden maakuntatasolla tarkasteltuna.

Vuodesta 1987 on alettu myöntää maaseutuelinkeinotukea. Vuosina 1987-89 sitä on myönnetty yli 65 milj. markkaa. Asukasta kohden laskettuna se on kohdentunut pääasiassa Kainuuseen, Kuusamoon ja muutamiin muihin Pohjois-Pohjanmaan kuntiin. Raahen ja Oulun eivät ole saaneet maaseutuelinkeinotukea lainkaan. Kun tuki suhteutetaan asukasluukuun, niin tukea on myönnetty Kainuuseen enemmän kuin Pohjois-Pohjanmaalle.

Aluepoliittiset tukimuotoja (KERA, KTM, Lääninraha ja Maaseutuelinkeinotuki) on jaettu Oulun lääniin vuosina 1986-89 yhteensä yli 1.3 mrd markkaa. Suhteutettuna väkilukuun eniten tukimuotoja on kohdennettu Kainuuseen ja maakuntien välinen ero tukien yhteismäärässä asukasta kohden on joka vuosi kasvanut.

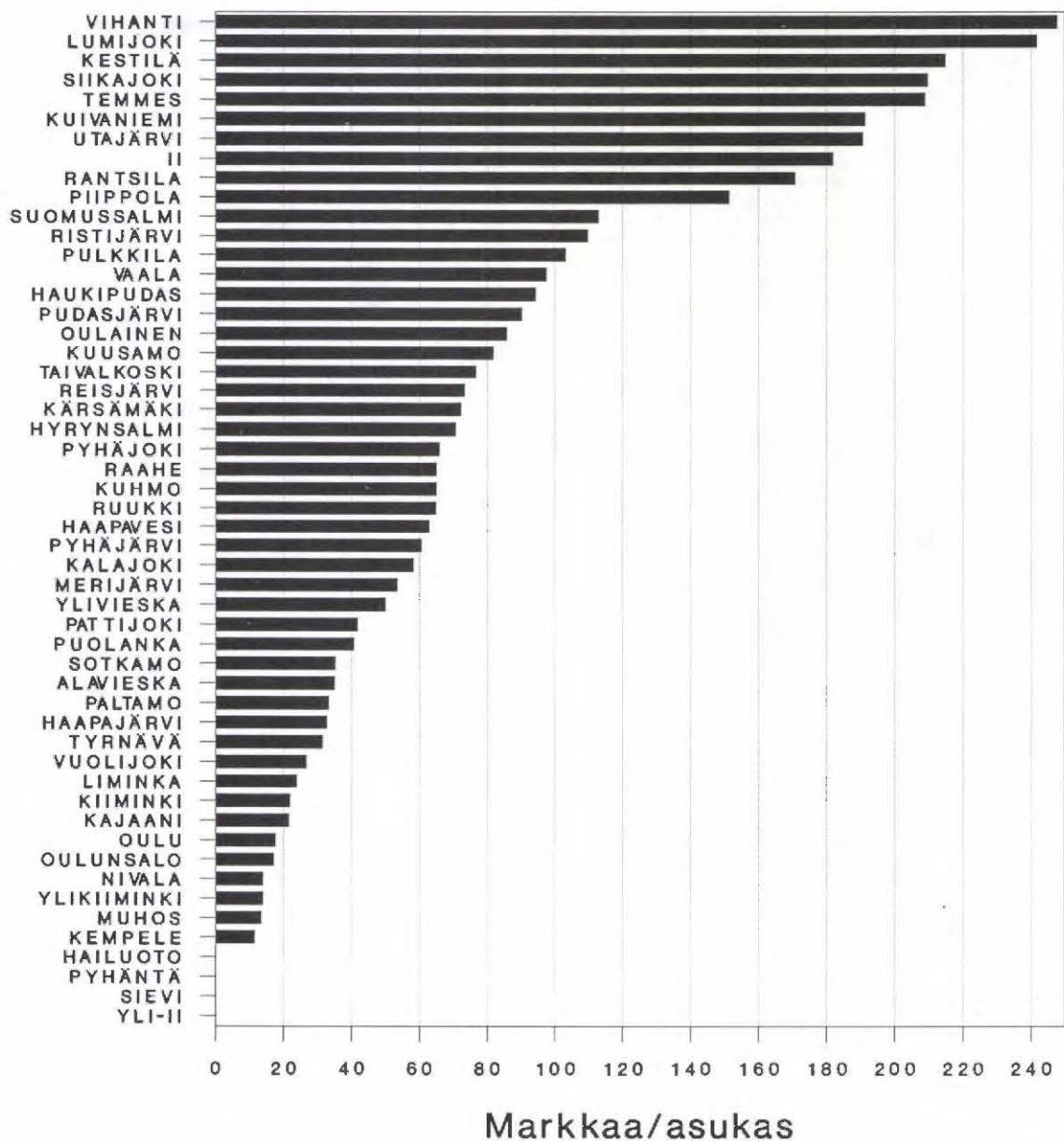
Myönnetty lääninraha (projektit) kunnittain 1986-89 Deflatoitu vuoden 1989 rahanarvoon

Lähde: Oulun lääninhallitus/lääninsuunnittelu

Kuva 127. Myönnetty lääninraha kunnittain 1986-89.

Myönnetty lääninraha/asukas (projektit) kunnittain 1986-89 Deflatoitu vuoden 1989 rahanarvoon

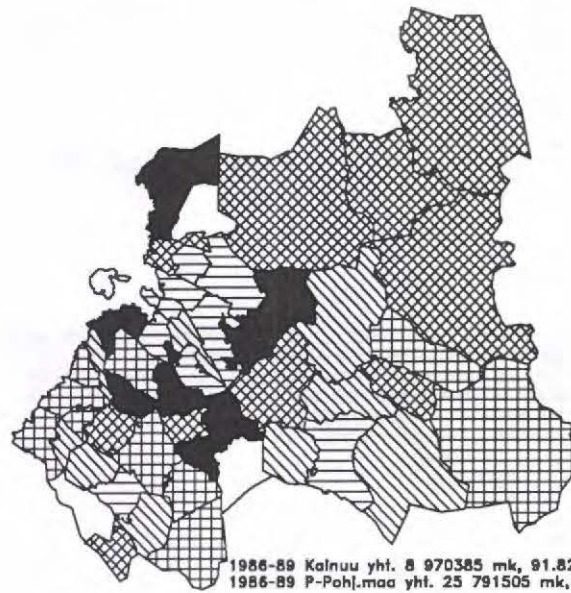

Lähde: Oulun lääninhallitus/lääninsuunnittelu

Kuva 128. Myönnetty lääninraha/asukas kunnittain 1986-89.

Myönnetty lääninraha (projektit) 1986-89 kunnittain

Deflatoitu vuoden 1989 rahanarvoon

Tuki mk/asukas
(Väkiluku 31.12.1988)

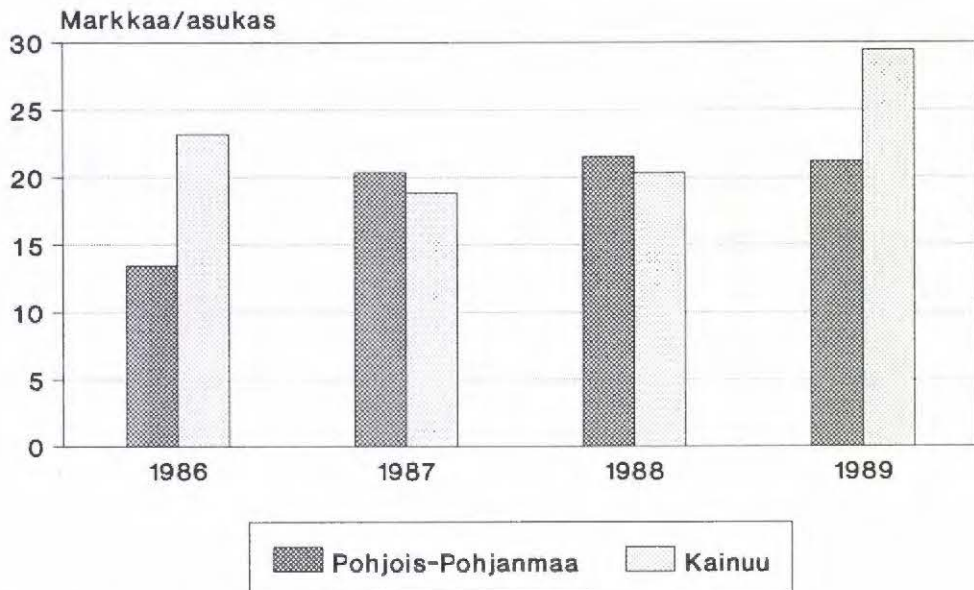
□	0
▨	0.01 - 25.50
▩	25.51 - 52.50
▧	52.51 - 72.50
▦	72.51 - 120.00
■	120.01 - 247.55

Lähde: Oulun lääninhallitus/lääninsuunnittelu

Kuva 129. Myönnetty lääninraha/asukas kunnittain 1986-89.

Myönnetty lääninraha (projektit) Kainuussa ja Pohjois-Pohjanmaalla 1986-89

Deflatoitu vuoden 1989 rahanarvoon

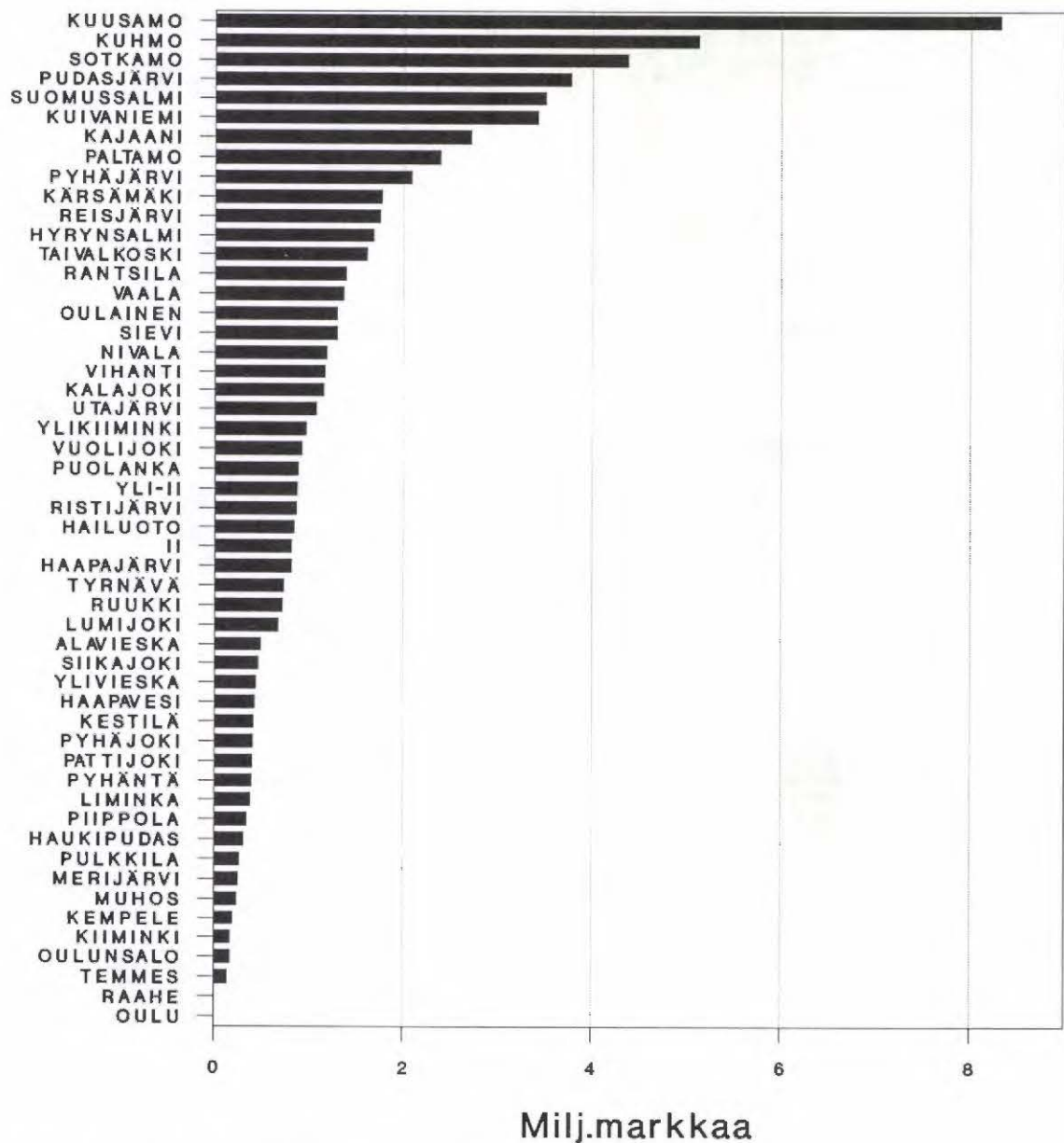

Lähde: Oulun lääninhallitus/lääninsuunnittelu

Kuva 130. Myönnetty lääninraha/asukas Kainuussa ja Pohjois-Pohjanmaalla 1986-89.

Myönnetty maaseutuelinkeinotuki kunnittain 1987-89

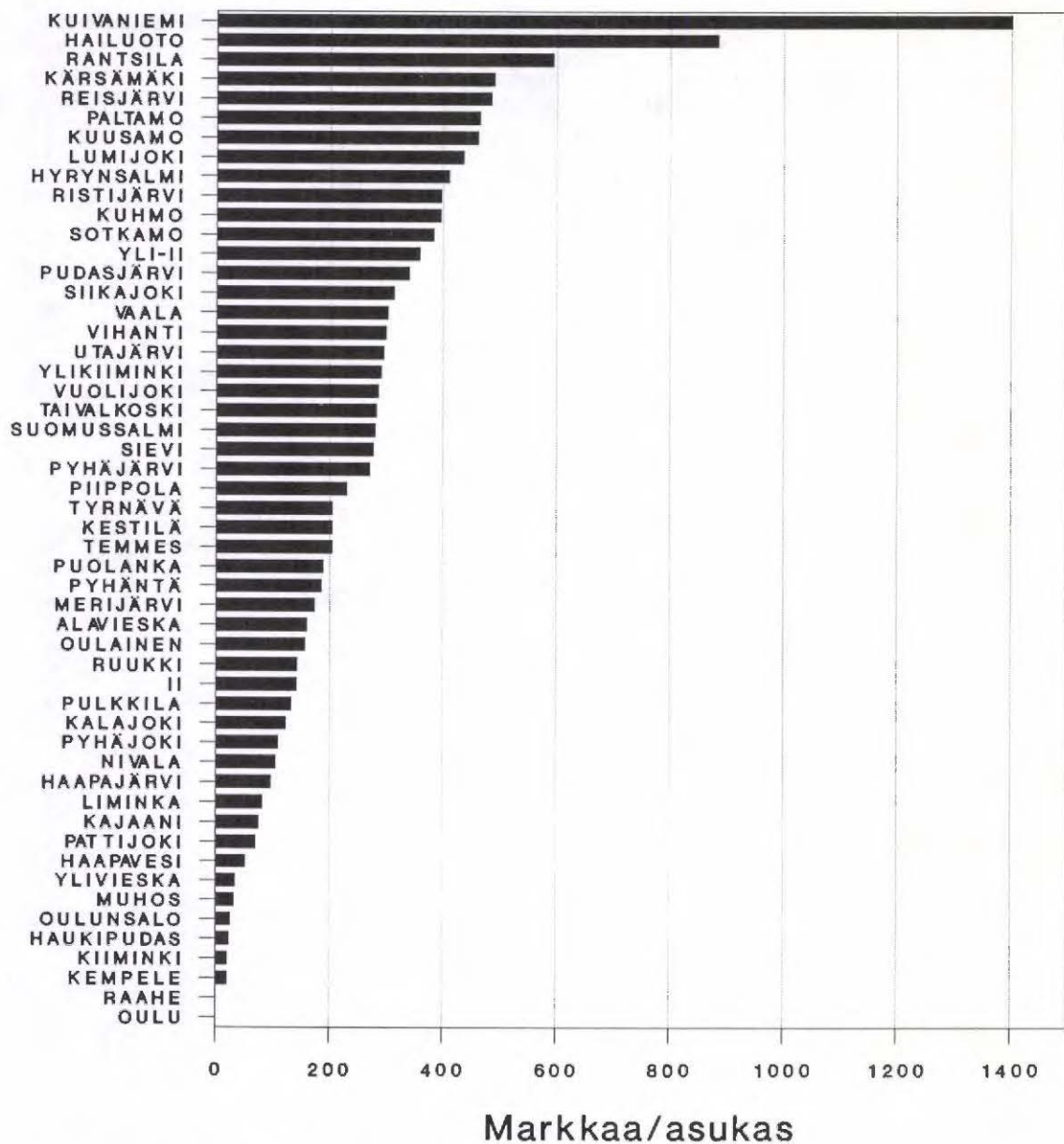
Deflatoitu vuoden 1989 rahanarvoon

Lähde: Oulun, Kajaanin ja Ylivieskan maatalouspiirit

Kuva 131. Myönnetty maaseutuelinkeinotuki kunnittain 1987-89.

Myönnetty maaseutuelinkeinotuki/ asukas kunnittain 1987-89 Deflatoitu vuoden 1989 rahanarvoon

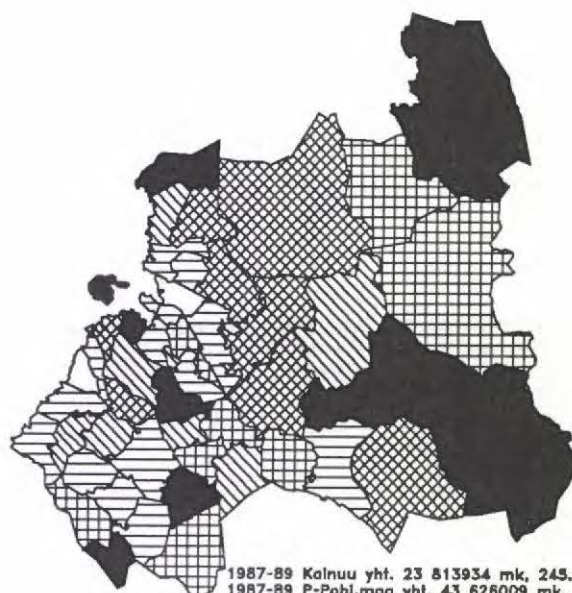

Lähde: Oulun, Kajaanin ja Ylivieskan maatalouspiirit

Kuva 132. Myönnetty maaseutuelinkeinotuki/asukas kunnittain 1987-89.

Myönnetty maaseutuelinkeinotuki 1987-89 kunnittain

Deflatoitu vuoden 1989 rahanarvoon

Tuki mk/asukas
(Väkiluku 31.12.1988)

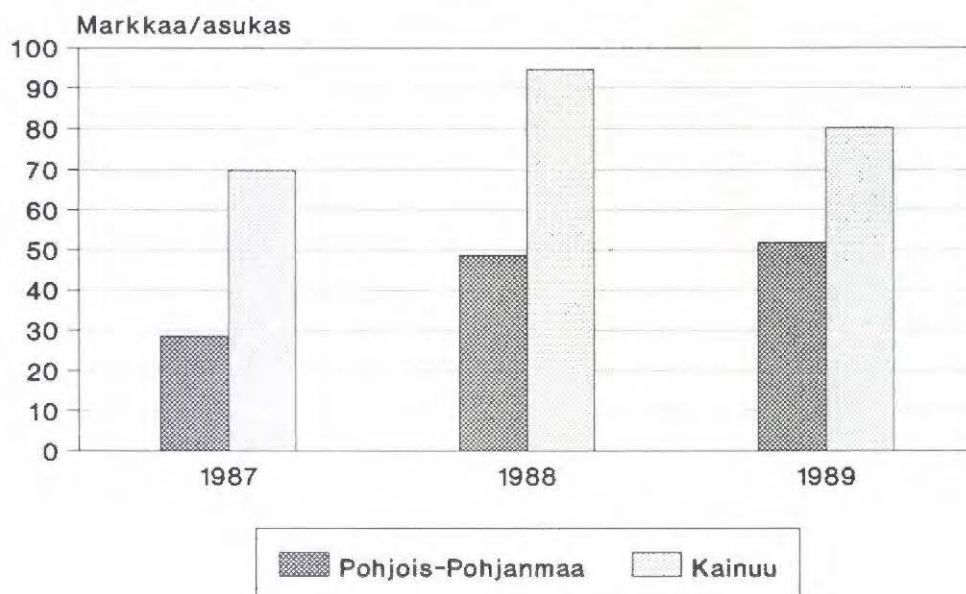
□	0
▨	0.01 - 132.78
▧	132.79 - 204.18
▩	204.19 - 284.94
▪	284.95 - 382.36
■	382.37 - 1401.35

Lähde: Oulun, Kajaanin ja Ylivieskan maatalouspiirit

Kuva 133. Myönnetty maaseutuelinkeinotuki/asukas kunnittain 1987-89.

Myönnetty maaseutuelinkeinotuki Kainuussa ja Pohjois-Pohjanmaalla 1987-89

Deflatoitu vuoden 1989 rahanarvoon

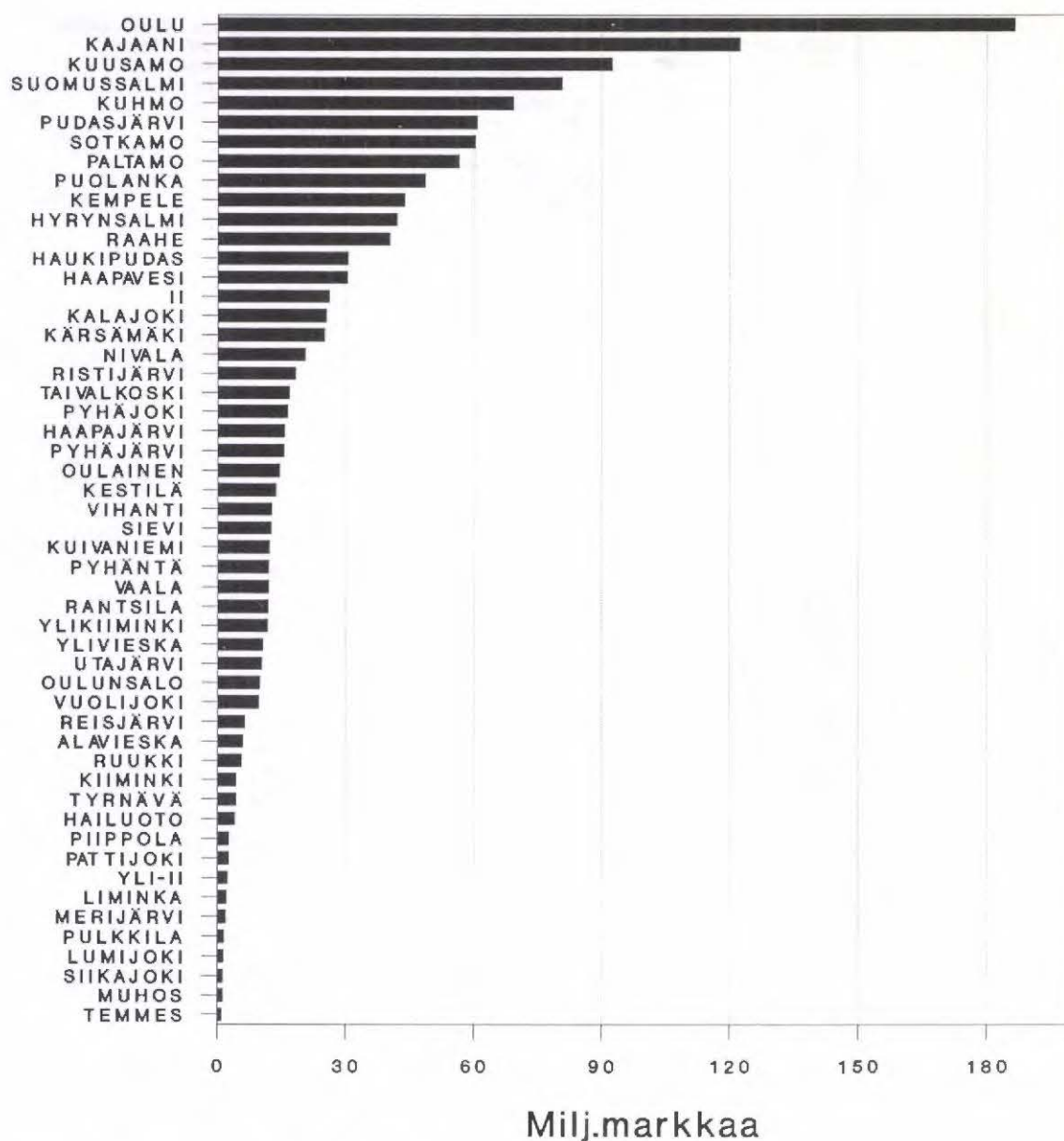

Lähde: Oulun, Kajaanin ja Ylivieskan maatalouspiirit

Kuva 134. Myönnetty maaseutuelinkeinotuki/asukas Kainuussa ja Pohjois-Pohjanmaalla 1987-89.

Myönnetyn KERAn, KTMn, lääninrahan ja maaseutuelinkeinotuen yhteismäärä kunnittain 1986-89

Deflatoitu vuoden 1989 rahanarvoon

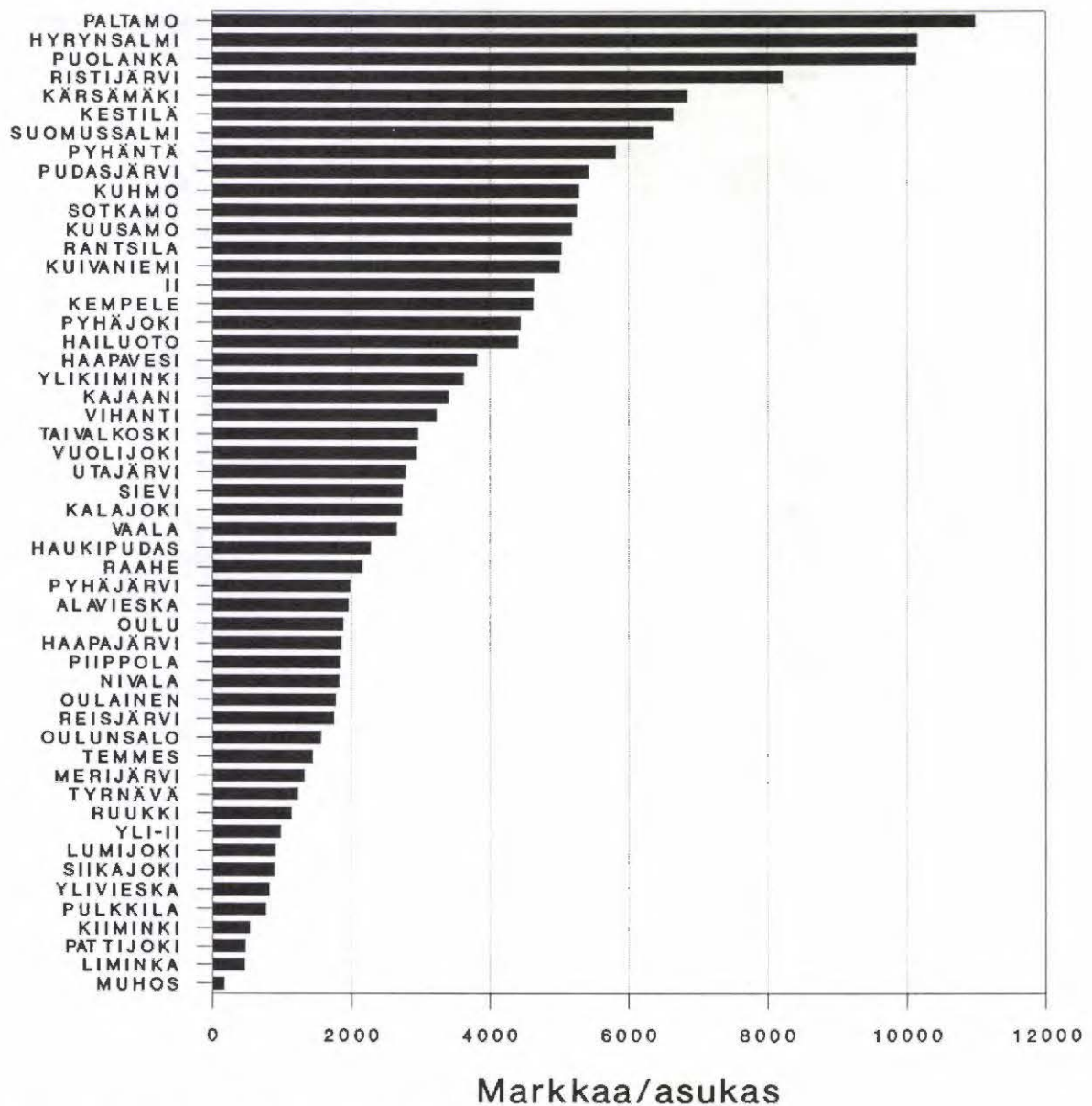

Lähde: Aluetoimistot/KERA ja KTM, maatalouspiirit, lääninhallitus

Kuva 135. Myönnetyn KERAn, KTMn, lääninrahan ja maaseutuelinkeinotuen yhteismäärä kunnittain 1986-89.

Myönnetyn KERAn, KTMn, lääninrahan ja maaseutuelinkeinotuen yhteismäärä/asukas kunnittain 1986-89

Deflatoitu vuoden 1989 rahanarvoon

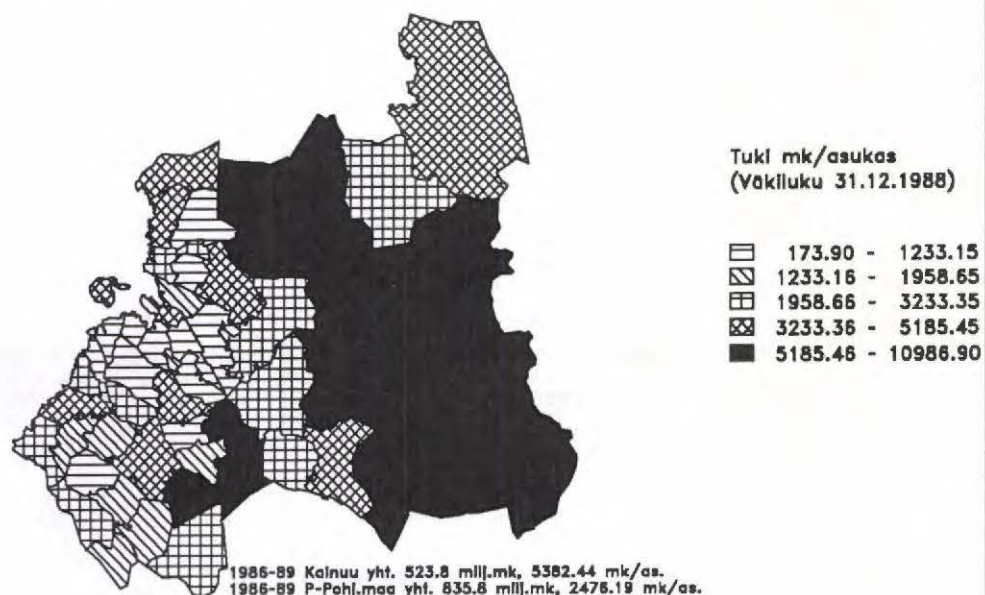

Lähde: Alue toimistot/KERA ja KTM, maatalouspiirit, lääninhallitus

Kuva 136. Myönnetyn KERAn, KTMn, lääninrahan ja maaseutuelinkeinotuen yhteismäärä/asukas kunnittain 1986-89.

Myönnetyn KERAn, KTMn, lääninrahan ja maaseutuelinkeinotuen yhteismäärä kunnittain 1986-89

Deflatoitu vuoden 1989 rahanarvoon

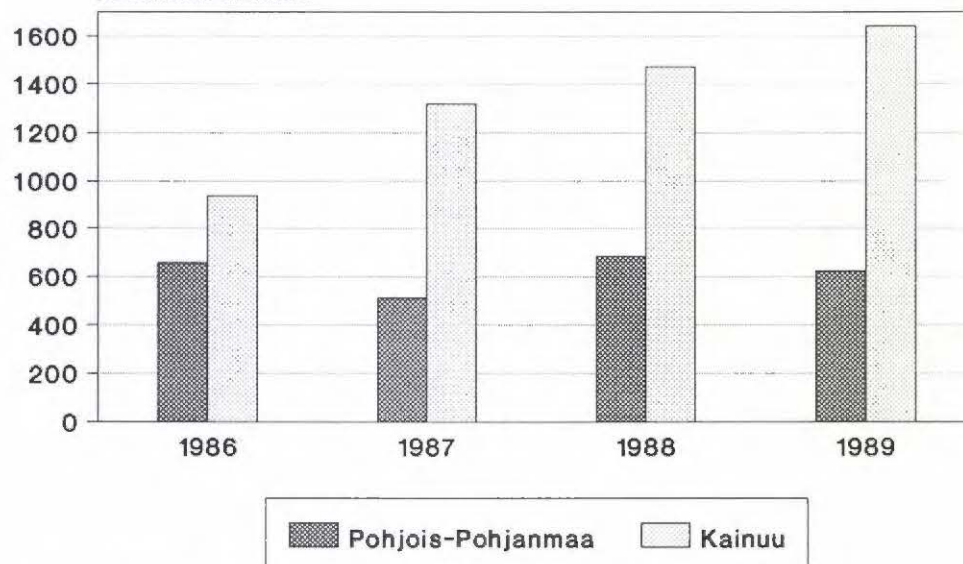
Lähde: Aluetoimistot/KERA ja KTM, maatalouspiirit, lääninhallitus

Kuva 137. Myönnetyn KERAn, KTMn, lääninrahan ja maaseutuelinkeinotuen yhteismäärä/asukas kunnittain 1986-89.

Myönnetyn KERAn, KTMn, lääninrahan ja maaseutuelinkeinotuen yhteismäärä Kainuussa ja Pohjois-Pohjanmaalla 1986-89

Deflatoitu vuoden 1989 rahanarvoon

Markkaa/asukas

Lähde: Aluetoimistot/KERA ja KTM, maatalouspiirit, lääninhallitus

Kuva 138. Myönnetyn KERAn, KTMn, lääninrahan ja maaseutuelinkeinotuen yhteismäärä/asukas Kainuussa ja Pohjois-Pohjanmaalla 1986-89.

YHTEENVETO

Oulun läänin "lääniprofiili" osoittaa kuinka monta prosenttia Oulun läänin osuus on koko maasta kullakin ilmiöalueella. Lähtökohtana on pidettävä läänin väestöpohjaa, joka on noin 9 % koko maan väkiluvusta.

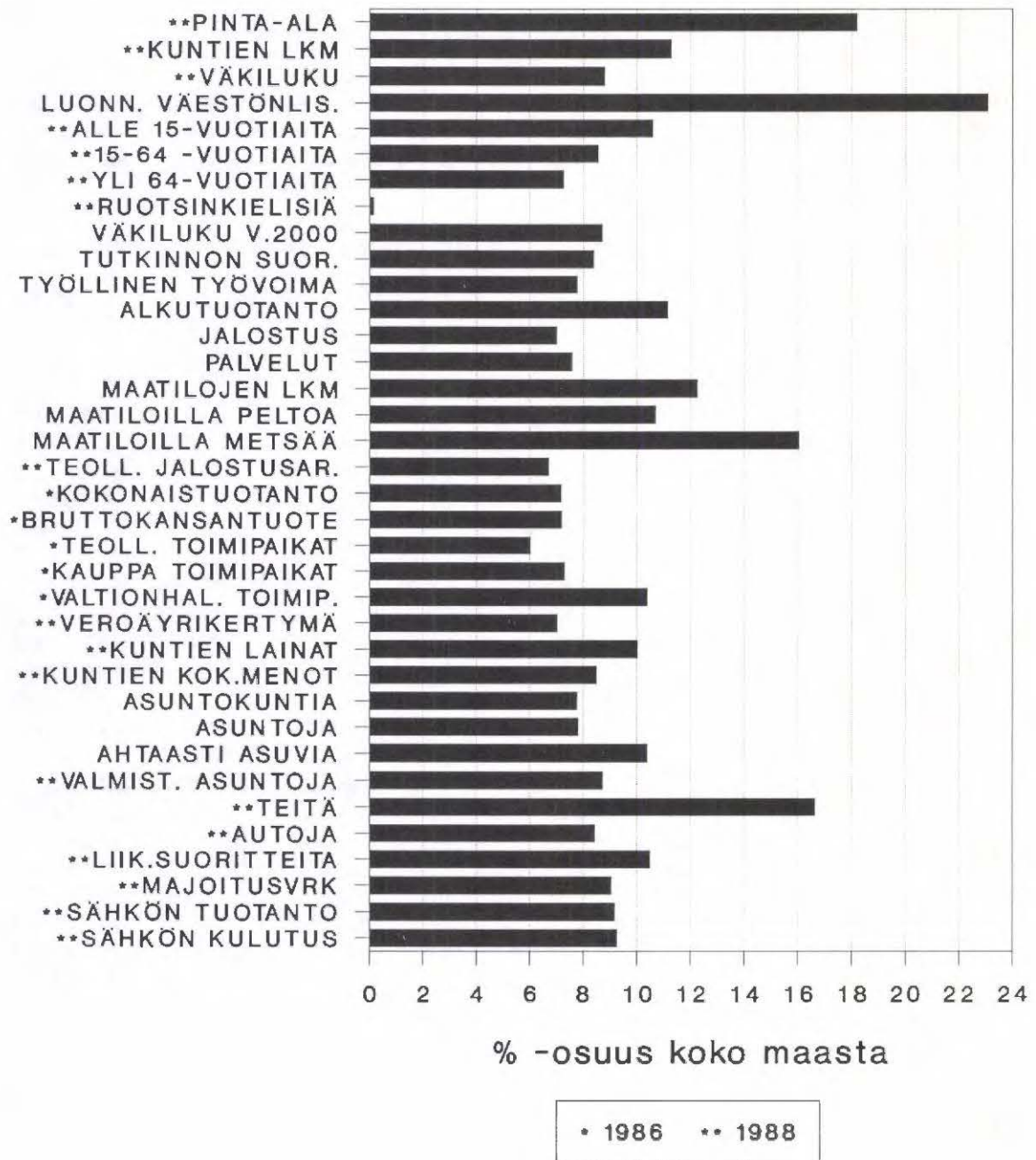
Pinta-alaltaan Oulun lääni on melkein viidennes koko maan pinta-alasta. Läänin korkea syntyvyys ja matala kuolleisuus vaikuttavat suureen luonnolliseen väestönlisäykseen, joka on melkein neljännes koko maan luonnollisesta väestönlisäyksestä. Maatilojen metsähehtaareista on Oulun läänissä huomattava osa eli noin 16 %. Myöskin tiekilometrejä on runsaasti läänin alueella.

Oulun läänissä on vastaavasti vain vajaa prosentti koko maan ruotsinkielisestä väestöstä. Myöskin elinkeinoelämän sektoreista teollisuuden jalostusarvo, bruttokansantuote ja yritysten toimipaikkojen määrät ovat keskimääräistä alhaisempia.

Oulun läänin "lääniprofiili"

Oulun lääni suhteessa koko maahan (%)

Tiedot vuodelta 1987, ellei toisin ilmoiteta

Lähde: TK:n julkaisut

Kuva 139. Oulun läänin 'lääniprofiili'.

KÄYTETYT LYHENTEET

ALTIKA= Aluetietokanta
 KERA= Kehitysaluerahasto Oy
 KTM= Kauppa- ja teollisuusministeriö
 LH= Oulun lääninhallitus
 SVT= Suomen virallinen tilasto
 TEVANAKE= Tekstiili-, vaate-, nahka- ja kenkäteollisuus
 TK= Tilastokeskus
 VTKK= Valtion tietokonekeskus

KÄYTETYT KÄSITTEET

Ahtaasti asuminen. Asunto määritellään ahtaasti asutuksi ja siinä asuvat henkilöt ahtaasti asuviksi, jos asunnossa asuu normi 3:n mukaan enemmän kuin 1 henkilö huonetta kohti, kun keittiö lasketaan huonelukuun.

Asunnon varustetaso. Asunto voidaan luokitella varustetason mukaan seuraavasti:

- hyvin varustettu asunto eli asunnossa on vesijohto, viemäri, lämminvesi, WC, peseytymistilat (joko suihku/kylpyhuone tai huoneistokohtainen sauna) ja keskus- tai sähkölämmitys
- puutteellisesti varustettu asunto eli asunnosta puuttuu vain peseytymistilat ja/tai sähkölämmitys
- erittäin puutteellisesti varustettu asunto eli asunnosta puuttuu jokin seuraavista varusteista: vesijohto, viemäri, lämminvesi tai WC.

Jalostusarvo saadaan vähentämällä tuotannon bruttoarvosta ulkopuolisilta sekä saman yrityksen toisilta toimipaikoilta hankittujen tuotantopanosten arvo, mukaanlukien käyttöomaisuudesta maksetut vuokrat, vähennettynä tai lisättynä polttoaine- sekä aine- ja tarvikevarastojen muutoksella. Hankittuihin tuotantopanoksiin sisältyvät polttoaineiden, sähkön, lämmön, pakkausten, aineiden ja tarvikkeiden korjaus- ja asennustöiden, teetettyjen palkkiotöiden sekä myös palvelusten hankinta. Tuotannon bruttoarvo käsittää omien tuotteiden toimitusten arvon, vieraille tehtyjen korjaustöiden arvon, saadun korvauksen vieraille suoritetuista valmistus- yms. palveluksista (palkkiotyö), muista palveluista saadun bruttokorvauksen (ei-teollisten palveluiden myynti) sekä kauppatavaroiden myynnistä saatujen tuottojen ja kauppatavaroiden hankintakustannusten erotuksen vähennettynä tai lisättynä valmiste- ja kauppatavaravarastojen sekä varastossa olevien keskeneräisten töiden muutoksella.

Kokonaistuotanto. Toimipaikkojen tarkasteluajanjakson aikana tuottamien tavaroiden ja palvelusten arvojen summa tuottajahintaan.

Maksuvalmiuskerroin II. (Kassavarat+talletukset)x365/kassastamaksut. Maksuvalmiuskerroin II ilmaisee, kuinka monen päivän kassastamaksuihin tilinpäätöshetken kassavarat ja talletukset riittävät. Kassastamaksut on laskettu siten, että kokonaismenoista on vähennetty poistot ja laskennalliset korot.

Tutkinnon suorittaneeksi määritellään henkilö, joka on suorittanut perusasteen jälkeisiä tutkintoja. Perusasteen jälkeisiksi tutkinnoiksi nimitetään lukioissa, ammatillisissa oppilaitoksissa ja korkekouluissa loppuun suoritettuja koulutuksia, joissa koulutus aika on vähintään 400 tuntia.

Työlliseksi työvoimaksi lasketaan laskentaviikolla (vuoden 1987 viimeinen viikko) yhtenäkin päivänä ansiotyötä tehneet (ml. yrittäjien avustavat perheenjäsenet) tai tilapäisesti työstä sairauden, loman, äityisloman päivärahaan oikeuttavan osuuden tms. vuoksi poissa olleet laskentapäivinä 15-74 -vuotiaat henkilöt.

Työpaikkaomavaraisuus on alueella olevat työpaikat/työlliset x 100. Mikäli alueen työpaikkojen lukumäärä on suurempi kuin työllisten lukumäärä, niin alueen työpaikkaomavaraisuus ylittää 100 %:a.

Vakavaraisuusaste määritellään seuraavasti: varaukset + omien rahastojen pääomat - pitkäaikaiset velat veroäyriä kohti.

LÄHTEET

TK/VTKK/ALTIKA: Matriisit 0201, 0210, 0211, 0214, 0215, 0504, 1101, 1103, 1201, 1403, 1737.

TK/Kuntatieturi 1990.

TK/Työssäkäyntitilasto 1987.

TK/Yritys- ja toimipaikkarekisteri/palvelurekisteri (1990/2).

Kirjallisuus

Kauppa- ja teollisuusministeriö, Oulun teollisuuspiiri. KTMn myöntämät avustukset.

Kehitysaluerahasto Oy, Oulun ja Kajaanin aluekonttorit. KERAn myöntämät avustukset.

Maatalouspiirit: Oulu, Kajaani ja Ylivieska. Maatalouspiirien myöntämät maaseutuelinkeinotuet.

Oulun lääninhallitus/lääninsuunnittelu. Lääninhallituksen myöntämä lääninraha.

Oulun lääninhallitus/sosiaali- ja terveystoimisto. Sosiaali- ja terveystoimiston tilastoja.

Oulun lääninhallitus/ympäristönsuojelutoimisto. Ympäristötilastoja.

Sisäasiainministeriö. Aluepoliittinen aluejako 1990.

Sisäasiainministeriö. Erityisaluekunnat 1988-1990.

Suomen kartasto 1988 141-143. Elävä luonto, luonnonsuojelu.

Suomen kunnallisliitto. Kunnallistilastot 1982/3-1990/3.

Sähkölaitosyhdistys ry. Sähkölaitostilastoja vuosilta 1980-89.

Tilastokeskus. Väestömuutosten ennakkotilasto kunnittain 1990, kesäkuu.

TK/SVT. Asuntojen hinnat 1987-89. Asuminen 1990:2.

TK/SVT. Asuntojen hinnat -julkaistu vuosilta 1986-90.

TK/SVT. Kuntien talous - kunnittaisia tietoja 1988. Julkinen talous 1989:8

TK/SVT. Liikennetilastolliset vuosikirjat vuosilta 1981-89.

TK/SVT. Maatalouden tulo- ja verotustiedot 1988. Maa- ja metsätalous 1990:3.

TK/SVT. Majoitusliikkeiden kapasiteetti -julkaisut vuosilta 1986-89.

TK/SVT. Majoitustilastot -julkaisut vuosilta 1987-89.

TK/SVT. Ennakkotietoja teollisuudesta 1989. Teollisuus 1990:14.

TK/SVT. Teollisuuden vuosikirjat vuosilta 1988-90.

TK/SVT. Työssäkäyntitilasto 1987. Väestö 1989:4.

TK/SVT. Väestön koulutusrakenne kunnittain 1982-89. Koulutus ja tutkimus -sarjaa.

TK/SVT. Väestön muutokset kunnittain 1988, 4. neljännes. Väestö 1989:2.

TK/SVT. Väestön muutokset kunnittain 1989, 4. neljännes. Väestö 1990:5.

Työministeriö. Työministeriön tilastoja 1982-90.

Työvoimapiirit: Oulu ja Kainuu. Työvoimatilastoja.

KUVALUETTELO

Numero	Nimi	Sivu
OULUN LÄÄNI		
1.	Oulun läänin kunnat, MM	6
2.	Kuntien taajamoituminen 1985, MM	7
3.	Väkiluku kunnittain 1989, HG	8
4.	Väentiheys kunnittain 1989, MM	9
VÄESTÖ		
5.	Väkiluvun muutokset alueittain 1980-89, HG	10
6.	Väkiluvun muutos kunnittain 1980-89 (%), MM ...	11
7.	Väkiluvun muutos kunnittain 1.1.1990-30.6.90 (%), MM	11
8.	Väestöennuste Kainuussa ja Pohjois- Pohjanmaalla 1995-2010, HG	12
9.	Väestöennuste koko maassa, Oulun ja Uudenmaan läänissä 1995-2010, HG	12
10.	Väestöennuste kunnittain 1990-2010 (%), MM	13
11.	Väestön ikä- ja sukupuolirakenne Pohjois- Pohjanmaalla 1988, HG	14
12.	Väestön ikä- ja sukupuolirakenne Kainuussa 1988, HG	14
13.	Väestön ikä- ja sukupuolirakenne alueittain 1988, HG	15
14.	0-14 -vuotiaat kunnittain 1988 (%), MM	16
15.	0-14 -vuotiaiden osuuden muutos kunnittain 1980-88 (%), MM	17
16.	15-64 -vuotiaat kunnittain 1988 (%), MM	17
17.	15-64 -vuotiaiden osuuden muutos kunnittain 1980-88 (%), MM	18
18.	Yli 64 -vuotiaat kunnittain 1988 (%), MM	18
19.	Yli 64 -vuotiaiden osuuden muutos kunnittain 1980-88 (%), MM	19
20.	Syntyvyys kunnittain 1987, MM	20
21.	Kuolevuus kunnittain 1987, MM	20
22.	Syntyvyys ja kuolevuus alueittain 1987, HG	21
23.	Syntyvyys alueittain 1980-89, HG	21
24.	Kuolevuus alueittain 1980-89, HG	22
25.	Yleiset hedelmällisyysluvut kunnittain 1987, MM	22
26.	Muuttotase kunnittain 1989, MM	23
27.	Kuntien suhteellinen muuttovoitto/-tappio 1989, HG	24
28.	Muuttotase alueittain 1980-89, HG	25
29.	Tutkinnon suorittaneiden osuus 15 vuotta täyttäneistä kunnittain 1988 (%), MM	26
30.	Tutkinnon suorittaneet alueittain 1980-88, HG	26
31.	Valtionveron alaiset tulot/tulonsaaja kunnittain 1988, MM	27
ELINKEINOELÄMÄ		
32.	Yritysten toimipaikat Kainuussa, Pohjois- Pohjanmaalla ja Oulun läänissä 1990, HG	28
33.	Yritysten toimipaikkojen lukumäärän kehitys kunnittain 1988-90 (%), MM	28

34.	Yritysten toimipaikkojen lukumäärä kunnittain 1990, MM	29
35.	Teollisuuden henkilöstö/toimipaikka kunnittain 1988, MM	30
36.	Teollisuuden jalostusarvo alueittain 1986-89, HG	30
37.	Teollisuuden jalostusarvo toimialoittain Oulun läänissä 1989, HG	31
38.	Tuotantorakenne alueittain 1986, HG	32
39.	Tuotanto toimialoittain eri alueilla 1980-86, HG	33
40.	Elinkeinorakenne alueittain 1987, HG	34
41.	Elinkeinorakenne kunnittain 1987 (alkutuotannon mukaan järjestetty), HG	35
42.	Alkutuotannon työllistävyys kunnittain 1987 (%), MM	36
43.	Tilojen keskimääräinen peltoala 1988 (ha), MM	37
44.	Tilojen keskimääräinen metsäala 1988 (ha), MM	37
45.	Verotettavat tulot/tila valtionverotuksessa 1988, MM	38
46.	Elinkeinorakenne kunnittain 1987 (jalostuksen mukaan järjestetty), HG	39
47.	Jalostuksen työllistävyys kunnittain 1987 (%), MM	40
48.	Elinkeinorakenne kunnittain 1987 (palvelujen mukaan järjestetty), HG	41
49.	Palvelujen työllistävyys kunnittain 1987 (%), MM	42
50.	Majoitus- ja ravitsemistoimipaikkojen lukumäärän muutos kunnittain 1986-88, MM	43
51.	Majoitus- ja ravitsemistoimipaikkojen lukumäärä kunnittain 1988, MM	43
52.	Majoitusliikkeiden lukumäärä 1986-89, HG	44
53.	Majoitusliikkeiden vuodekapasiteetti 1986-89, HG	44
54.	Yöpymisvuorokausien määrän kehitys alueittain 1987-89, HG	45
55.	Yöpymisvuorokaudet alueittain 1989, HG	45
56.	Yöpymisvuorokausien jakautuminen eri kansallisuuksien kesken alueittain 1989, HG ...	46

ASUMINEN

57.	Asuntotuotanto alueittain 1980-88, HG	47
58.	Asuntojen neliöhinnat kunnittain 1989, MM	47
59.	Asuntojen hintojen reaalikehitys alueittain 1/86 - 2/90, HG	48
60.	Ahtaasti asuminen kunnittain 1988, MM	49

TYÖLLISYYS

61.	Avoimien työpaikkojen määrät ammattiryhmittäin Oulun työvoimapiirissä 1/88 - 7/90, HG	50
62.	Avoimien työpaikkojen määrät ammattiryhmittäin Kainuun työvoimapiirissä 1/88 - 7/90, HG	51
63.	Avoimien työpaikkojen määrät ammattiryhmittäin Oulun läänissä 1/88 - 7/90, HG	52
64.	Työttömyyden kehittyminen alueittain, tammikuu 1986 - heinäkuu 1990, HG	53
65.	Työttömyysaste kunnittain 1989 (%), MM	53

66.	Työttömyyden kesto keskimäärin alueittain 1983, 1.neljännes - 1990, 1.neljännes, HG	54
67.	Pitkäaikaistyöttömien osuus kaikista työttömistä alueittain, tammikuu 1982 - huhtikuu 1990, HG	55
68.	Työpaikkaomavaraisuus kunnittain 1987 (%),MM	55
69.	Työssäkäyntialueet 1987, MM	56

TERVEYS- JA SOSIAALIPALVELUT

70.	Lasten hoitopaikat kunnittain 1989, MM	57
71.	Vanhainkotien hoitopaikat kunnittain 1989, MM	57
72.	Terveyskeskuspaikat kunnittain 1989, MM	58
73.	Kansanterveystyön henkilökunta kunnittain 1989, MM	59
74.	Kansanterveystyön käyttömenot kunnittain 1989, MM	59
75.	Kansanterveystyön ja sosiaalitoimen henkilökunta alueittain 1989, HG	60
76.	Kansanterveystyön ja sosiaalitoimen menot alueittain 1989, HG	60

LIIKENNE

77.	Autojen lukumäärä kunnittain 1988, MM	62
78.	Liikennesuoritteet alueittain 1982-88, HG	62
79.	Lentoliikenne Oulun lentoasemalla 1980-88, HG	63
80.	Lentoliikenne Kajaanin lentoasemalla 1980-88, HG	63
81.	Lentoliikenne Kuusamon lentoasemalla 1980-88, HG	64
82.	Tieliikenteessä kuolleet alueittain 1980-88, HG	64

ENERGIAHUOLTO

83.	Sähkön tuotanto alueittain 1980-89, HG	65
84.	Sähkön kulutus alueittain 1980-89, HG	66
85.	Sähköomavaraisuus alueittain 1980-89, HG	66
86.	Sähkön tuotanto alueittain 1980-89 (Osuus koko maassa tuotetusta energiasta), HG	67
87.	Sähkön kulutus alueittain 1980-89 (Osuus koko maan energiankulutuksesta), HG	67
88.	Vesivoimalla tuotettu energia alueittain 1980-88 (Osuus maassa tuotetusta vesienenergiasta), HG	68
89.	Sähkön kulutus käyttäjärhmittäin 1980-89, HG	69
90.	Yksityinen sähkönkulutus kunnittain 1988, MM ..	70

YMPÄRISTÖN TILA

91.	Teollisuuden päästöt alueittain 1989, HG	71
92.	Teollisuuden päästöt Pohjois- Pohjanmaalla 1987-89, HG	71
93.	Teollisuuden päästöt Kainuussa 1987-89, HG	72
94.	Teollisuuden päästöt Oulun läänissä 1987-89, HG	72
95.	Huikkaspäästöt kunnittain ilmoitusvelvollisten osalta 1989 (tonnia/vuosi), MM	73
96.	Rikkidioksidipäästöt kunnittain ilmoitus- velvollisten osalta 1989 (tonnia/vuosi), MM ...	74

97.	Typpidioksidipäästöt kunnittain ilmoitus- velvollisten osalta 1989 (tonnia/vuosi), MM ...	74
98.	Kuntien ympäristösuojelusihteerien virat 1990, MM	75
99.	Lehtojensuojeluohjelman alueet 1990 (ha), MM ..	76
100.	Lintuvesisuojaohjelman alueet 1990 (ha),MM	76
101.	Luonnon- ja kansallispuistot 1990, MM	77

KUNNALLISTALOUS

102.	Veroäyrimäärän/asukas kehitys alueittain verovuosina 1980-88, HG	78
103.	Veroäyrimäärän hinnan muutos kunnittain verovuosina 1980-90, MM	79
104.	Veroäyrimäärän hinta kunnittain verovuonna 1990, MM	79
105.	Kuntien lainojen hoitokustannukset (penniä/äyri) 1988, HG	80
106.	Kuntien lainojen hoitokustannukset (penniä/äyri) 1988, MM	81
107.	Kuntien lainojen korot ja kuoletukset alueittain (penniä/äyri) 1988, HG	82
108.	Kuntien lyhyt- ja pitkäaikaiset velat (penniä/äyri) 1988, MM	82
109.	Kuntien lyhyt- ja pitkäaikaiset velat (penniä/äyri) 1988, HG	83
110.	Kuntien lyhyt- ja pitkäaikaiset velat (markkaa/asukas) 1988, HG	84
111.	Vakaavaraisuusaste kunnittain 1988, HG	85
112.	Vakaavaraisuusaste kunnittain 1988, MM	86
113.	Maksuvalmiusero kunnittain 1988, HG	87
114.	Veroäyrimäärän/asukas ero läänin ja maan keskiarvoon kunnittain 1988, HG	88
115.	Veroäyrimäärän/asukas muutos kunnittain verovuosina 1980-88 (%), MM	89
116.	Veroäyrimäärän/asukas muutos kunnittain verovuosina 1987-88 (%), MM	89
117.	Veroäyrimäärän/asukas kunnittain verovuonna 1988, MM	90

ALUEPOLITIIKKA

118.	Aluepoliittinen aluejako ja erityisaluekunnat 1989-90, MM	91
119.	KERAn myöntämät avustukset kunnittain 1986-89, HG	92
120.	KERAn myöntämät avustukset/asukas kunnittain 1986-89, HG	93
121.	KERAn myöntämät avustukset/asukas kunnittain 1986-89, MM	94
122.	KERAn myöntämät avustukset/asukas Kainuussa ja Pohjois-Pohjanmaalla 1986-89, HG	94
123.	KTMn myöntämät avustukset kunnittain 1986-89, HG	95
124.	KTMn myöntämät avustukset/asukas kunnittain 1986-89, HG	96
125.	KTMn myöntämät avustukset/asukas kunnittain 1986-89, MM	97
126.	KTMn myöntämät avustukset/asukas Kainuussa ja Pohjois-Pohjanmaalla 1986-89, HG	97
127.	Myönnetty lääninraha kunnittain 1986-89, HG ...	99

128.	Myönnetty lääninraha/asukas kunnittain 1986-89, HG	100
129.	Myönnetty lääninraha/asukas kunnittain 1986-89, MM	101
130.	Myönnetty lääninraha/asukas Kainuussa ja Pohjois-Pohjanmaalla 1986-89, HG	101
131.	Myönnetty maaseutuelinkeinotuki kunnittain 1987-89, HG	102
132.	Myönnetty maaseutuelinkeinotuki/asukas kunnittain 1987-89, HG	103
133.	Myönnetty maaseutuelinkeinotuki/asukas kunnittain 1987-89, MM	104
134.	Myönnetty maaseutuelinkeinotuki/asukas Kai- nuussa ja Pohjois-Pohjanmaalla 1987-89, HG ...	104
135.	Myönnetyn KERAn, KTMn, lääninrahan ja maaseutuelinkeinotuen yhteismäärä kunnittain 1986-89, HG	105
136.	Myönnetyn KERAn, KTMn, lääninrahan ja maaseutuelinkeinotuen yhteismäärä/asukas kunnittain 1986-89, HG	106
137.	Myönnetyn KERAn, KTMn, lääninrahan ja maaseutuelinkeinotuen yhteismäärä/asukas kunnittain 1986-89, MM	107
138.	Myönnetyn KERAn, KTMn, lääninrahan ja maa- seutuelinkeinotuen yhteismäärä/asukas Kai- nuussa ja Pohjois-Pohjanmaalla 1986-89, HG ...	107
YHTEENVETO		
139.	Oulun läänin 'läniprofiili', HG	109

HG = Harvard Graphics (diagrammiesitys) MM = Map Master (karttapohjaesitys)
--

Oulun läänin läänikatsaus 1990

Oulun läänin läänikatsaus 1990 antaa päättäjille ja muille tiedontarvitsijoille tuoretta ja valmiiksi muokattua läänikohtaista tietoa. Läänikatsaus sisältää 139 havainnollista diagrammia ja kuntapohjaista teemakarttaa, joissa esitetään tietoa Oulun läänin

- väestöstä
- elinkeinoelämästä
- työllisyydestä
- asumisesta
- terveys- ja sosiaalipalveluista
- liikenteestä
- energiasta
- ympäristöstä
- kunnallistaloudesta
- aluepolitiikasta

Oulun läänin läänikatsauksen 1990 liittyviä kuvia tai kuvien pohjana olevaa tilastoaineistoa voi tilata Tilastokeskuksen Oulun aluetoimistosta. Kuvia tehdään myös värillisinä kalvoina, joita päivitetään jatkuvasti.

Läänikatsauksen on tuottanut Tilastokeskuksen Oulun aluetoimisto.

Julkaisun myynti:

Tilastokeskus, Oulun aluetoimisto
Linnankatu 3 PL 293
90101 Oulu
Puh. (981) 240 345 ja 240 346

Julkaisun hinta

95 mk

ISSN 0788-1150
ISBN 951-47-4190--0
